

Naturtypekartlegging i Åmot kommune 2009-2010

Øivind Gammelmo

BioFokus-rapport 2011-13

BIO
FOKUS

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Hedmark foretatt kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Åmot kommune. Totalt 156 naturtyper ble kvalitetssikret og/eller kartlagt i perioden 2009-2010. Disse fordeler seg på 39 lokaliteter med A-verdi, 73 med B-verdi og 44 med C-verdi.

Naturbeitemark, gammel barskog, rik sumpskog og bekkekløfter er de hyppigste registrerte naturtypene med henholdsvis 17, 26, 20 og 13 lokaliteter. Disse fem naturtypene utgjør til sammen nesten 50 % av alle de registrerte naturtypelokalitetene.

Nøkkelord

Hedmark
Åmot
Naturtypekartlegging
Verdisetting
Glomma

Omslag

FORSIDEBILDER
Øvre: Blomsterflue.
Midtre: Stor elveør ved Ygleøya i Glomma.
Nedre: Skogområder sett fra Engulvsfjellet.

Fotografier: Øivind Gammelmo, BioFokus (øvre og nedre) og Terje Blindheim (midtre).

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-147-3

BioFokus-rapport 2011-13

Tittel

Naturtypekartlegging i Åmot kommune 2009-2010

Forfatter

Øivind Gammelmo

Dato

14.04.2011

Antall sider

84sider

Publiseringstype

Digitalt dokument (PDF). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvern avdelingen

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Hedmark foretatt nyregistrering og kvalitetssikring av prioriterte naturtyper i Åmot kommune. Hans Chr. Gjerlaug har vært vår kontaktperson hos oppdragsgiver. Øivind Gammelmo har vært prosjektansvarlig hos BioFokus. Ole J. Lønnve, Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim, alle BioFokus, har også deltatt i arbeidet. I tillegg til eget feltarbeid har prosjektet bearbeidet tidligere naturtypekartlegging og implementert enkelte lokaliteter i skog som er gjennomført i prosjektet Miljøregistrering i Skog (MiS).

Denne rapporten har som mål og kort å oppsummere data for de naturtypelokalitetene som til nå er kartlagt og rimelig godt kvalitetsikret i kommunen. Rapporten beskriver hvilke oppgaver som er gjort og peker på kartleggingsstatus for de enkelte hovednaturtyper.

Grua, 14. April 2011

Øivind Gammelmo, BioFokus

Frodig høystaudegranskog ved Lauvåa. Foto: Jon T. Klepsland.

Sammendrag

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Hedmark foretatt nykartlegging og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i Åmot kommune i 2009-2010. Vi har hatt spesielt fokus på hovednaturtypene skog og ferskvann/våtmark. Selv om innsatsen primært har vært rettet mot nykartlegging og kvalitetssikring av eksisterende naturtyper med A- og B-verdi, er det i de aller fleste tilfeller foretatt justeringer i avgrensinger og naturtypebeskrivelser i eksisterende prioriterte naturtyper med C-verdi.

Av de 156 registrerte naturtypelokalitetene er 39 vurdert som svært viktige (A-verdi), 73 som viktige (B-verdi) og 44 som lokalt viktige (C-verdi). Lokalitetene som er vurdert som svært viktig utgjør samlet i underkant av 20 % av det totale arealet avgrensede prioriterte naturtyper. Myr/kilde og skog er arealmessig de vanligste hovednaturtypene med henholdsvis 61 % og 28 % av det totale arealet. Skog er den naturtypen som er avgrenset med flest lokaliteter, hele 73, fulgt av ferskvann/våtmark og kulturlandskap med henholdsvis 38 og 26 lokaliteter. Se **tabell 1** for flere detaljer.

Tabell 1: Fordelingen av hovednaturtyper på antall og areal (daa) og deres andel av totalen.

Hovednaturtype	Antall	Andel av antall	Areal	Andel av areal
Ferskvann/våtmark	38	24,36	5920	4,77
Kulturlandskap	26	16,67	2502	2,01
Skog	73	46,79	34179	27,52
Myr og kilde	18	11,54	75414	60,71
Andre	1	0,64	6203	4,99
Totalt	156	100,00	124217	100

Elveørkrattskog ved øy sør for Vålsholmen i Glomma. Foto: BioFokus 2010.

1 Innhold

1	INNLEDNING/BAKGRUNN.....	6
2	GJENNOMFØRING	6
2.1	PRIORITERTE OMRÅDER	6
2.2	TILRETTELEGGING FOR NATUR2000.....	7
2.3	TIDLIGERE UNDERSØKELSER	7
2.4	BEHANDLING AV GAMLE NATURTYPEDATA.....	7
2.5	RØDLISTEARTER.....	8
3	RESULTATER	9
3.1	OVERSIKT OVER KARTLAGTE NATURTYPER	9
3.2	ARTSMANGFOLD	10
3.3	REGISTRERINGSSTATUS	21
3.3.1	<i>Status for de ulike hovednaturtypene.....</i>	<i>21</i>
4	DISKUSJON.....	22
4.1	ANSVAR-NATURTYPER I KOMMUNEN	22
4.2	VERDI- OG AREALFORDELING AV LOKALITETER.....	25
5	LITTERATUR	26
	VEDLEGG: LOKALITETSBESKRIVELSER	27

Settermjelt. Foto: BioFokus 2010.

2 Innledning/bakgrunn

I forordet til første utgave av naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 1999) står følgende: *“Det er et politisk mål at alle landets kommuner skal gjennomføre kartlegging og verdisetting av viktige områder for biologisk mangfold på sine arealer (St. meld. nr. 58 (1996/97) 1996-97). Den kommunale kartleggingen omfatter naturtyper, vilt, rødlistearter, ferskvannslokaliteter og marint biologisk mangfold.”*

Arbeidet som er gjort i denne forbindelse er finansiert med midler fra Fylkesmannen i Hedmark. Avtalens økonomiske ramme lå på NOK 600.000 inkludert moms, og omfattet kartlegging av kommunene Våler, Elverum og Åmot.

Feltarbeidet ble gjort i feltsesongene 2009-2010 med påfølgende rapportering høsten 2010 og vinteren 2011. Feltarbeid knyttet til dette prosjektet er blitt utført av Øivind Gammelmo (prosjektleder), Ole J. Lønnve, Kjell Magne Olsen og Terje Blindheim. Data er systematisert i Natur2000 (Borch og Wergeland Krog 2009).

Metoden for kartlegging følger DN håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Det henvises til denne og da spesielt kapitlene 2-6 for en nærmere redegjørelse av kriterier for utvelgelse av naturtyper og verdisetting av dem.

I forbindelse med oppdateringen og samordningen av data i en felles database har BioFokus produsert sosifiler for naturtypetemaet. Disse er oversendt Fylkesmannens miljøvernaveiding sammen med egenskapsdataene. Fylkesmannen vil på dette grunnlag oppdatere Naturbase i samarbeid med DN.

3 Gjennomføring

3.1 Prioriterte områder

På grunn av begrensede midler måtte det foretas en prioritering mht. hvordan og hvor grundig kartleggingsarbeidet skulle utføres. Det ble bestemt at det skulle være fokus på naturtypene ferskvann/våtmark og skog. Spesielt skulle det prioriteres naturtyper knyttet til Glomma-systemet. Det ble i tillegg foretatt en systematisk kvalitetssikring av eksisterende naturtypelokaliteter fra Rena sentrum og utover. Dette ble valgt fremfor en mer tilfeldig kartlegging av naturtypelokaliteter spredt over et større areal. I tillegg ble Glomma-systemet grundig kartlagt i hele sin strekning gjennom Åmot. I områdene vest for Glomma, ble det i 2007 foretatt en grundig kartlegging av en rekke bekkeløfter (Gaarder, Hofton og Blindheim 2008). Resultatene fra denne kartleggingen er inkludert i denne rapporten. Disse områdene ble ikke prioritert i denne kartleggingen. I 2009 ble det foretatt kartlegging i forbindelse med frivillig vern i Lauvåa på grensa mellom Hamar og Åmot kommuner. Deler av denne lokaliteten ligger i Hamar kommune, men er likevel tatt med i denne kartleggingen i sin helhet. Innenfor dette arealet kan kartleggingsstatus etter 2010-sesongen anses rimelig god mht. hvor stor andel av reelle naturtypelokaliteter som er kartlagt og hvor presist disse er avgrenset.

I tråd med fylkesmannens ønske ble det lagt vekt på å kvalitetssikre tidligere registrerte svært viktige og viktige områder (A- og B-lokaliteter) i kommunen, unntatt myrer, dammer og noe kulturlandskap. Se **kap. 4.3** for en gjennomgang av registreringsstatus for hver enkelt hovednaturtype.

Utover dette er det ytt innsats på å fange opp tidligere ikke registrerte, men viktige naturtypelokaliteter. Det er også gjort en innsats på å avgrense intakte lavlandsmyer, da disse er viktige for regionen. Disse er imidlertid ikke oppsøkt i felt og er avgrenset ut i fra

hva som synes å være intakt, basert på studier av ortofoto fra 2004, der dette er tilgjengelig, eller økonomisk kartverk.

3.2 Tilrettelegging for Natur2000

Naturtypelokaliteter som er nyregistrerte er gitt nytt nummer innenfor en nummerserie som ikke kommer i konflikt med lokalitetsnummer som er benyttet tidligere av Fylkesmannen. Gamle nummer er i størst mulig grad forsøkt ivarettatt, men noen lokaliteter har fått nytt nummer som erstatter det i den gamle nummerrekken. Nye lokalitetsnummer ligger i intervallet 1626-1704.

De fleste av polygonene i det gamle datasettet av naturtyper er juset eller nytegnet, og nye polygoner laget for de punktfestede lokalitetene som oppnådde A-, B- eller C-verdi. Til sammen er 156 naturtyper tegnet inn med polygoner, enten etter kvalitetssikring i felt eller på grunnlag av eksisterende informasjon, og med støtte i høyoppløselige ortofoto og eventuelt andre kilder.

3.3 Tidligere undersøkelser

Det er tidligere kartlagt natur i Åmot kommune ved en rekke anledninger. I forbindelse med Forsvarets aktiviteter i kommunen er det bl.a. foretatt en rekke undersøkelser. Her nevnes de viktigste kartleggingene. Elisabeth Gjems foretok i 1996 en kartlegging av nøkkelbiotoper i Åmot kommune (Gjems 1996). Dette var kommunens første fase av kartlegging av naturtyper, og resulterte i kommunens første datasett med prioriterte naturtyper. Samme år ble det også foretatt en konsekvensutredning i forbindelse med et nytt regionfelt for Forsvaret på Østlandet. Denne utredningen hadde hovedfokus på vegetasjon og planteliv og ble utført av Norsk institutt for naturforskning (NINA) (Korsmo, Pedersen og Bendiksen 1996). I samme periode ble det også foretatt konsekvensutredning for området Rena leir/Rødsmoen øvningsområde (Wold og Nybakke 1998). Korsmo og Wold (1999) gjennomførte i 1999 en kartlegging av naturtyper i Åmot. I 2002 ble det igjen foretatt undersøkelser av vegetasjon og planteliv i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet (Stabbetorp m.fl. 2002). I 2007 ble flere større bekkeløfter kartlagt i Åmot kommune (Gaarder, Hofton og Blindheim 2007). I tillegg til de nevnte kartleggingene er det foretatt flere mindre og større kartlegginger i kommunen. De er nevnt i naturtypebeskrivelsene der de er relevante. I tillegg er det gjennomført MiS-kartlegging i kommunen, som er brukt som grunnlag for nykartlegginger der det har vært hensiktsmessig.

Det gamle naturtypekartet inneholder i sum ingen data som ikke det nye kartet inneholder. I det videre arbeidet bør kommunen derfor ta utgangspunkt i det nye kartet og arbeide videre med å komplimentere dette.

3.4 Behandling av gamle naturtypedata

Den tidligere kartleggingen i Åmot kommune var ufullstendig med tanke på avgrensning av lokaliteter, samt dokumentasjon og verdivurdering av enkeltlokaliteter. Det eksisterende kartet besto av "punkter" og flater. Kvalitetssikring av de gamle naturtypedataene ble derfor prioritert. I tråd med fylkesmannens ønske ble det lagt vekt på å kvalitetssikre tidligere registrerte svært viktige og viktige områder (A- og B-lokaliteter) i kommunen, unntatt myrer, dammer og noe kulturlandskap. Når det gjelder dammer oppfordrer vi imidlertid til å være generelt føre var og kartlegge alle dammer som ligger utenfor den delen av kommunen som BioFokus har merket som godt undersøkt, se **kap. 4.3**. Naturtypekartet er ikke tilstrekkelig grunnlag for større utbygginger eller andre arealinngrep som påvirker naturgrunnlaget.

Det er gjort endringer i tekst, verdivurdering og/eller avgrensing for de fleste av de prioriterte naturtypene. Ny avgrensing er gjort på grunnlag av en kombinasjon av feltarbeid, ortofoto og markslagskart, og er mer presis sammenlignet med forrige generasjon kartavgrensing. Ny avgrensing skal erstatte gammel avgrensing der ny avgrensing er tegnet inn for naturtypeobjektene.

Da Åmot kommune ikke tidligere har hatt noe naturtype datasett i Naturbase har det ikke vært noe fokus på potensielle konflikter mellom gammelt og nytt datasett i forbindelse med publisering på Naturbase.

3.5 Rødlistearter

Spesielle arter som er kartlagt gjennom prosjektet vil bli tilgjengelig i Artskart (Artsdatabanken & GBIF 2011). Legg merke til at rødlistearter listet opp i **tabell 3** både er artsfunn BioFokus har gjort i 2009-2010 og eldre artsfunn fra naturtypelokalitetene som allerede ligger inne i Artskart. Siden ny revidert utgave av Norsk rødliste for arter ble publisert i 2010, kan det forekomme at noen arter har beholdt sin gamle kategori (fra 2006) i naturtypebeskrivelsen. Tabell 3 og figur 1 er imidlertid i samsvar med Norsk rødliste for arter 2010 (Kålås m.fl. 2010).

Fuktig granskog med lobarion samfunn ved fossen
i Søre Glesåa. Foto: Tom Helliik Hofton.

4 Resultater

4.1 Oversikt over kartlagte naturtyper

I dette kapitlet gis en enkel oppsummering av resultatene fra registreringene. **Tabell 4** oppsummerer fordelingen av verdi og areal på de ulike hovednaturtyper og naturtyper, og **figur 2** viser den geografiske fordelingen av lokalitetene. I **tabell 5** gis en oversikt over de registrerte lokalitetene, mens det i **vedlegget** gis en fullstendig områdebeskrivelse for hver av de 156 lokalitetene. **Figur 3** og **4** viser fordelingen av biotoparealer i kommunen på henholdsvis verdi og ulike arealklasser.

Av de 156 registrerte lokalitetene er 39 vurdert som svært viktige (A-verdi), 73 som viktige (B-verdi) og 44 som lokalt viktige (C-verdi). Lokalitetene som er vurdert som svært viktig utgjør samlet i underkant av 20 % av det totale arealet avgrensede prioriterte naturtyper. Myr/kilde og skog er arealmessig de vanligste hovednaturtypene med henholdsvis 61 % og 28 % av det totale arealet. Skog er den naturtypen som er avgrenset med flest lokaliteter, hele 73, fulgt av ferskvann/våtmark og kulturlandskap med henholdsvis 38 og 26 lokaliteter. Se **tabell 4** for en fullstendig fordeling av antall og arealer for ulike naturtyper. **Figur 5** viser fordelingen av ulike naturtyper på verdi og antall.

Tabell 2. Data om naturtypens størrelse

	Areal
Gjennomsnitt alle lokaliteter	796 dekar
Trimmet snitt (5 % minste og største er tatt vekk)	496 dekar
Totalareal	124217 dekar

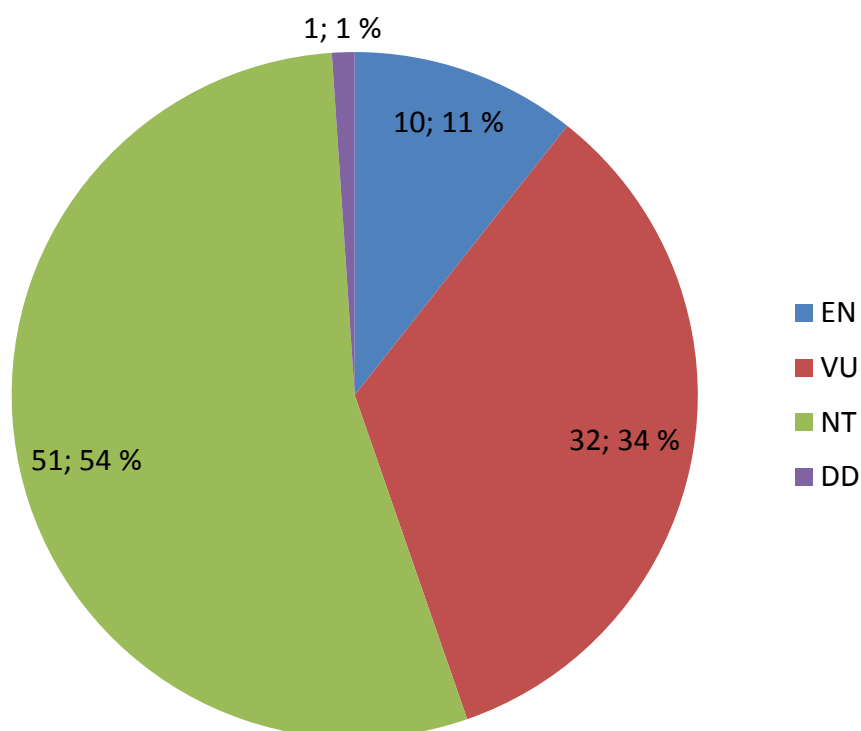
Sandig ør i midtre del Ygleøya. Foto: BioFokus 2010.

4.2 Artsmangfold

Det er registrert totalt 94 rødlistearter i de til sammen 156 registrerte naturtypelokalitetene (tabell 3). Disse er fordelt på i alt 335 ulike funn. Artene småsalamander (*Triturus vulgaris*), gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*), sprikeskjegg (*Bryoria nadvornikiana*), rynkeskinn (*Phlebia centrifuga*), svartsonekjuka (*Phellinus nigrolimitatus*), huldregras (*Cinna latifolia*) og kåltistel (*Cirsium oleraceum*) er de vanligste artene (alle med flere enn 10 funn) blant de nær truede artene, en gruppe som utgjør 54 % av rødlisteartene. Av truede arter er det registrert totalt 42 arter innenfor de registrerte naturtypelokalitetene. Av disse er det doggpil (*Salix daphnoides*) og mandelpil (*Salix triandra*) som forekommer hyppigst. **Figur 1** viser fordelingen av de 94 artene på rødlistekategori. Viltarter og fisk er ikke inkludert i denne statistikken.

I følge Artskart er det per 2011 registrert 151 rødlistede arter i Åmot. Da er fisk, fugler og pattedyr holdt utenfor. De fleste funn av rødlistearter i Åmot er forholdsvis nye og har god presisjon, og bør kunne fanges opp ved en naturtypekartlegging. Karplanter, sopp og lav er de vanligste artsgruppene blant rødlisteartene.

Antall arter per rødlistekategori

Figur 1. Viser fordelingen av de 19 rødlisteartene på rødlistekategorier. Antall arter; prosent av total

Tabell 3. Oversikt over registrerte rødlistearter knyttet til naturtypelokalitetene i Åmot.

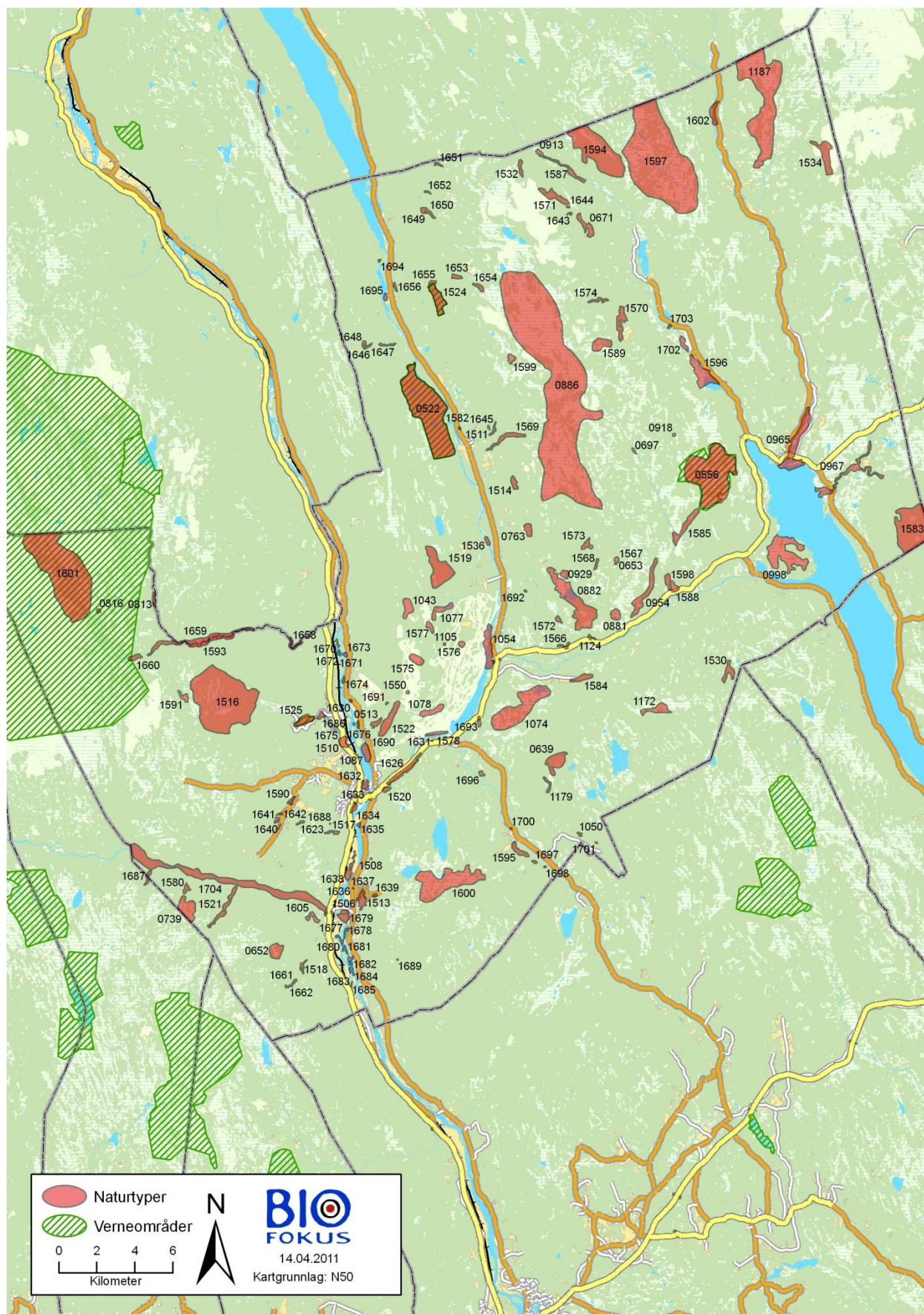
Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødlistekat.	Antall lokaliteter
Amfibier	<i>Rana arvalis</i>	spissnutet frosk	NT	1
	<i>Triturus cristatus</i>	storsalamander	VU	4
	<i>Triturus vulgaris</i>	småsalamander	NT	16
Karplanter	<i>Acorus calamus</i>	kalmusrot	NT	1
	<i>Arnica montana</i>	solblom	VU	1
	<i>Botrychium multifidum</i>	høstmarinøkkel	VU	1
	<i>Campanula cervicaria</i>	stavklokke	NT	2
	<i>Carex disperma</i>	veikstarr	NT	6
	<i>Carex heleonastes</i>	huldrestarr	VU	1
	<i>Carex jemtlandica</i>	jemtlandsstarr	NT	1
	<i>Cinna latifolia</i>	huldregas	NT	16
	<i>Cirsium oleraceum</i>	kåltistel	NT	11
	<i>Crepis praemorsa</i>	enghaukeskjegg	VU	1
	<i>Cypripedium calceolus</i>	marisko	NT	10
	<i>Dactylorhiza traunsteineri</i>	smalmarihand	VU	2
	<i>Dracocephalum ruyschiana</i>	dragehode	VU	1
	<i>Epipogium aphyllum</i>	huldreblom	NT	5
	<i>Eriophorum brachyantherum</i>	gulmyrull	NT	1
	<i>Glyceria lithuanica</i>	skogsøtgras	VU	16
	<i>Lappula deflexa</i>	hengepiggrø	NT	1
	<i>Microstylis monophyllos</i>	knottblom	EN	1
	<i>Myricaria germanica</i>	klåved	NT	1
	<i>Salix daphnoides</i>	doggpil	VU	18
	<i>Salix triandra</i>	mandelpil	VU	18
	<i>Schoenus ferrugineus</i>	brunskjene	NT	1
	<i>Thalictrum simplex</i>	smalfrøstjerne	NT	1
	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	6
	<i>Viola selkirkii</i>	dalfiol	NT	2
	<i>Carex bergrothii</i>	flarkstarr	NT	1
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	gubbeskjegg	NT	33
	<i>Bryoria bicolor</i>	kort trollskjegg	NT	2
	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	sprikeskjegg	NT	11
	<i>Bryoria tenuis</i>	langt trollskjegg	VU	1
	<i>Calicium adaequatum</i>	orenål	VU	2
	<i>Chaenotheca laevigata</i>	taiganål	VU	3
	<i>Chaenothecopsis viridialba</i>	rimnål	NT	7
	<i>Cliostomum leprosum</i>	meldråpelav	VU	1
	<i>Cyphelium inquinans</i>	gråsofbeger	NT	1
	<i>Letharia vulpina</i>	ulvelav	VU	4
	<i>Micarea hedlundii</i>		EN	1
	<i>Microcalicium ahlneri</i>	rotnål	NT	1
	<i>Ramalina thrausta</i>	trådragg	VU	6
	<i>Sclerophora coniophaea</i>	rustdoggnål	NT	3

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødlistekat.	Antall lokaliteter
Lav, forts.	<i>Sclerophora pallida</i>	bleikdoggnål	NT	1
	<i>Stereocaulon coniophyllum</i>	flatsaltlav	VU	1
	<i>Usnea longissima</i>	huldrestry	EN	7
Sopp	<i>Antrodia albobrunnea</i>	brun hvitkjuke	NT	1
	<i>Antrodia mellita</i>	honninghvitkjuke	NT	1
	<i>Ceraceomyces borealis</i>	foldeskin	NT	1
	<i>Clavaria purpurea</i>	gråfiolett køllesopp	NT	1
	<i>Conferticium ravum</i>	ospeokerskin	VU	1
	<i>Cortinarius calochrous</i>	rosaskiveslørsopp	EN	1
	<i>Cortinarius fraudulosus</i>	barstrøslørsopp	NT	1
	<i>Cystostereum murrayii</i>	duftskin	NT	8
	<i>Diplomitoporus crustulinus</i>	sprekkkjuke	VU	1
	<i>Fomitopsis rosea</i>	rosenkjuke	NT	9
	<i>Geastrum pectinatum</i>	skaftjordstjerne	NT	1
	<i>Gloiodon strigosus</i>	skorpepiggsopp	NT	1
	<i>Hericium coralloides</i>	korallpiggsopp	NT	1
	<i>Hygrophorus secretanii</i>	rødnende vokssopp	NT	1
	<i>Hyphodontia pruni</i>	almeknorteskin	NT	1
	<i>Inocybe terrigena</i>	ringtrevlesopp	NT	1
	<i>Junghuhnia collabens</i>	sjokoladekjuke	EN	2
	<i>Kavinia himantia</i>	narrepiggsopp	NT	1
	<i>Mycena oregonensis</i>	kromgul bregnehette	NT	1
	<i>Odonticium romellii</i>	taigapiggskin	NT	1
	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	svartsonekjuke	NT	21
	<i>Phlebia bresadolae</i>	ospevoksskin	EN	1
	<i>Phlebia centrifuga</i>	rynkeskin	NT	12
	<i>Phlebia subulata</i>	huldrevoksskin	VU	1
	<i>Protodontia piceicola</i>	barpiggbevre	VU	1
	<i>Pseudographis pinicola</i>	gammelgranskål	NT	5
	<i>Sarcodon fennicus</i>	gallestorpigg	VU	1
	<i>Sarcodon glaucopus</i>	blåfotstorpigg	VU	1
	<i>Sarcodon martioflavus</i>	ferskenstorpigg	VU	1
	<i>Skeletocutis brevispora</i>	snyltelusekjuke	VU	2
	<i>Skeletocutis stellae</i>	taigakjuke	VU	2
	<i>Trichaptum laricinum</i>	lamellfiolkjuke	NT	2
	<i>Tubulicrinis hirtellus</i>	kelonålehinne	NT	1
	<i>Tubulicrinis inornatus</i>		NT	1
	<i>Anomoloma albolutescens</i>	hvitgul kjuke	VU	1
	<i>Byssomerulius albostramineus</i>	oransjenettsopp	VU	1
	<i>Chaetodermella luna</i>	furuplett	NT	1
	<i>Cortinarius caesiocinctus</i>	kalksteinslørsopp	EN	1
	<i>Hapalopilus aurantiacus</i>	oransjekjuke	NT	1
	<i>Postia lateritia</i>	laterittkjuke	VU	1
	<i>Spongiporus undosus</i>	bølgekjuke	VU	1

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødlistekat.	Antall lokaliteter
Insekter	<i>Allantus togatus</i>		VU	1
	<i>Coenagrion lunulatum</i>		NT	1
	<i>Glossosoma nylanderi</i>		DD	1
	<i>Leucorrhinia pectoralis</i>		VU	1
Krepsdyr	<i>Astacus astacus</i>		EN	1
Moser	<i>Scapania brevicaulis</i>	enkorntvebladmose	EN	2
	<i>Sphagnum wulfianum</i>	huldretorvmose	EN	1
Totalt				335

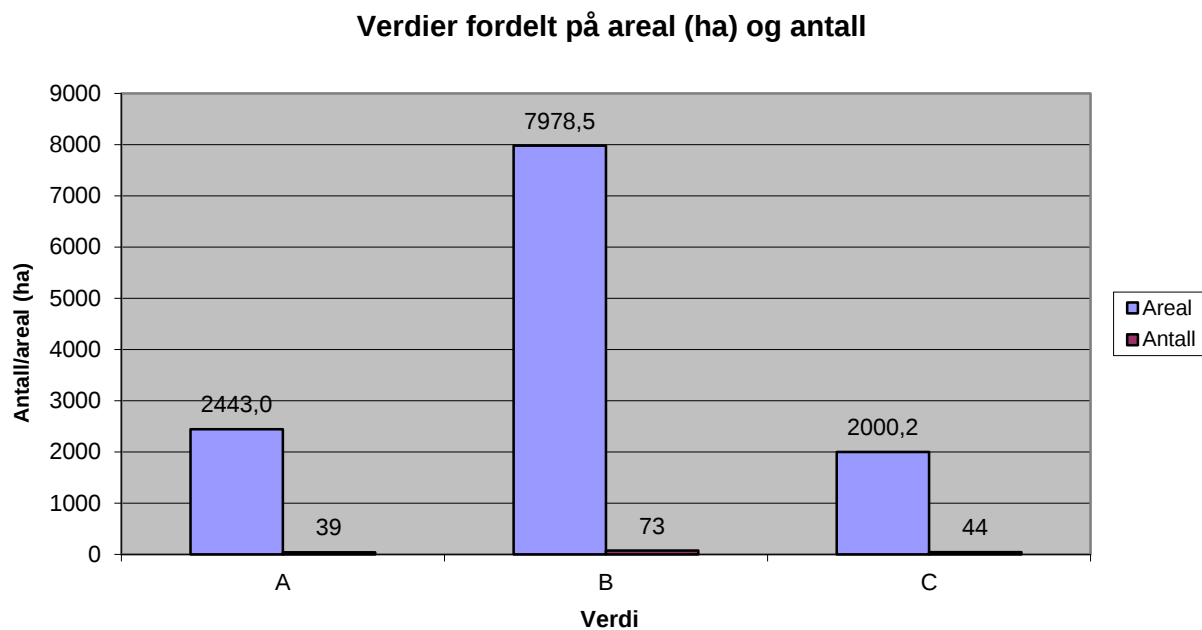
Skogsøtgras. Foto: BioFokus 2010.

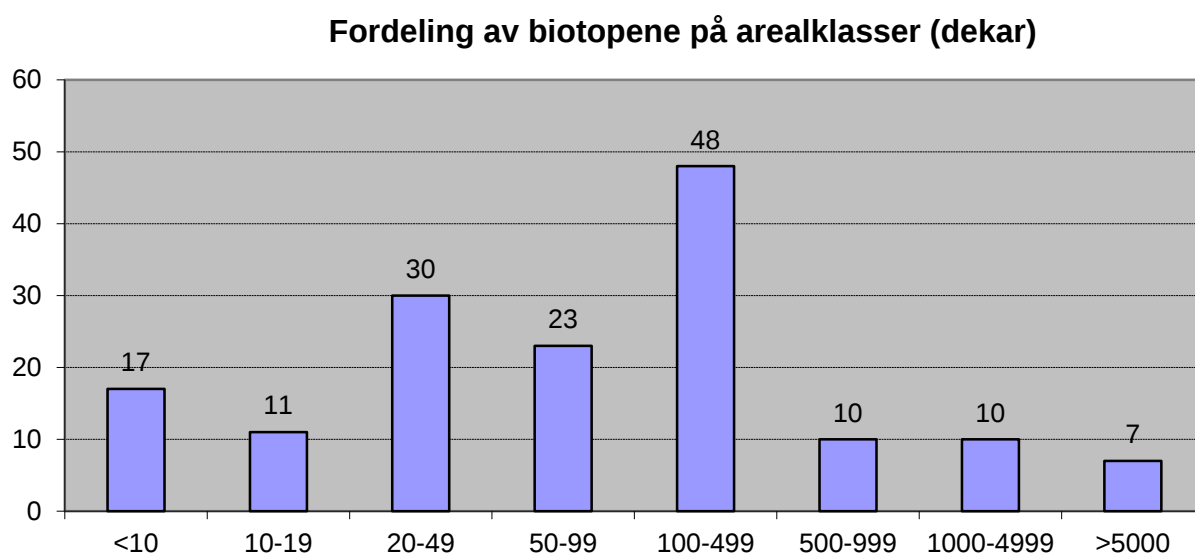
Figur 2. Geografisk fordeling av de 156 naturtypelokalitetene i Åmot kommune. Merket med lokalitetsnummer.

Tabell 4. Oversikt over fordelingen av de ulike naturtypene i Åmot på hovednaturtype, naturtype, areal (daa) og verdi.

Hovednaturtype	Naturtype	A	B	C	Totalt	Areal
Ferskvann/våtmark	Dam	2	5	3	10	312,81
	Fossesprøytsone	1	0	0	1	5,65
	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	0	2	8	10	1518,15
	Rik kulturlandskapssjø	0	3	0	3	266,61
	Viktig bekke drag	0	0	1	1	901,84
	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	0	1	0	1	63,99
	Deltaområde	1	0	1	2	2272,29
	Stor elveør	3	7	0	10	578,56
Totalt ferskvann/våtmark		7	18	12	37	5919,9
Kulturlandskap	Artsrik veikant	0	1	1	2	14,77
	Hagemark	0	1	0	1	24,57
	Naturbeitemark	0	5	12	17	2187,23
	Slåttemark	1	3	2	6	274,96
Totalt kulturlandskap		1	10	15	26	2501,53
Skog	Bekkekløft og bergvegg	8	4	1	13	6119,55
	Gammel barskog	9	13	4	26	21723,14
	Gammel lauvskog	0	0	2	2	115,63
	Gråor-heggeskog	1	3	1	5	532,47
	Kalkskog	3	0	0	3	1659,33
	Rik blandingsskog i lavlandet	0	1	0	1	48,69
	Rik edellauvskog	1	1	0	2	411,77
	Rik sumpskog	4	12	4	20	3561,47
	Kystgranskog	1	0	0	1	6,61
Totalt skog		27	34	12	73	73646,46
Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	1	8	3	12	73646,46
	Rikmyr	2	3	0	5	1347,17
	Kilde og kildebekk	0	0	1	1	420,56
Totalt myr og kilde		3	11	4	18	75414,19
Andre	Annen viktig forekomst	1	0	0	1	6202,74
Totalt		39	73	44	156	124217,02

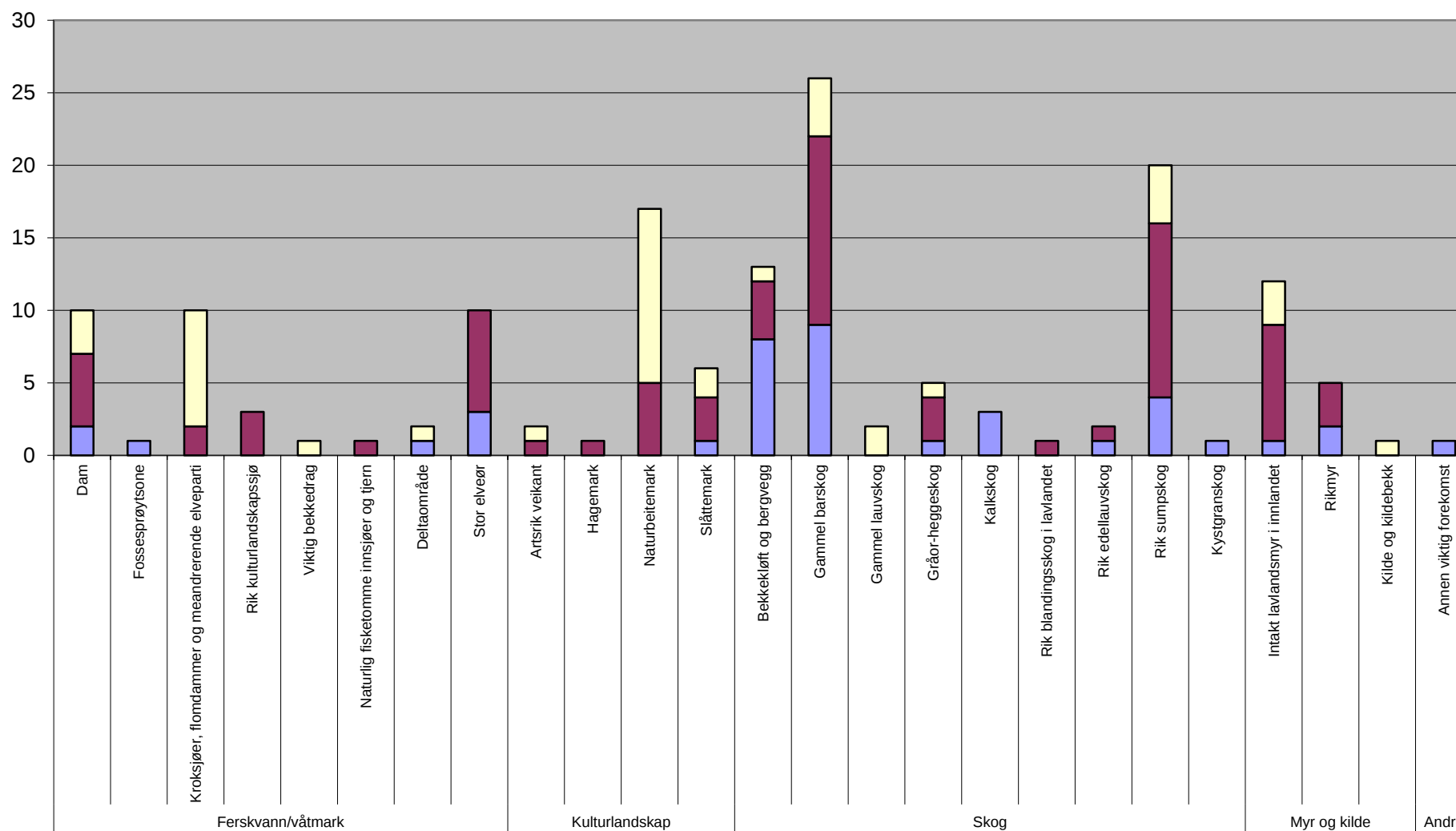

Figur 3. Fordelingen av antall lokaliteter (røde søyler) og lokalitetsareal (blå søyler) i hektar for de respektive verdiklassene

Figur 4. Fordelingen av de 156 lokalitetene på 7 arealklasser.

Naturtypeoversikt med verdifordeling

Figur 5. Viser fordelingen av ulike naturtyper på verdi og antall. Blå farge angir A-verdi, lilla angir-B verdi og gul farge angir C-verdi.

Tabell 5. Alfabetisk lokalitetsoversikt over de 156 lokalitetene. NR korresponderer til nummereringen på oversiktskartet og på nummeret i lokalitetsbeskrivelsene.

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Aldershvile	1694	Ferskvann/våtmark	Dam		B	11,85
Alme, tjern nord for	1630	Ferskvann/våtmark	Dam	Eldre fisketom dam	C	15,2
Amundstadjennet	1635	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Kalkfattigere utforming	B	26,9
Arnestutjennet	1582	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	A	12,5
Asprusta S	1576	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	A	72,53
Bekkelaget	1688	Ferskvann/våtmark	Dam		B	1,72
Bellbekkfossen N	1696	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	C	56,1
Bergslia	1513	Skog	Rik edellauvskog		B	252,29
Bergsliveien	1636	Kulturlandskap	Artsrik veikant		C	12,38
Bjønnssetra	1573	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	162,29
Bjørbekken	1585	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	536,24
Bjørnstadøya, sørspiss	1680	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	31,86
Bjørslund	1686	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	104,56
Blautkjølen-Kjøldekjølen	1187	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	6739,92
Blekmyrbekken	1172	Myr og kilde	Kilde og kildebekk	Kilde over sørboreal	C	420,56
Blikberget	1050	Kulturlandskap	Slåttemark	Frisk fattigeng	B	30,09
Bolstad-Klingen	1590	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D04) Frisk fattigeng	C	68,96
Bolstadmarka	1623	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	34,79
Brannsmyrkjølen	1600	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	3261,9
Bremersenga	1637	Ferskvann/våtmark	Dam		A	237,71
Brevikkjølen	998	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	2173,64
Bubekken	1530	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	300,7
Buøya	913	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D04) Frisk fattigeng	B	70,46
Bærøya, øy nord for	1675	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	9,17
Deia	1569	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	A	354,94
Deia N	1566	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	76,45
Deifjellet	1514	Skog	Rik edellauvskog		A	159,48
Deisjøvegen	1572	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	C	69,58
Deset naturreservat	522	Andre	Annen viktig forekomst		A	6202,74
Deset-Nordsætra	1599	Kulturlandskap	Naturbeitemark		B	135,4
Dønna	929	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	131,02
Ena	967	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkedrag	Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap	C	901,84
Engulvsfjellet	1516	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	8305,49
Engåa	1517	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	86,88
Fallbua N	1570	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	453,7
Fjellslia	697	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	26,93
Fjerdingsøyene	1674	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	28,28
Flomyra	1074	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	2885,94
Fløttjennkjølen	886	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	27399,77
Gammelstuenga	1698	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	C	8,03
Gardøya, nordspiss og øy nord for	1684	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	A	49,89
Gardøya, vestsida	1685	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Artsrik lavlandsform under gjengroing	B	8,67
Gita N for Rustadhesten	1662	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	B	33,03
Gita SV for Levanger	1661	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	A	30,47
Gita ved Oksbakk	1518	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	A	78,27
Granåsen N	1519	Skog	Kalkskog	Kalkgranskog	A	1545,77
Grosstjern	881	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	230,33
Grytbua Ø	1659	Skog	Kystgranskog		A	6,61
Grønstad	1508	Kulturlandskap	Slåttemark		C	6,29
Grønvollbekken, midtre	1646	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	B	43,29
Grønvollbekken, midtre N	1648	Skog	Gammel lauvskog	Gammelt ospeholt	C	50,21
Grønvollbekken, nedre	1647	Skog	Gammel lauvskog	Gammelt ospeholt	C	65,42
Halasbukjølen	1597	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	13620,63
Haug	1693	Ferskvann/våtmark	Naturlig fisketomme innsjøer og tjern	Små myrtjern og myrpytter	B	63,99
Heden	1594	Skog	Gammel barskog	Gammel furuskog	B	3867,03
Heien N	1626	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	418,85
Heien S	1520	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	82,62
Helgtun	1536	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	71,58
Hemla, øvre	1660	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	C	141,45

- Naturtypekartlegging i Åmot kommune 2009-2010 -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Hemmeldalen, øvre deler	1601	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Flatmyr	C	8744,18
Hole	1641	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	46,27
Holehagen	1642	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D04) Frisk fattigeng	C	15,48
Holsethaugen	1639	Kulturlandskap	Hagemark	Bjørkehage	B	24,57
Hovda-Hemla	1593	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	A	1238,81
Hovdedalen	813	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	86,43
Ingridsberget	1179	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	94,16
Jernåa	1521	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	402,28
Jonasenga	1700	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	C	6,22
Jukulen naturreservat	1524	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	671,61
Julussa	1595	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Kompleks med meanderende elveparti, kroksjøer og dammer	C	240,16
Kalvmarka	1506	Kulturlandskap	Naturbeitemark		B	69,01
Kildesaga	1522	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	A	621,78
Kildeøyene	1087	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	A	303,13
Killingholmen	1679	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	24,01
Kjølsetra	1598	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	177,11
Klettsætra	652	Kulturlandskap	Naturbeitemark		B	435,09
Knubba	1574	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	B	114,89
Knubblia	1589	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D04) Sølvbunke-eng	C	467,08
Kvannbekken naturreservat	1525	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	364,58
Kvannbekken, nedre	1643	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	A	16,92
Kvernbekken	1645	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	B	63,19
Kåsmoen	513	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	120,21
Kåsmoen, skogsdam	1690	Ferskvann/våtmark	Dam		B	4,28
Langenga	1697	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti		C	25,14
Lauvåa, nedre	1687	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	106,34
Lukasøya, sørspiss og øy sørøst for	1676	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	30,02
Luvdalen	671	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	352,46
Luvdalsætra V	1644	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	11,24
Løa N for Knøsen	1653	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	89,04
Løa Ø for Knøsen	1654	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	106,53
Løas delta	1695	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	61,55
Løas gjelmunning	1655	Skog	Rik blandingsskog i lavlandet	Sjøboreal blandingsskog	B	48,69
Løvåsen Ø	1577	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	B	116,63
Løytnantsmyra Ø	1575	Myr og kilde	Rikmyr	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	B	270,27
Marisbua V	1703	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	C	28,59
Marka	1677	Kulturlandskap	Naturbeitemark		B	196,56
Midtre Slemma	1702	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	C	162,9
Morøya, nordspiss	1681	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	44,87
Mårlia	918	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	21,37
Nabbset N	1638	Ferskvann/våtmark	Dam		C	3
Nordby	1631	Kulturlandskap	Slåttemark	Frisk/tørr, middels baserik eng	B	3,27
Nordre Glesåa N	1651	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	A	37,63
Nordre Osa	965	Ferskvann/våtmark	Deltaområde	Lite og mindre formrikt delta	C	1509,85
Nybua, Åstadalen	739	Skog	Gammel barskog	Gammel furuskog	B	762,98
Nysætra SØ	1567	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	7,6
Nysætra V	1568	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	A	65,34
Nysætra	653	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	58,93
Osøra-Flåtåstøa	1054	Ferskvann/våtmark	Deltaområde	Lite og mindre formrikt delta	A	762,44
Otersmyra	1078	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	340,51
Posttjennet	1605	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet		C	161,15
Prestsjøen	1633	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Kalkfattigere utforming	B	137,4
Prestsjøen NV	1632	Ferskvann/våtmark	Dam	Eldre fisketom dam	C	15,65
Rødsmoen	1550	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	C	24,27
Rødsskaret	763	Skog	Rik sumpskog		B	210,63
Rødstjern	1634	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Kalkfattigere utforming	B	102,31
Sjømyra	882	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	B	2473,1
Skjærbekken	1652	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	20,41
Skordalen	1532	Skog	Bekkeløft og bergvegg	Bekkeløft	B	126,51
Skynddalen	1591	Kulturlandskap	Naturbeitemark	(D04) Frisk fattigeng	C	133,1
Slemma	1596	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti		C	959,22
Slemma ved Buøya	1587	Skog	Gråor-heggskog	Flommarksskog	C	320,63
Smalteigbrua	1689	Ferskvann/våtmark	Dam		B	3,3
Sorknesbakken	1510	Kulturlandskap	Slåttemark		A	212,48
Stavlia N	1105	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	13,65
Steinfjellet Ø	1571	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	461
Suthrankjølen	1602	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombr. og min. myrtyper	C	294,17

- Naturtypekartlegging i Åmot kommune 2009-2010 -

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
Svarstadbua	1124	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	43,78
Svarttjennet	1691	Ferskvann/våtmark	Dam		A	10,59
Syljubekkoia S	1658	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	A	144,33
Søndre Løset N	1656	Skog	Kalkskog		A	41,03
Søre Glesåa, foss	1649	Ferskvann/våtmark	Fossesprøytsone		A	5,65
Søre Glesåa, kløft	1650	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	A	146,35
Tanarkjølen naturreservat	556	Myr og kilde	Intakt lavlandsmyr i innlandet	Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper	A	5551,55
Tilsetfjellet	1583	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	3277,68
Trøbekken	954	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	B	793,68
Turtroa	1534	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	742,31
Tuvtjennet VSV	1692	Ferskvann/våtmark	Dam		B	9,51
Ulvstueholmen	1678	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	40,39
Velta	1511	Kulturlandskap	Slåttemark		B	15,75
Vesteråsen	639	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	706,53
Vivelstad	1640	Kulturlandskap	Artsrik veikant		B	2,39
Vollbakken	1584	Skog	Rik sumpskog	Rik sumpskog	C	248,83
Vålsholmen, søndre del	1682	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	50,89
Vålsholmen, øy sør for	1683	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	23,92
Yglekletten	1043	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	358,54
Yglesjøene	1077	Myr og kilde	Rikmyr		B	325,99
Ygleøya, liten øy sørvest for	1671	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	8,64
Ygleøya, stor øy sørvest for	1672	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	21,87
Ygleøya, sørøst og øyer sørøst for	1673	Ferskvann/våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	A	34,02
Ygleøya, vestsida	1670	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Artsrik lavlandsform under gjengroing	B	23,12
Østhagen	1578	Kulturlandskap	Naturbeitemark	Våt/fuktig, middels næringsrik eng	C	146,74
Østre Æra	1588	Skog	Rik sumpskog		C	162,85
Øverby	1701	Kulturlandskap	Slåttemark		C	7,08
Øvre Hemmeldalen sæter	816	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	32,31
Åsta	1704	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	A	3612,97
Åstdalsbekken	1580	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	98,36

Orkidéen nattfiol. Foto: Øivind Gammelmo.

4.3 Registreringsstatus

I følge naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) kap. 7.7 er det en målsetting at kommunen skal ha en oversikt over hvilke arealer som er godt kartlagt og hvilke som ikke er godt kartlagt. I et prosjekt med begrensede midler vil man ikke kunne kartlegge alt areal innen en kommune. BioFokus valgte å starte i en del av kommunen for så å arbeide oss relativt systematisk utover derfra. Det primære fokuset lå på hovednaturtypene ferskvann/våtmark og skog, men andre hovednaturtyper ble ikke vesentlig diskriminert. Spesielt skulle det prioriteres naturtyper knyttet til Glomma-systemet. Det ble i tillegg foretatt en systematisk kvalitetssikring av eksisterende naturtypelokaliteter fra Rena sentrum og utover. Dette ble valgt fremfor en mer tilfeldig kartlegging av naturtypelokaliteter spredt over et større areal. I tillegg ble Glomma-systemet grundig kartlagt i hele sin lengde gjennom kommunen. De fleste interessante bekkeløftene i kommunen ble grundig undersøkt i 2007 og disse områdene ble ikke prioritert i denne kartleggingen (Gaarder, Hofton og Blindheim 2007). Innenfor det kartlagte arealet kan kartleggingsstatus etter 2010-sesongen anses rimelig god mht. hvor stor andel av reelle naturtypelokaliteter som er kartlagt og hvor presist disse er avgrenset. Innenfor Regionfelt Østlandet ansees området for å være fullstendig kartlagt. Det samme gjelder området Rena leir/Rødsmoen øvningsområde og Glomma fra kommunegrensa til Stor-Elvdal og hele strekningen til grensa mot Elverum kommune. Videre ansees områdene vest for Glomma for å være godt kartlagt. I øst er imidlertid situasjonen noe annerledes. Skogsområdene nordøst i Osen ansees for å være dårlig kartlagt. Det vil si at det trolig finnes flere naturtyper her som ikke er blitt fanget opp av noen av kartleggingene som har funnet sted i kommunen. Det samme gjelder skogsområdene helt øst i kommunen, samt områdene i sørøst mot kommunegrensa til Elverum (øst for Julussa).

4.3.1 Status for de ulike hovednaturtypene

Innenfor arealet beskrevet i foregående kapittel kan kartleggingsstatus etter 2010-sesongen anses rimelig god mht. hvor stor andel av reelle naturtypelokaliteter som er kartlagt og hvor presist disse er avgrenset. Området er likevel ikke fullstendig kartlagt, og flere viktige lokaliteter er ganske sikkert ikke fanget opp. Skogsområdene i øst anses noe mindre godt kartlagt ettersom avgrensningene der ofte er noe grove og basert på eldre befaringer eller andre kilder uten naturtypebeskrivelse. Dekningsgraden er trolig omtrent like god for alle hovednaturtyper innenfor de nevnte areal, og viser den reelle fordelingen av prioriterte naturtyper i landskapet mht. naturtypekategori og mosaikkutforminger. Vurderingen er fordelt på 4 kategorier (iht. naturtypehåndboken); fullstendig kartlagt, godt kartlagt, dårlig kartlagt, og ikke kartlagt (**se figur 6**).

Myr og kilde (A)

Myrene i kommunen er gjennom tidligere kartlegging og i denne kartleggingen plukket ut fra kartverk og er i liten grad undersøkt nærmere i felt. Tanarkjølen er vernet som naturreservat og er et sammensatt myrkompleks med eksentrisk nedbørmyr, flatmyr, strengmyr og bakkemyr. Ved bruk av forholdsvis nye flybilder har vi gått gjennom alle myrområdene som tidligere er avgrenset i kommunen. Der flybildene har avslørt stor grad av negativ påvirkning er disse avgrensningene justert i datasettet/kartet. Myrer som ut fra bildene ser ut til å ha store myrkvaliteter er inkludert. Alle myrlokaliteter som er plukket ut fra bilder har fått en standard beskrivelse i databasen og alle er tildelt samme naturtype. Utforming er ikke angitt da det ikke finnes nok data til for en slik angivelse.

De mest verdifulle myrene i Åmot er nå avgrenset som naturtyper og ett av disse er vernet som naturreservat. Flere myrområder kan være aktuelle som vernekandidater i forbindelse med "frivillig vern" av skog i kommunen.

Kulturlandskap (D)

Mange viktige naturbeitemarker og slåttemarkar var tidligere registrert i forbindelse med første generasjons naturtypekartlegging (Gjems 1996) og konsekvensutredningene i forbindelse med etableringen av Regionfelt Østlandet (Korsmo, Pedersen og Bendiksen 1996); Wold og Nybakke 1998; Stabbetorp m.fl. 2002). Flere av disse lokalitetene har blitt besøkt i denne kartleggingen, men naturtypen har ikke vært et prioritert innsatsområde. Avgrensninger har blitt justert for de fleste lokaliteter da disse viste seg å være for grovt tegnet inn på kartet.

Mange viktige kulturbetingede lokaliteter er funnet og de aller viktigste er trolig avgrenset og er godt beskrevet. Gjengroing eller svak hevd har gjort det vanskelig mange steder å avdekke viktige kulturlandskapsverdier. Naturtypekartet for denne hovedtypen bør oppdateres når viktige lokaliteter evt. oppdages. Systematisk leting etter flere lokaliteter vil trolig være lite kostnadseffektivt. Mange lokaliteter er under gjengroing og det bør i første omgang rettes inn tiltak mot å bevare allerede registrerte lokaliteter.

Ferskvann/våtmark (E)

Glomma-systemet er kartlagt systematisk i hele sin lengde gjennom kommunen. Det har også vært fokus på ferskvann/våtmark i forbindelse med Rena-elva, Julussa, Ena og Slemma. Det er avgrenset en rekke store elveører og kroksjøer i kommunen. Elveørene i Glomma-systemet er spesielt viktig i denne sammenhengen og det er tilstrebet å få disse grundig kartlagt i denne kartleggingen.

Det er kartlagt mange viktige naturtyper innen ferskvann/våtmark i Åmot. Videre innsats bør tillegges en grundig kartlegging av dammer som det finnes flere av i kommunen enn det kartleggingen til nå viser.

Skog (F)

Det aller meste av skogarealet i kommunen er kartlagt i forbindelse med prosjektet Miljøregistrering i skog (MiS). Noen eiendommer er imidlertid ikke MiS-kartlagt. I tillegg er noen skogsområder kartlagt gjennom undersøkelser for "frivillig vern". Flere lokaliteter er kartlagt i forbindelse med bekkekløftkartlegging i 2007 (Gaarder, Hofton og Blindheim 2007). Her ble det også avgrenset og beskrevet naturtyper etter DN-håndboka.

Suppleringer av skogregistreringer bør skje på eiendommer som fortsatt mangler kartlegging. Områder med større konsentrasjoner av MiS biotoper (kompleksbiotoper) bør vurderes bedre undersøkt med tanke på mer helhetlig avgrensning. Dette for å sikre fragmentering av viktige naturkvaliteter.

Figur 6. viser en grov skisse av kartleggingsstatus for kommunen. Kartet bør sammenholdes med teksten over for å få frem et mer nyansert bilde av status.

5 Diskusjon

5.1 Ansvars-naturtyper i kommunen

Kapittelet er ment å fokusere på helt spesielle naturkvaliteter som kommunen kan sies å ha et spesielt ansvar for i et regionalt til nasjonalt perspektiv.

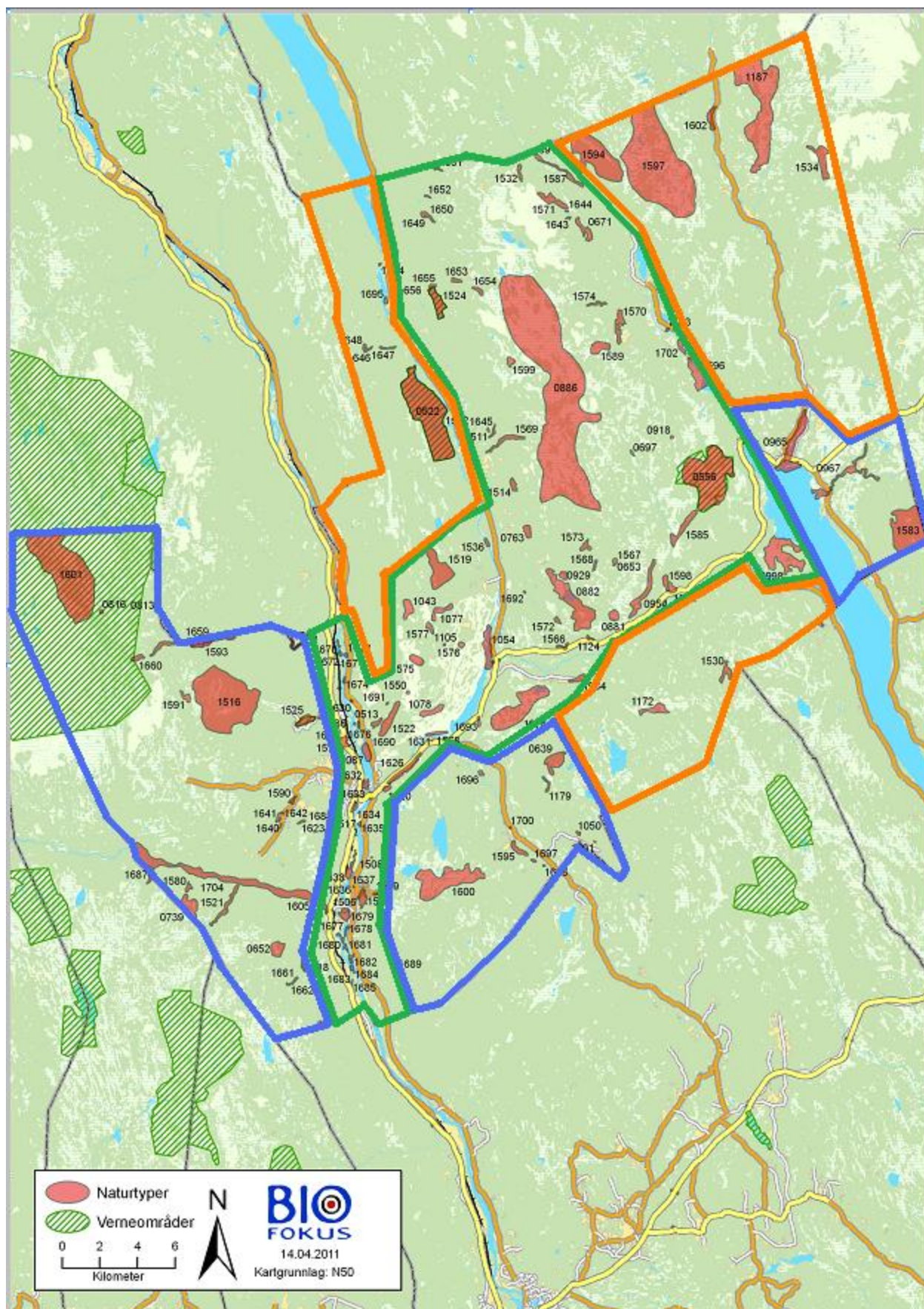
Hovednaturtypen "skog" er den som klarest skiller seg ut med flest svært viktige lokaliteter (27).

Skogen i Åmot bærer preg av intensivt skogbruk over lang tid. De få gjenværende skogsområdene med kontinuitetspreg er meget viktige for regionen og opptrer som øyer i et ellers hardt drevet skoglandskap. Kontinuitetsmiljø har gått sterkt tilbake, noe som har medført at mange arter med tilhørighet til naturtypen har gått sterkt tilbake. Det er en rekke sjeldne og truede (rødlistede) arter knyttet til gammel granskog. De mest verdifulle gammelskogene er eldre enn vanlig hogstmoden skog. Det er derfor vanskelig å kombinere moderne skogbruk og bevaring av gammelskog i en og samme biotop. Det finnes svært lite helt urørt skog i Norge i dag. Innen hovednaturtypen "skog" er det naturtypene "bekkekløfter" og "gammel barskog" som dominerer.

I forbindelse med Glomma og Rena finnes det en rekke viktige våtmarksområder. Dette er meget viktige områder som Åmot kommune bør fokusere på å bevare i sin helhet. På grunn av oppdyrking av våtmark og elforbygninger har naturtypen blitt mindre vanlig i landskapet. I Åmot finnes ennå store intakte områder som har nasjonal verdi. Naturtypen representerer oaser i vassdraget, med særpreget biologisk mangfold og høy produksjon.

Gammel barskog på Engulvsfjellet (øverst) og Ingridtsberget (nederst). Foto: Øivind Gammelmo.

Figur 6. Dekningskart for naturtypekartleggingen i Åmot kommune 2010. Grønt område = fullstendig kartlagt, blått område = godt kartlagt, oransje område = dårlig kartlagt.

5.2 Verdi- og arealfordeling av lokaliteter

Av resultatkapittelet ser man at det samlede arealet naturtypelokaliteter vurdert som svært viktige (A) og viktig (B) er høyt sammenlignet med lokalt viktige lokaliteter (C). Dette skyldes først og fremst at man i et prosjekt med begrensede midler prioriterer å kartlegge åpenbart viktige områder. Størrelse er også et kriterium ved verdivurderingen (DN Håndbok nr. 13), som også delvis forklarer det relativt store arealet med svært viktige og viktige naturtyper. Etter hvert som kartleggingsstatus i kommunen bedres antas antall lokalt viktige naturtyper å øke mer enn antall svært viktige og viktige naturtyper.

Kåltistel. Foto: Kjell Magne Olsen.

6 Litteratur

- Artskart 2011. Artsdatabanken og GBIF Norge, internett. <http://artskart.artsdatabanken.no>
- Borch, H. og Wergeland Krog, O. M. 2009. Natur2000. Database-programpakke for registrering og forvaltning av natur. NINA naturdata AS, Rørvik.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 1999. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. Direktoratet for naturforvaltning, Trondheim.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting biologisk mangfold, rev. utg. DN-håndbok 13.
- Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom., H. og Branderud, T. E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. NINA oppdragsmelding 769.
- Fremstad, E. 1998. Flommark langs Glåma i Hedmark. En botanisk inventering. Fylkesmannen i Hedmark, miljøvernavdelingen, rapport 7/98.
- Gaarder, G., Hofton, T. H. & Blindheim, T. 2007. Naturfaglige registreringer av bekkekløfter i Hedmark, Oppland og Sør-Trøndelag 2007. BioFokus-rapport 2007-31.
- Gjems, Elisabeth. 1996. Nøkkelibiotoper i Åmot kommune: 35.
- Korsmo, Harald, A. Pedersen og E. Bendiksen. 1996. Nytt regionfelt for Forsvaret på Østlandet. Konsekvensvurdering: Delutredning for vegetasjon og planteliv. Dokumentasjonsrapport. NINA Norsk institutt for naturforskning. Oppdragsmelding. 438: 1-45.
- Korsmo, H og O.Wold. 1999. Naturtyper i Åmot. Høgskolen i Gjøvik. 17 s + 6 vedlegg.
- Kålås, J.A., Viken, Å., Henriksen, S. og Skjelseth, S. (red.). 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norge.
- Heiberg, E. 1978. Myrregistreringer i 1978 i forbindelse med verneplan for myrer i Hedmark.
- Larsen, B. H. & Fjeldstad, H. 2008. Kartlegging av utvalgte kulturlandskap i Hedmark i 2007. Resultater fra biologiske og kulturhistoriske registreringer i 13 kommuner. Fylkesmannen i Hedmark. Rapport nr. 02/08
- Moen, A. 1983. Myrundersøkelse i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. Rapport botanisk serie 1984-4.
- Often, A. 1997. Botanisk undersøkelse av Sørberg i Østerdalene, Hedmark. Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen, Rapport 10/97
- Stabbetorp, O.E., Korsmo, H., Wold, O., Bendiksen, E., Brandrud, T.E. & Often, A. 2002. Regionfelt Østlandet - vegetasjon og planteliv. - NINA Oppdragsmelding 729.
- St. meld. nr. 58 (1996/97). 1996-97. Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling – dugnad for framtida.
- Strand, L.Å. 2009. Amfibieregistreringer i Hedmark 1990-2008. Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen. Rapport nr. 2/2009.
- Strøm, H. og Myklebust, M. 1998. Status for Truede arter i Hedmark. Virveldyr, Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen Rapport nr. 16/98.
- Wold, O og Nybakke, J. 1998. Rena leir/Rødsmoen øvingsområde. Konsekvensutredning: oppfølgende undersøkelser 1996-1997. Vegetasjon og flora. Høgskolen i Gjøvik. Rapport nr.5-1998. 34.

Vedlegg: Lokalitetsbeskrivelser

513, Kåsmoen - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 11. juni 2009. Den er tidligere registrert i forbindelse med Forsvarets regionskytefelt på Østlandet.

Beliggenhet/avgrensning/naturgrunnlag: Området ligger rett vest for Rena leir, og består av et parti med grandominert sumskog. Området er rikt. Lokaliteten grenser mot skogsmark med lavere verdi samt hugstflater.

Naturtyper/Vegetasjonstyper: Avgrensningen består vesentlig av rik grandominert sumskog. Innemellom finnes tørrere partier. Sumpskogen har innslag av rikmyr. Lokaliteten bærer preg av at det har vært foretatt inngrep her tidligere. Flere gamle stubber vitner om dette, og dimensjonene på trærne er ikke spesielt stor (øvre dbh ca 30 cm). Kontinuiteten og sjiktingen er derfor ikke veldig god, og skogen virker ensaldret. Lite død ved er representert. I feltsjiktet forekommer flere orkideer, bl.a. marisko (NT), flekkmarilhånd og stortveblad. Av andre karplanter som forekommer er: firblad, liljekonvall, mjødukt, teiebær, trollhegg, hvitveis, tettegras, myrhatt, stolpestarr, kåltistel (NT), våknappt, rose sp. tyrihjel, vårerteknapp, knollerteknapp, blåknapp, tystast og kranskonvall. I tilknytning til en liten grøftet bekk langs lokaliteten finnes litt blåveis. Tressjiktet er dominert av gran, men det finnes innslag av gråor og bjørk.

Artsmangfold: Av rødlistearter registrert er kåltistel (NT) og marisko (NT). I tillegg finnes en liten dam litt utenfor avgrensningen hvor liten salamander (NT) skal være registrert. Området er derfor trolig en viktig biotop for amfibier utenom den perioden de er i dammen. Marisko har ganske store forekomster innenfor avgrensningen.

Påvirkning/trusler: Skogsdrift og grøfting.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Blåbærskog (A4), Lavurtskogvegetasjon (B), Rikmyrvegetasjon (M)

Verdivurdering: Rik sumpskog er en sterkt truet vegetasjonstype (EN). I tillegg er feltsjiktet artsrikt med to rødlistede karplanter. Sannsynligvis er potensialet for jordboende sopp også ganske godt på denne lokaliteten. Forekomsten av blåveis er en av de nordligste i Norge, og i følge Artskart (2010) den første på denne siden av Glomma ved Rena. Lokaliteten er preget av diverse inngrep kontinuiteten og sjiktingen er ikke god. Dette trekker klart noe ned. Lokaliteten gis verdi som svært viktig naturtype (A) på bakgrunn av at rik sumpskog er en sterkt truet vegetasjonstype og at det innefor avgrensningen finnes forekomster av flere rødlistearter og andre krevende arter, bl.a. blåveis som har sin nordligste forekomst på Østlandet i dette området. I tillegg er det ganske store forekomster av marisko.

Skjøtsel og hensyn: Skogsdrift.

522, Deset naturreservat - ANDRE, Annen viktig forekomst - Verdi A

Naturreservatet strekker seg fra Deset og nordover på vestsiden av elva Rena. Området utgjør et særpreget dødislandskap med terrasser, eskere og store dødisgroper som karakteristiske avsmeltingsformer. Groper, rygger og små vann preger landskapsbildet. Lav- og lyngrik furuskog er dominerende skogtyper.

Dødislandskap ble dannet mot slutten av avsmeltingsperioden, da isbreen hadde liten eller ingen bevegelse. Under isen rant det elver som fraktet med seg store mengder løsmateriale som etter hvert ble avsatt langs elvebunnen. De fineste partiklene ble fraktet lengst, ofte helt fram til der elvene møtte stillestående vann under brefronten. Løsmassene som ble avsatt i elvene under isen framtrer i dag gjerne som lange, buktede rygger i terrenget (eskere). Der smeltevannselvene munnet ut i stillestående vann, ble det bygd opp terrasser. Terrassenes høyde tilsvarer høyden på vannflaten på det tidpunktet de ble dannet. Under isavsmeltingen kunne større eller mindre isklumper bli begravd av løsmateriale. Da isklumpene smeltet, raste løsmaterialet sammen og det ble dannet groper i overflaten. Disse kalles dødisgroper. Enkelte av dødisgroperne innenfor Deset naturreservat går dypere enn grunnvannsnivået og framstår derfor som små tjern og dammer.

Høyden over havet er 255-320 m.

Verdivurdering: Formålet med fredningen er å bevare et særpreget landskap og et naturhistorisk interessant område med viktige kvartærgeologiske formelementer, blant annet eskere, terrasser og dødisgroper.

556, Tanarkjølen naturreservat - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi A

Innledning: Tanarkjølen er vernet som naturreservat 7.12.2001 iht. verneplan for myr i Hedmark.

Generelt: Tanarkjølen naturreservat er et myrområde på et lite høydeplatå vest for nordenden av Ossjøen i Åmot kommune, Hedmark fylke. Formålet med fredningen av Tanarkjølen er å bevare et større mineroombrotroft myrkompleks med eksentriske planmyrer. Inneholder også et høyt antall våtmarksfugler. Tanarkjølen er på 5900 da og ligger på et platå vest for nordenden av Osensjøen.

Artsmangfold: Det er registrert en rekke rødlistede fugler i reservatet, bl.a vierspurv (EN), vipe (NT), storspove (NT) og varsler (NT).

Verdivurdering: Myrområdet har et høyt antall arter av våtmarksfugler, tatt i betraktning at området mangler tjern og sjøer. Av registrerte arter kan nevnes trane, vipe, enkeltbekkasin, storspove, gluttstipe, grønnstilk, strandsnipe, gulerle, vierspurv og sivspurv. Formålet med fredningen er å bevare i naturtilstand og som landskapselement et minero-ombrotroft1 myrkompleks med eksentriske planmyrer med regelmessige strukturer, med tilhørende vegetasjon og fauna.

639, Vesteråsen - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Oddmund Wold og Harald Korsmo. Naturtypen er endret fra rik sumpskog til gammel barskog i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er gjort av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Ingridtsberget nord for Blikberget i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med gammel barskog og med innslag av sørberg, sumpskog og kilder.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består for det meste av blåbærgranskog og noe furuskog på toppen og i bergsida. Her finnes det også sørbergelementer. Lenger nede går skogen over i gransumpskog med flere kilder. Gran er det dominerende treslaget. Det finnes en god del død ved i lokaliteten, spesielt av furu og gran. Stor gamle seljetrær med store forekomster av lungenever og skrubbenever finnes i lokaliteten, spesielt i nordhellingen. Seljetrærne er mer eller mindre i oppløsning og artene mangler nye substrater. Det finnes flere kilder i lokaliteten, som stedvis gir en noe rikere flora.

Artsmangfold: Det er registrert gubbeskjegg (NT) og sprikeskjegg (NT) i lokaliteten. I tillegg er det rapportert gaupe (VU).

Bruk, tilstand og påvirkning: Deler av området er preget av tidligere hogster, men større deler av lokaliteten har naturskogpreg.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Røsslyng-blokkbærfuruskog (A3), Lavskog (A1), Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F)

Verdivurdering: Gammel barskog er generelt sjelden i Åmot og regionen for øvrig. Her finnes den sammen med flere naturtyper; sørberg og kilder. Dette samtidig med at det er gjort funn av rødlistede arter som gubbeskjegg og sprikeskjegg, og signalarter som lungenever og skrubbenever gjør at området har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten inngrep.

652, Klettsætra - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert som naturtypelokalitet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett vest for Søndre Kletten ved Åsta i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med naturbeitemark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Klettsætra er en stor voll med mange sætre på. Bebyggelsen utgjør et fint kulturlandskap. Sætervollen er beita av sau, og har arter som er kulturbetinga, for eksempel harerug, dunkjempe og engnellik. Kalkgrunnen gjør området til et potensielt voksested for spesielle arter. På sætervollen vokser det gullstjerne der om våren. Den er her nær sin nordgrense.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede arter ut over rovdyr i lokaliteten.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Lokaliteten består av naturbeitemark med en rik flora. Lokaliteten er i liten grad i noen form for gjengroing og innehar verdifulle elementer som naturbeitemark. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området bevares ved forvaltning som i dag.

653, Nysætra - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet nordøst for Deisjøen i Åmot. Avgrensinga gjelder selve sætervollen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturbeitemarka på Nysætra er under gjengroing og trenger skjøtsel. Det er ikke gjort noen fullstendig kartlegging av lokaliteten.

Verdivurdering: Det er ikke gjort noen fullstendig kartlegging av lokaliteten, og det bør gjøres for å fastsette en korrekt verdi. Lokaliteten er gitt lokal verdi (C-verdi).

671, Luvdalen - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Innledning: På oppdrag av fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 9. september 2009.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs elva Luva på vestsiden av Slemdalen 14-15 km nord for Osensjøen ca 550 m.o.h. Avgrensingen gjelder et område med gammel granskog. Lokaliteten grenser mot mindre prioriterte naturtyper.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Området består av gammel granskog på god bonitet. Grana har dimensjoner opp mot 50 dbh, men alderspredningen er forholdsvis lav. En del død ved i form av både læger og gadd forekommer i partier, men kontinuiteten er forholdsvis lav. Spor etter gamle stubber vitner om at det har vært drevet plukkhus her tidligere. Litt vier og gråor forekommer her og der langs bekken. Noe bjørk og rogn finnes spredt, og en del bjørkelæger ligger i partier. Høgstaude- og lavurtutforming utgjør de viktigste vegetasjonstypene. Forekommende arter i feltsjiktet er tyrihjel, mjødukt, hengeving, myrhatt (langs elvea), bringebær, turt, sau/geittelg, skogsnelle, gullris, skogsveve og hengeving. I vassdraget forekommer bever, og enkelte steder bærer tydelig preg av dette.

Artsmangfold: Gubbeskjegg (NT).

Påvirkning/bruk/trusler: Skogsdrift.

Vegetasjon: Høgstaude-gran-utf (C2b), Lavurt-utf (C2c)

Verdivurdering: Gammel granskog og høgstaude-skog er i henhold til Framstad et al., (2003) prioriterte naturtyper i mellomboreal sone i Øst-Norge. Lokaliteten har et vist potensial for sjeldne og rødlistede arter knyttet til gammel granskog, særlig hvis det får stå i fred over tid. Få artsfunn og forholdsvis lav kontinuitet gjør at området vurderes som lokalt viktig (C).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør få stå i fred.

697, Fjellslia - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet sør for Halvfarsåsen en i Åmot. Avgrensinga gjelder selve sætervollen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturbeitemarka på Fjellslia er under gjengroing og trenger skjøtsel. Det er ikke gjort noen fullstendig kartlegging av lokaliteten.

Verdivurdering: Det er ikke gjort noen fullstendig kartlegging av lokaliteten, og det bør gjøres for å fastsette en korrekt verdi. Lokaliteten er gitt lokal verdi (C-verdi).

739, Nybua, Åstadalen - SKOG, Gammel barskog (Gammel furuskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Elisabeth Gjems. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger helt sørvest i Åmot kommune ved Nybua på grensa mot Hamar kommune. Avgrensinga gjelder et områdemed gammelfuruskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er preget av gammel furuskog på myrholmer. Det finnes en del død ved i form av gadd i lokaliteten. Stedvis urskogspreg.

Artsmangfold: Deter registrert ulvelav (VU) i lokaliteten.

Vegetasjon: Lavskog (A1), Fattigmyrvegetasjon (K), Røsslyng-blokkbærfuruskog (A3)

Verdivurdering: Gammel furuskog er et forholdsvis sjeldent element i Åmot kommune og regionen forøvrig. Dette sammen med funnet av Ulvelav gjør at lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

763, Rødsskaret - SKOG, Rik sumpskog - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Rødsberget nord for Osa kraftverk.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består både av en sumpskog med sjeldne karplanter og sørvendt berg og rasmarker/ bekkekløft.

Artsmangfold: Det er registrert kåltistel (NT), marisko (NT) og huldreblom (NT) i lokaliteten.

Verdivurdering: Lokaliteten har store botaniske verdier og er regional viktig. Lokaliteten bør undersøkes for å fastsette endelig verdi.

813, Hovdedalen - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med kartlegging av nøkkelbiotoper i Åmot (Korsmo og Larsen 1999). Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Hovdedalen lengst vest i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder en sætervoll ved Hovdedalen sæter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturbeitemarka virker noe gjødslet, men innehar fremdeles verdier som naturbeitemark.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Sætervollen på Hovdedalen virker noe gjødslet, men inneholder fremdeles verdier som naturbeitemark. Lokaliteten er vurdert å ha lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør beites for at den ikke skal gro igjen.

816, Øvre Hemmeldalen sæter - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune (Korsmo & Wold 1999). Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging i Åmot kommune 2009-2010. Dette arbeidet er gjennomført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Øvre Hemmeldalen sæter ligger øverst i Hemmeldalen i Åmot kommune. Lokaliteten blir liggende innenfor det framtidige Rondane sør naturreservat.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammelt seterområde. Ekstensivt beitet av sau. Gammel voll under gjengroing.

Artsmangfold: Ingen rødlistede eller sjeldne arter registrert.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som lokalt viktig - C-verdi.

881, Grosstjern - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Grosstjennet nord for Kjølstad i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er en rik sumpskog som har et kontinuitetsmiljø med sentvoksende trær som er gunstig for sopp, lav, insekter og moser. Denne lokaliteten har en spesielt rik moseflora.

Artsmangfold: Det er registrert huldretorvmose (EN) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet, men det er opprettet vernesone rundt lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Området er vurdert som et svært viktig område for vegetasjon og planteliv. Her finnes det store økologiske variasjon innenfor et lite areal. Det finnes huldretorvmose i lokaliteten, en art som er sterkt truet i Norge. Samlet gjør dette at lokaliteten ansees som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling, uten hogstinngrep.

882, Sjømyra - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto fra 2004 der dette er tilgjengelig, ellers er ØK-kart benyttet. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon. Naturtypen omfatter både myra og Deisjøen.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønsmessig til utforming blandingsmyr (A0702).

886, Fløttjennkjølen - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere undersøkt av Jon Bekken. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Fagerfjellet, Osdalshøgda, Desetknubben og Haraåsene i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et større myrområde med tilhørende kantsone og åpne vannspeil, tjern og pytter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofotot. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i regionen har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon.

Artsmangfold: Det er registrert fjellmyrløper (VU) og brushane (DD) i lokaliteten.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønsmessig til utforming blandingsmyr (A0702).

Skjøtsel og hensyn: Området bør skånes for inngrep.

913, Buøya - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi B

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen ble lokaliteten undersøkt av BioFokus ved Ole J. Lønnve den 9. september 2009. Den er tidligere registrert av Harald Korsmo i 1996.

Sammendrag: Gammel beitemark med preg av lang kontinuitet. Den blir fremdeles benyttet som beite for storfe.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs elva Slemma, ca 16-17 km nord-vest for Osensjøen. Høyden er ca 500 moh. Avgrensingen gjelder en gammel beitemark. Lokaliteten grenser mot mindre prioritert skogsmark i øst og elva Slemma i vest.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Avgrensingen omfatter et ganske homogent og veldefinert område med beitemak. Et par gamle falleferdige bygninger står på lokaliteten. Ulvelav (VU) og gråsobeger (VU) er funnet på en av disse bygningene i 2001 (Artskart, 2010). Enkelte gran- og bjørketrær forekommer her og der samt litt vier. Utformingen kan karakteriseres som frisk fattigeng. Noe sølvbunke forekommer spredt over hele enga. Innemellom forekommer en rekke urter som blåklokke, ryllik, engsolleie, skogsveve, kvitbladtistel og engsyre. Her og der forekommer mer basekrevende arter som tyrihjel, mjødukt og stornesle. I kanten mot Slemma ble trespast registrert.

Artsmangfold: Ingen spesielle ble funnet den 9. september 2009, men ulvelav (VU) og gråsobeger (VU) er forholdsvis nylig (2001) registrert på en av bygningene.

Påvirkning/bruk/trusler: I dag beites lokaliteten av storfe. Opphør av beite med påfølgende gjenngroing vil derfor utgjøre en trussel for denne lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen ble funnet.

Verdivurdering: Beitemarker som fremdeles er i hevd på denne måten er en sjeldenhet, spesielt mange steder i Hedmark. Sannsynligvis har det vært kontinuerlig beite her i svært lang tid. På tross av at det ikke ble gjort noen spesielle artsfunn, kan lokaliteten ha et stort potesial for ulike arter beitemarkssopp. Lokaliteten kan også ha et potensial for ulike arter insekter knyttet til denne type engmiljøer. I tillegg er det påvist to VU-arter på en av

bygningene her. Disse bygningene fungerer derfor som erstatningsbiotoper for enkelte arter knyttet til død stående ved. På bakgrunn av dette gis lokaliteten verdi som viktig naturtype (B).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør skjøttes ved at storfebeiting ikke opphører. Hvis beiting opphører vil lokaliteten etterhvert gro igjen. Taket på bygningene må holdes ved like slik at ikke disse ramler ned.

918, Mårlia - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet sørøst for Halvfaråsen i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder dammene og naturbeitemarka på sætervolen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: På Mårlia finnes det en sætervoll som er under sterk gjengroing. Det finnes også noen dammer her som bør undersøkes for amfibier.

Verdivurdering: Lokaliteten har lokal verdi (C-verdi). Lokaliteten bør undersøkes nærmere for å fastsette korrekt verdi.

929, Dønna - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet ved Deisjøen. Avgrensinga gjelder en rik sumpskog med gråor-istervier.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en rik sumpskog langs Dønna ved Deisjøen. Vegetasjonen er en gråor-istervier utforming. Dette er den eneste lokaliteten med denne utformingen i dette området. Her finnes en næringsrik og fuktig skog som gir grunnlag for høy biologisk produksjon og et stort arts mangfold.

Arts mangfold: Det er registrert en rekke mosearter og signal-arten lungenever forekommer også i lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Dette er en av få rike sumpskoger med gråor-istervier utforming i regionen. Området har et stort potensiale for spennende arter av moser, sopp, lav og insekter. Lokaliteten ansees å ha regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

954, Trøbekken - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet (Stabbetorp m.fl. 2002). Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Trøbekken vest for Østre Åra flyplass. Avgrensinga gjelder et område med sumpskog langs elveløpet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Her finnes en næringsrik og fuktig skog som gir grunnlag for høy biologisk produksjon og et stort arts mangfold. Floraen er stort sett artsfattig, bortsett fra noen små flekker med noe rik sumpskog med bl.a. veikstarr og skogsøtgras. Det er ganske varierte myrområder i nærheten av bekken, både en stor ombrotrof høgmyr og ugrøftet intermediærmyr med mye sveltull.

Arts mangfold: Det er registrert veikstarr (NT) og skogsøtgras (NT) i lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Rik sumpskog er en sjelden naturtype i Åmot og regionen forøvrig. Her finnes sjeldne og rødlistede arter som veikstarr og skogsøtgras. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten inngrep.

965, Nordre Osa - FERSKVANN/VÅTMARK, Deltaområde (Lite og mindre formrikt delta) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Jon Bekken.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Nordre Osas utløp i Osensjøen. Avgrensinga gjelder utløpet og Osmundsand.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Landskapet har et middels relieff og er i stor grad dekket med et sammenhengende lag av morene. Langs elva opptre elveavsetninger, og i hele området er det vidstrakte myrområder. I elvas nedre løp er det en del forgreining, rester av tidligere meandring og elveløp. Det er elvevoller og elveterrasser langs hovedløpet. Formrikdommen i deltaområdet er stor. Ved utløpet har hovedløpet tidligere dannet en velutviklet meandersving som nå er avsnørt fra hovedløpet. Ytterst mot Osensjøen er det dannet en ca. 1 km lang og markert strandvoll, Osmundsand, med sandstrand og dels også vindavsetninger av sand fra tørrelagte strandområder. Osensjøen er som nevnt regulert, og tidvis er store, grunne strandområder blottlagt. Deltaet karakteriseres som et klassisk delta.

Artsmangfold: Det er registrert en rekke rødlistede fugler i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Etter karakteriseringen for inngrep er deltaet middels berørt (Elvedeltadatabasen)

Verdivurdering: Dette er et viktig fugleområde, noe funn av en rekke rødlistede arter viser. Området har lokal verdi (C-verdi).

967, Ena - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekkedrag (Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert som slåtteområde. Avgrensning og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Enas løp på østsiden av Osensjøen helt øst i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder selve bekkedraget og slåtteområde i nær tilknytning til denne.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Enas løp gjennom kulturlandskapet er en viktig spredningskorridor/vandringsveg for flere arter i området. Langs bekkedraget finnes det slåtteområde som er inkludert i denne naturtypeavgrensingen. Dette gjelder spesielt den store slåtteområdene ved Storenga og Engemoen, samt mindre slåtteområders områder langs elveløpet ned mot Osensjøen.

Artsmangfold: Potensialet for spennende arter av moser, lav, sopp og insekter ansees å være stort.

Verdivurdering: Bekkedraget har godt intakte kantsoner, og det finnes både store og små slåtteenger knyttet til bekkedraget. Lokaliteten ansees som lokalt viktig (C-verdi).

998, Brevikkjølen - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto fra 2004 der dette er tilgjengelig, ellers er ØK-kart benyttet. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insekter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønsmessig til utforming blandingsmyr (A0702).

1043, Yglekletten - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten ble registrert av Jon Bekken i forbindelse med naturtypekartleggingen i Åmot kommune i 1999. Beskrivelse og avgrensning er justert i forbindelse med kvalitetssikring og nyregistrering av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark, miljøvernavdelingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Yglekletten ligger i Rødsmoen skytefelt nord for Rena sentrum på østsiden av Glåma. Avgrensingen gjelder et område med gammel granskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Typisk for naturtypen er mye død ved, både stående og liggende. Skogen er flersjiktet, med stor innblanding av levende og døde lauvtrær. Kontinuitetsmiljø har nasjonalt gått sterkt tilbake, noe som har ført til at mange gammelskogsarter har blitt rødlistet. Lokaliteten tilhører undertypen gammel granskog. Den sørvestvendte lia i den østre kletten og den østvendte lia i den vestre kletten inneholder en del gammel skog som er forholdsvis urørt, trolig pga. vanskelige driftsforhold. Den sistnevnte delen av området er størst og har størst variasjon i treslag og dimensjoner.

Artsmangfold: Områdene er viktige for hullrugere og arter som er knyttet til gammel skog. Forekomsten av grov osp er verdifull for hullrugerne, og den beites også av storfugl. Store bjørker byr på vinterbeite for orrfugl. Terrengformasjonen virker tiltrekkende på gaupe, som gjerne har dagleier i slike områder. Det er funnet to lavarter som er svake indikatorer på kontinuitet; lungenever og gubbeskjegg. Ellers er svartskjegg, mørkskjegg og hengestry påvist.

Verdivurdering: Lokaliteten inneholder elementer som er sjeldne og på tilbakegang i Åmot. Lokaliteten er vurdert som svært viktig - A verdi.

Skjøtsel og hensyn: Er avsatt som vernesone innen Rødsmoen.

1050, Blikberget - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Frisk fattigeng) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med kartlegging av nøkkelbiotoper i Åmot kommune. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetsikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Blikberget ligger helt sør i Åmot kommune i Julussdalen. Grenda ligger som en spydspiss inn i Elverum kommune. Avgrensinga gjelder slåttemark ved Solvang og Svea med forekomst av Solblom.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Blikberget består av flere enger og slåttemarker. Slåttemarkene ved Solvang og Svea skiller seg likevel ut som et intakt og ugjødslet eng. Vegetasjonstypen er frisk fattigeng med bl.a. sandarve, storarve, fløyelsmarikåpe, beitemarikåpe, solblom, solblom, bakkestjerne, filtsveve, setersveve, bakkesøte, gulmaure, skogmarihand, brudespore, hjertegras og fjellrapp.

Artsmangfold: Av interessante arter kan nevnes solblom, bakkesøte og brudespore.

Bruk, tilstand og påvirkning: Slåtteennga er ugjødslet.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Blikberget består av ugjødslet slåttemark med innslag av sjeldne og rødlistede arter. Solblom er meget sjeldent i regionen. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør forbli ugjødslet.

1054, Osøra-Flåtåstøa - FERSKVANN/VÅTMARK, Deltaområde (Lite og mindre formrikt delta) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Geir Gaarder og Erling Ness. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetsikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Søndre Osas utløp i Rena-elva. Avgrensinga gjelder selve deltaområdet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Deltaområdet ved Søndre Osas utløp i Rena-elva er et lite og mindreformrikt delta. Likevel finnes det en rekke interessante arter her som bl.a. duggpil og klåved. I tillegg virker det å være en interessant fuglelokalitet.

Artsmangfold: Det er registrert duggpil (VU), klåved (NT), myrhauk (VU), dverglo (NT) og oter (VU) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: I den nordlige delen av lokaliteten kommer det en veg ned i lokaliteten som gjør at det er en del slitasje her.

Verdivurdering: Deltaområder er meget viktige naturtyper i Norge. Det er også funnet en rekke rødlistede arter her fra flere forskjellige artsgrupper. Samlet gjør dette at området har nasjonal verdi (A-verdi).

1074, Flomyra - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto fra 2004 der dette er tilgjengelig, ellers er ØK-kart benyttet. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønnsmessig til utforming blandingsmyr (A0702).

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone.

1077, Yglesjøene - MYR OG KILDE, Rikmyr - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetsikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensingen består av Yglesjøene med omkringliggende myrer.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insekter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon.

Artsmangfold: Det er registrert engmarihand (NT) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Myra er sterkt påvirket av omkringliggende veier og skytebaneanlegg.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket.

1078, Otersmyra - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere kartlagt i forbindelse med konsekvensutredning av Rena leir/Rødsmoen øvingsområde. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med naturtypekartleggingen i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark, miljøvernavdelingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Otersmyra ligger i Rødsmoen øvingsområde nord for Rena leir i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder et myrområde med tilhørende kantsone.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Otersmyra er ei nedbørsmyr med spredt furuskog/blandingsskog og med flere små tjern og dammer. Østre og midtre tjern ser ut til å ha bevart sitt opprinnelige preg, mens det vestre tjernet antagelig har vært senket. Flere fattige og intermediære myrsamfunn er representert. Eneste kjente forekomst av myrkråkefot på Rødsmoen finnes her. Lokaliteten inneholder også noe vannvegetasjon, som ellers i området er svært sparsomt representert.

Artsmangfold: Viktig øyenstikkerlokalitet, ti arter er påvist, blant dem *Coenagrion lunulatum* (Sjelden), som har sin nordgrense på Østlandet her. Hekkeområde for ender, beiteområde for trane (Bør overvåkes).

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er en del påvirket av militær aktivitet.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone.

1087, Kildeøyene - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen. Kun den nordligste øya ble undersøkt i 2010. På den midtre øya er det kartlagt to løvskogsbiotoper i forbindelse med MiS-registreringer i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør de sørligste av øyene som ligger rett nord for Rena sentrum. Øyene utgjør typiske sedimentasjonsøyer, hvor de aller fleste i all hovedsak er skogbevakst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten utgjør er en av de største forekomstene av rimelig intakt elvenatur på øyene i Glomma. Her finnes eldre barskog med rik vegetasjon, gamle flomløp og dammer. Åpne elveører med pionervegrasjon og rike løvskogstyper med til dels gammel skog og mye død ved. Vegetasjonen er stedvis spesiell, med en blanding av lågurtplanter og høgstaudeplanter. På de fuktigste partiene er det en blanding av høgsatudeskog, gråor-heggeskog og viersumper. I disse områdene vokser bl.a. skogsøtgras, engsnelle, skogstjerneblom, langstarr, krypsoleie, strutseving, mjødurt og firblad. De dominerende barskogene med mye løv er forholdsvis homogene og her finnes lite død ved og gamle trær. Vegetasjonen er imidlertid ganske rik og stedvis er skogen kommet inn i en selvtynningsfase.

Artsmangfold: Stort potensial for en rekke arter knyttet til flommarksskog og elveørnatur. Skogsøtgras påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er i liten grad påvirket de senere år, men har helt sikkert vært brukt til beiteformål/oppdyrking i tidligere tider.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f), Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3e)

Verdivurdering: Svært stort område med jevn flompåvirkning gir verdi som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området bør i sin helhet overlates til fri utvikling.

1105, Stavlia N - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med planlegging av Rødsmoen. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs bekken Ygla rett vest for Stavlia på Rødsmoen i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog langs Ygla.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er et begrenset område med rik sumpskog langs elva Ygla. Vegetasjonen er rik og arter som huldreblom og kåltistel er registrert her. Området er preget av et kontinuitetsmiljø med saktevoksende trær som er gunstig for sopp, lav og insekter.

Artsmangfold: Det er registrert vierspurv (NT), kåltistel (NT) og huldreblom (NT).

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Området er vurdert som et svært viktig område for vegetasjon og planteliv. Her finnes det store økologiske variasjoner innenfor et lite areal. Lokaliteten gis regional verdi (B-vedi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

1124, Svarstadbu - SKOG, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet (Stabbetorp m.fl. 2002). Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Vestra Æra i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder et område med gråor-heggeskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gråorskog langs Vestre Æra. Her finnes en næringsrik og fuktig skog som gir grunnlag for høy biologisk produksjon og et stort arts mangfold. Granskogen i søndre del vokser på stabil grunn med tykt jordsmonn langs en rett strekning av elva. Den er i stor grad i tidlig optimalfase etter tidligere plukkhogst, noe som røper seg ved store, gamle og overgrodde stubber. Det er sterk dominans av fugleteig, men også med arter som teiebær, skogstorkenebb, mjødukt og bringebær. Bunnsjiktet har sterk dominans av etasjemose. En glissen rad med gråor danner kanten mot elveløpet. Oreskogsvegetasjonen opptrer i form av et par tette skogholt på elvedelvinger, ett på hver side av dagens elveløp, i et område med skiftende elveløp og utviklete flomløp. Gråor dominerer her tresjiktet, med feltsjiktarter som mjødukt, skogsnelle, skogstorkenebb og skogrørkvein. Oreskogen omkranses av åpne rørkveinenger omkring flomløp på østsida. I oreskogen vokser flere typiske oreskogsarter som skarp orekremle, lillarske, hvitbeltet oreslørsopp og lys orebrunhatt, dessuten bl.a. stankparasollsopp og rotgråhatt. Oreskogen har stort arts mangfold av storsopp på lite areal. Granskogen var preget av tørke, og få arter ble observert.

Artsmangfold: Stort arts mangfold av storsopp på lite areal. Det er registrert oter (VU) i lokaliteten.

Vegetasjon: Gråor-heggeskog (C3)

Verdivurdering: Gråorskog er forholdsvis sjeldent i Åmot og sammen med arts mangfoldet her er dette en regionalt viktig lokalitet (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør i størst mulig grad ligge urørt, og hogst bør unngås. I buffersonen rundt lokaliteten bør skogsvegetasjonen få utvikle seg fritt. Bør settes av til fri utvikling.

1172, Blekmyrbekken - MYR OG KILDE, Kilde og kildebekk (Kilde over sørboreal) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sørøst for Ulvåsætra mot grensa til Elverum kommune. Avgrensinga gjelder et område med mange kildeframspring.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av flere kildeframspring og myrarealer. Slike kildeframspring har trolig et relativt lavt arts mangfold, men det kan finnes arter her som ikke finnes ellers i vassdraget. Selve kildeframspringene har ofte en spesiell og artsrik moseflora.

Artsmangfold: Det ble ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten, men potensialet for bl.a. moser ansees å være godt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Myrene i området er sterkt preget av tidligere dreneringsforsøk.

Vegetasjon: Fattigmyrvegetasjon (K), Kilde- og sigvegetasjon (N)

Verdivurdering: Kilder er en sjelden naturtype, særlig i lavlandet. Artsmangfoldet er vanligvis ganske lavt i denne naturtypen. Myrene i området er sterkt påvirket av grøfting/drenering. Området gis lokal verdi (C-verdi).

1179, Ingridsherget - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere undersøkt av Erling Ness. Avgrensing og beskrivelse er justert ved kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Ingridsherget ligger nordvest for Bliksherget ved grensa mot Elverum kommune sør i Åmot. Avgrensinga gjelder et område med gammel barskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består for det meste av fattig blåbærgranskog. I den sørveste delen kommer det innslag av rikere partier med bl. a. liljekonvall, storkonvall, firblad og hengeaks. I granskogen finnes det gode forekomster av hengslav, særlig hengstry og gubbeskjegg. I nord grenser lokaliteten mot hogstflate, i øst mot veg/hogstflate og i sør og vest mot hogstflater og andre skogsområder.

Artsmangfold: Det finnes lokalt artsrike områder i lokaliteten. Lavarten gubbeskjegg (NT) har gode populasjoner her.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er påvirket av tidligere tiders hogster og kanteffekten mot nyere hogster er betydelige.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Lavurtskog (B1)

Verdivurdering: Gammel urørt granskog er sjeldent i regionen. Ved Ingridsherget finnes det eldre naturskogpreget granskog med stedvis rik vegetasjon. Dette er et regionalt viktig område, og det gis B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten hogstinngrep.

1187, Blautkjølen-Kjøldeskjølen - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto fra 2004 der dette er tilgjengelig, ellers er ØK-kart benyttet. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønsmessig til utforming blandingsmyr (A0702).

1506, Kalvmarka - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av flere biologer. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for Åstas utløp i Glomma, sør for Rena i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder ei gammel ugjødsel naturbeitemark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammel, trolig ugjødslet beitemark på nordsiden av Åstas utløp i Glomma. Området ble beita fram til 1970-tallet. Lokaliteten er under tydelig gjengroing, men de kulturbetingede artene overlever på tørre partier. Den viktigste engtypen er tørreng av flekkgriserotypen. Berggrunnen i området er såpass fattig at de spesielt næringskrevende "eksklusive" engartene som vi finner i Bergslia på den andre sida av Glomma ikke opptrer her. Den opprinnelige enga har antakelig vært atskillig større enn det som i dag har verdi som nøkkelbiotop. Store arealer er i ferd med å gro igjen med skog.

Artsmangfold: Meget artsrik naturbeitemark. Rødlisteartene marinøkkel (NT) og skogsøtgras er funnet i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Engarealene er under sterk gjengroing.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Dette er en meget artsrik naturbeitemark som er i sterk gjengroing. Verdiene er likevel fremdeles tilstede og funnene av bl.a. marinøkkel og skogsøtgras gjør at området har store verdier. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Enga bør bli slått med ljà eller evt. slåmaskin minst hvert tredje år, kanskje så ofte som hvert år. Slåttan bør foretas på tradisjonelt tidspunkt, trolig i slutten av juli eller i august, og graset bør fjernes. Samtidig bør alt ungt oppslag av trær fjernes. Det bør også foretas en gradvis åpning og dels vekkrydding av middelaldrande og gamle trær på og inntil enga, for å sikre god solinnstråling og unngå at engartene skygges ut.

1508, Grønstad - KULTURLANDSKAP, Slåttemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Elisabeth Gjems. Avgrensing og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Rena sentrum, på østsiden av Glomma, nord for Bergslia. Avgrensinga gjelder ei stor eng nedenfor og en trekant nord for huset på gården Grønstad.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Ei stor eng nedenfor og en trekant nord for huset har frodig vegetasjon. Halvparten av enga nedenfor huset har vært pløyd, og har mista noe av sitt særpreg. På resten av arealet vokser det typiske kulturbetinga og næringskrevende arter som dunkjempe, flekkgrisøre og ballblom. Karakterarten hjertegras vokser på noe tørrberg nord for huset og i skråningen rett nedenfor huset.

Artsmangfold: Engvegetasjon med bl. a. harerug, engsyre, ballblom, rødkløver, småengkall, legeveronika, dunkjempe, blåknapp, blåklokke, flekkgrisøre, flekkgrisøre, prestekrage, skogmarihand, hjertegras.

Bruk, tilstand og påvirkning: En del av enga nedenfor huset har blitt pløyd opp. Det foretas slått på engarealene.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter ble registrert i lokaliteten.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en rest av gammel slåttemark. Her slås marka hvert år og enga har fortsatt et gammeleng preg. Det finnes også et godt utvalg av engarter her. Lokaliteten gis lokal verdi (C-verdi).

1510, Sorknesbakken - KULTURLANDSKAP, Slåttemark - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Elisabeth Gjems. Avgrensing og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sorknesbakken ligger mellom riksveg 3 og nedkjørselen til Sorknes gård nord for Rena sentrum. Avgrensinga gjelder et område med gammel slåttemark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mellom Rv 3 og nedkjørselen til Sorknes gård ligger det ei artsrik slåtteeng. Enga ligger på fuktig og kalkrik jord, og er voksested for indikatorartene hjertegras, engknoppurt og flekkgrisøre. Undersøkelsen fant sted samme dag som enga ble slått, og slåttekaren opplyste om at enga slås hvert år, og dessuten hverken gjødsles eller pløyes. Det er veldig få slike fuktenger med opprinnelig slåttemarksflora tilbake, siden de gror fort igjen etter at slått opphører. I tillegg til denne enga bør det nevnes at slåttemarksplanta gul gåseblom vokser i veikanten på vestsida av Rv 3 like nord for Rena sentrum. Veikanter som blir slått til rett tid er en fin biotop for slike planter. Dette er en art som en ofte finner i veikantene på Hedemarken og i Gudbrandsdalen, men sjelden i Østerdalen.

Artsmangfold: Det er registrert en rekke sjelden og rødlistede arter her; smalfrøstjerne (VU), enghaukeskjegg (VU) og knottblom (CR).

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Dette er en meget artsrik slåtteeng. Forekomsten av den kritisk truede arten knottblom (CR) samt at det finnes svært få slike fuktenger med opprinnelig slåttemarksflora igjen gjør at lokaliteten gis A-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Enga slås hvert år, og den pløyes eller gjødsles ikke. Denne praksisen bør videreføres.

1511, Velta - KULTURLANDSKAP, Slåttemark - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Elisabeth Gjems. Avgrensing og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Velta er en gammel husmannsplass som ligger rett øst for Deset i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder slåttemark på husmannsplassen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Velta er en gammel husmannsplass med åpne enger rundt. Huset har nylig brent ned. I engene vokser det endel fine kulturbetingede arter, for eksempel marinøkkel og engknoppurt. Antakelig kalk i grunnen. På stien mellom plassen og veien vokser bakkesøte, en kulturart som ikke er funnet så mange steder i Åmot.

Artsmangfold: Det er registrert bakkesøte (NT), marinøkkel (NT) og engknoppurt i tillegg til en rekke andre engarter i lokaliteten.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Engene i lokaliteten fremstår som åpne engpartier og tilstedeværelsen av en rekke krevende engarter tyder på at det kan være kalk i grunnen. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi), mye på grunn av artsfunnene av bakkesøte, marinøkkel og engknoppurt, men også fordi engene er i så pass god forfatning.

Skjøtsel og hensyn: Engene bør slås eller beites forsiktig.

1513, Bergslia - SKOG, Rik edellauvskog - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert som rik edelløvskog ved flere anledninger. Avgrensning og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Nordre Glomstad gård i Bergslia sør for rena i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med edelløvskog og buffersone rundt denne.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Edelløvs skogen rundt Nordre Glomstad og opp mot Berger består av treslagene hassel, alm og spisslønn. Feltsjiktet inneholder følgearter til edelløvs skogen som kratthumleblom, gullstjerne, skogsalat og trollbær. Nedre del av Hønsejorda er nesten totalt gjengrodd av sibirbjørnekjeks, så det er på øvre del, opp mot høyspentledningen, at alle de eksklusive tørrbakkeartene vokser. Men også her er bakken i gjengroing av storsvokste urter, foruten noe oppslag av seje, gråor og rogn. For noen år siden ble noe av arealet tilplantet med gran. Tørrenga er minst gjengrodd og mest artsrik i øvre, søndre hjørne. Her er rundbelg, villin, gulmaure, fuglestarr og hjerte gras vanlige arter. Hist og her på øvre del vokser kransmynte, mørkkongsløys, ugrasklokke, engknoppurt, haremat og tettstarr. Midt på enga stikker noe kalkberg frem i dagen. Her vokser krattssoleie, gul gåseblom og fagerknoppurt.

Artsmangfold: Det er registrert en rekke arter i lokaliteten, bl.a. kåltistel (NT) og alm (NT).

Vegetasjon: Edelløvskogvegetasjon (D), Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Edelløvskog er sjeldent i regionen og her finnes det også registrerte rødlistede arter. Det finnes få potensielle voksesteder for varmekjære arter som krattssoleie, gul gåseblom og knoppurter i Østerdalen, mens disse er vanlige f.eks. i Gudbrandsdalen. Totalt sett gir dette lokaliteten regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: En mer lysåpen skog ville trolig økt arts mangfoldet betydelig, slik at det kan være en fordel dersom det unge løvoppslaget ble tynnet noe, særlig bør treslag som gråor og bjørk tas ut. Beite i skogen er positivt, men betinget av et godt utviklet feltsjikt som ikke lar seg ødelegge av tråkk. For å hindre gjengroinga av området, bør en vurdere årlig slått og fjerning av kratt. Graset som slås må fjernes. Det er også nødvendig å fjerne granplantene for å sikre engas videre eksistens.

1514, Deifjellet - SKOG, Rik edellauvskog - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert som rik edelløvskog ved flere anledninger. Avgrensning og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger omtrent midt i Deifjellets lise, ca 600 m.o.h. Dette er ca 300 m over dalbunnen og ca 300 m nedenfor Deifjellets topp. Avgrensinga gjelder et edelløvs skogs område.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dominerende treslag i lia er gran, men særlig i øvre del er det mye furu og løvtrær. Edelløvs skogs området ligger på ei lita grusvifte som er lagt opp av en liten bekk, og på rasmark innunder en lav skrent. Berggrunnen synes næringsrik. Her vokser hassel, spisslønn og lind. Feltsjiktet er rikt på varmekjære rasmarksarter, blant annet lakrismjelt, brunrot, storklokke og mange vanlige høgstaudearter. Her vokser noen nattfiol og marisko. Kombinasjonen av fuktighet, eksposisjon, beliggenhet og berggrunn er nok betingende for denne lille varmekjære oasen i en ellers ganske ordinær sørvestvendt boreal skogli.

Artsmangfold: Det er registrert marisko (NT) i lokaliteten.

Vegetasjon: Edelløvskogvegetasjon (D)

Verdivurdering: Området er svært lite, men konsentrasjonen av sjeldne, sørlige, varmekjære arter gjør lokaliteten verdifull. Edelløvs skogen i Deifjellia er et godt eksempel på en bitteliten, sannsynligvis varmetidsrelikt i den boreale barskogen. Lokaliteten er svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten inngrep.

1516, Engulvsfjellet - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt ved Øivind Gammelmo (BioFokus) 25. august 2009 på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark, miljøvernavdelingen. Lokaliteten er tidligere undersøkt i forbindelse med verneplanen for barskog (Korsmo m. fl. 1994). Her ble områdene rundt Digeråsen, Engulvsfjellet og Granfjellet vurdert, dessuten et stykke nordover mot Hemmeldalen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Engulvsfjellet ligger mellom Hemmelberget og Digeråsen vest i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med gammel granskog og tilhørende buffersoner.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Blåbærgranskog er den dominerende vegetasjonstypen i lokaliteten. I tillegg forekommer det en rekke andre vegetasjonstyper; røsslyngblokkebærgranskog, storbregnegranskog, gransumpskog, høyøstaudegranskog, småbregnegranskog, røsslyngblokkebærgranskog og fattigmyrvegetasjon. Gran er det dominerende treslaget, furu er sjeldent i området. Det forekommer en del løvtrær jamnt fordelt i lokaliteten. Gransumpskogen dekker en del areal og skaper en del variasjon med de åpne myrene og fastmarkskogen for øvrig. Over større avstander kan blåbærgranskog og gransumpskog veksle i en slags mosaikk. Dette er særlig framtrædende i nordhellingene. Det finnes gode samfunn med hengelav i lokaliteten, spesielt gode konsentrasjoner av laven gubbeskjegg i nordhellingene. Død ved finnes spredt i lokaliteten og spesielt i midtpartiene og nordhellingene.

Artsmangfold: Det er registrert gubbeskjegg (NT) og lungenever i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er tidligere utført hogst over hele området. Spor etter tynningshogst og plukkhogst kan sees jevnt over hele området. I sørskrånningen finnes en del åpninger etter gruppevis plukkhogst. Denne hogsten har foregått opp til 800 moh. Hogstinngrepene opp mot ca 800 m på sør-sørvestskrånningen av Granfjellet har antakelig skjedd for ikke så lenge siden da det fins tørre stubber og en del tørrkvist. Her er det også saget ned større grantrær som ikke er kvistet.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Dette området må ses i sammenheng med det som står skrevet om Kvannbekken og tilsluttende områder.

Vegetasjon: Blåbær-utf (A4a), Bærlingskog (A2), Fattig sumpskog (E1), Røsslyng-blokkebærfuruskog (A3), Fattigmyrvegetasjon (K), Høyøstaude-gran-utf (C2b), Lavurtskog (B1), Småbregneskog (A5), Storbregneskog (C1)

Verdivurdering: Engulvsfjellet er et større skogområde av forholdsvis ordinær karakter, men med beskjeden påvirkning fra moderne bestandsskogbruk. Hogstflater forekommer ikke innenfor det avgrensede området. Lokaliteten utgjør en meget kompakt og sammenhengende granskog. Dette er et av de største områder i så måte i den østre delen av Øst-Norge. Når det gjelder vegetasjonen, er området interessant med tanke på rike krattmyrer og overgangssoner mot fastmark, men ellers har ikke Engulvsfjellet noen spesielt sjelden flora. I regional sammenheng kan en peke på området som et mulig typeområde for den mer høyereliggende granskogen i Øst-Norge, og da spesielt for den nedre delen av Østerdalen. Det undersøkte området har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten hogstinngrep.

1517, Engåa - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Anders Often. Beskrivelse og avgrensing er justert i forbindelse med naturtypekartlegginga i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten Engåa er et lite skogareal mellom Gammelvegen og Bakstadvegen ved Slåttmyra på vestsiden av Glomma, sør for Rena sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Liten sumpskog øst for Slåttmyra. Dette er et lite skogareal mellom Gammelvegen og Bakstadvegen. Engåa har gravd ut ei grunn flate i moreneavsetningene. Langs bekken er det små partier med sumpgranskog. I den øvre delen er det et stort innslag av istervier, svartor, gråor og bjørk. I de nedre delene er det overveiende granskog. Det er et artsrikt feltsjikt med blant annet kåltistel, skogsøtgras og nubbestarr.

Artsmangfold: Rødlisterartene kåltistel (NT) og skogsøtgras (NT) er registrert i lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: Rik sumpskog er forholdsvis sjeldent i regionen og her kombinert med rødlistede arter gjør at lokaliteten er regionalt viktig (B-verdi).

1518, Gita ved Oksbakk - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (Biofokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 7.11.2007, og av Reidar Haugan 18.6.1998.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av et ca 700 meter langt utsnitt av Gitas bekkekløft ved Oksbakk. Her danner elva ei til dels trang og markert kløft med bratte hellinger og skrenter, dels med bergvegger og rasmark, opp på begge sider.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I øvre deler er det noe åpnere dalbunn (her er skogen hogd). Tung og fuktig granskog dominerer, mens løvtrær inngår sparsomt i form av rogn, gråor og (i sørskrånning) alm. Vegetasjonen varierer mye og mosaikkartet – lågurtskog i tørre og solvendte skrånninger, høgstaudekog i søkk og langs elva, samt også mye fattig blåbærskog (bl.a. en humid type med dominans av torvmoser i nordhelling nederst i kløfta). I skrentene er det delvis løse, relativt rike grusskrenter. Skogstrukturen er ganske variert og godt

sjiktet, med grove, høyvokste trær, og stedvis mye læger (dels i sammenbrudd i brattskråninger). Tidligere plukkhogster har imidlertid ført til at det ikke er kontinuitet i død ved (gamle stokker mangler helt)

Artsmangfold: Deler av skogen er meget fuktig, og kombinert med god kronekontinuitet gir dette gode forhold for fuktighetskrevede lavararter. Spesielt den nordvendte lia nederst er svært humid, og her forekommer en del huldrestry, delvis i form av frodige klaser med opptil 1,5 meter lange fritthengende tråder. Haugan (1998) fant arten på ca 20 trær, mens den i 2007 ble sett på ca 10 trær (men undersøkelsen var ikke grundig nok til å si at det har vært en reell nedgang). Det er hogd på motsatt side av elva fra forekomsten, noe som utgjør en betydelig risiko mtp vindfelling, men det har foreløpig gått bra. Ellers er det generelt mye skjeglav på trærne, og det er også en rik skorpelavflora, inkludert sjeldne og kravstore arter, spesielt kan framheves meldråpelav (som bare har en håndfull funn utenfor Midt-Norge), rimnål, og Chaenothecopsis nigra. Vedsoppfungaen er langt dårligere utviklet (pga dårlig kontinuitet i død ved), men enkelte interessante arter er påvist (med VU-arten Oligoporus undosus som mest spesielt). Også mosefloraen har interessante elementer (som råteflik). En del huldregras finnes langs elva. Til sammen 10 rødlistearter er påvist.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Gita.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Lavurtskog (B1), Høystaude-gran-utf (C2b)

Verdivurdering: Dette er et velutviklet bekkeløftparti, med viktige kvaliteter knyttet til fuktig, gammel granskog og rik lavflora, og lokaliteten anses svært viktig – verdi A.

Skjøtsel og hensyn: Reidar Haugan har laget forslag til skjøtselsplan for hogst i området på anmodning fra grunneier.

1519, Granåsen N - SKOG, Kalkskog (Kalkgranskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Oddmund Wold i 1994. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med naturtypekartleggingen i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Yglekletten nord for Rena i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder et område med rik granskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er funnet en rekke sjeldne og sårbare arter i området, spesielt i forbindelse med kalkforekomster i fuktige drag og sig. De vegetasjonstypene som har innslag av disse artene er skog/krattmyr, sumpskoger og gråor-heggeskog, ofte i smalere belter innimellom mer "ordinær" skog.

Artsmangfold: Lokaliteten må betegnes som en svært rik karplantelokalitet med arter som Kåltistel (NT), Marisko (NT), Bredflangre, Huldreblom (NT), Taglstarr, Huldregras (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Området ligger i tilknytning til de etablerte militære områdene på Rena. Skogsdrift og militær aktivitet påvirker området.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Vegetasjon: Lavurtskogvegetasjon (B), Sumpkratt- og sumpskogvegetasjon (E), Blåbær-utf (A4a)

Verdivurdering: Rike granskoger med så mange registrerte sjeldne arter er svært sjedent. Lokaliteten gis derfor verdi som svært viktig (A verdi).

Skjøtsel og hensyn: Retningslinjer for skjøtsel utarbeides av landbrukskontoret. I tillegg har det kommet anbefalinger fra rapportskriveren.

1520, Heien S - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvern avdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 11. juni 2009. Tidligere har det vært gjort diverse registreringer i området.

Belligenhet/avgrensning/naturgrunnlag: Avgrensningen gjelder et område i dalsida mellom Renabakken og Pilegrimsskjæret. Området er generelt grunlendt, fattig og tildels bratt.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Området er preget av gammel, høyvokst granskog. Lsida er bratt, og her og der stikker store steiner og blokker fram i dagen. I et fuktig drag er vegetasjonen preget av høystaudearter som turt og tyrihjelm, mens skogen ellers er ganske fattig. Det er ikke særlig mye død ved i skogbunnen, og området har sikkert vært hogd. Even Høgholen har funnet en rekke spesielle mosearter i det fuktige draget ved siden av hoppbakken (se artslista). Reidar Haugan har også funnet en nøkkelbiotop i denne kløfta (førstehåndssopplysning til registrator). En litt spesiell plante som vokser i området er stavklokke. Den trives under skiheisen ved siden av Renabakken der graset og den andre vegetasjonen holdes nede. Even Høgholen har funnet huldregras og tuesildre sør for sletta på hoppbakken. Disse forekomstene har gått tapt og hele Renabakken er derfor tatt ut av avgrensningen.

Artsmangfold: Foruten stavklokke (NT), huldregras (NT) og tuesildre, som fantes i tilknytning til hoppbakken, er hvithodenål (NT) påvist innenfor avgrensningen. Dessuten er det registrert en rekke fuktighetskrevede mosearter som ikke kan sies å være vanlige i denne delen av Norge. Følgende arter er registrert (de med stjerne er interessante, gjerne kystarter): ryemose, myrsprike, klobekkemose, rødmsulingmose, kystkransmose,

musehalemose, rabbebjørnemose, matteblæremose, bakkefrynse, småstylte, glansperlemose, stripefoldmose og skortetvblademoser. I følge Artskart skal også gammel granlav være registrert her.

Påvirkning/bruk/trusler: Tidligere skogsdrift. Fremtidig skogsdrift.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Storbregne- og høystaudeskovvegetasjon (C)

Verdivurdering: På bakgrunn av at det innefor denne lokaliteten er registrert en rekke arter som er tildels svært uvanlige i denne delen av Norge, samt at disse i dette tilfellet kan indikere viktige naturverdier, gis denne lokaliteten verdi som viktig naturtype (B).

Skjøtsel og hensyn: På grunn av den sentrale beliggenheten, og den estetiske verdien som en av Renas «grønne vegger» og de biologiske verdiene, bør området få stå uten hogstinngrep. Området kan fungere som en restaureringsbiotop. Siden det er kort avstand til skolene på Rena kan det være et aktuelt sted for ekskursjoner.

1521, Jernåa - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Jernåa er et sidevassdrag til Åsta-vassdraget med plassering sør for hovedvassdraget ca 5 kilometer luftlinje vest for Åsta stasjon. Avgrensingen gjelder Jernåa og den eldre skogen tilknyttet bekkedalen rundt vassdraget. Den grenser til hogstflater eller mer generelt mindre interessant skogsnatur. Dalprofilen er ganske markert, men dalbunnen er som regel ganske slak og bred. En del bergvegger finnes langs deler av vassdraget.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I store trekk er det en tydelig sonering i vegetasjonen fra terrenget nærmest bekken og oppover i dalsidene. På sedimentene i dalbunnen er det frodig storbregne- og høystaudevegetasjon. Spesielt rik og frodig høystaudevegetasjon opptrer i tilknytning til permanent fuktige sigevannsrenner, og slike er det relativt mye av. Selv om høystaudevegetasjonen ofte opptrer som en type fuktenger klemte mellom mer opphøyde og skogkledde terrengformasjoner, så kan nok mye av dette arealet føres til vegetasjonstypen høystaudegranskog (regnes som hensynskrevende (LR) (Aarrestad et al. 2001)). Vanlige vekster i stauvegetasjonen er skogburkne, saueteig, tyrihjel, turt, enghumbleblom, sumphaukeskjegg, skogstjerneblom og skogrørkvein. I partier er strutseving til dels dominerende. Mindre vanlig inngår huldregras (NT), trollbær, fjellminneblom, maigull og storklokke. Det meste av skogen langs Jernåa er såkalt gammelskog, men tilstand og struktur varierer likevel en del. Typisk veksler skogtilstanden mellom naturskogslik aldersfase og sen optimalfase og mer kulturpreget optimal- til aldersfase. Naturskogslik aldersfasetilstand er noe mer utbredt enn de andre tilstandsfasene. Denne er stort sett svakt flersjiktet og med øvre alder omkring 120-140 år, muligens med spredte grantrær inntil 200 år. Kontinuiteten er trolig brutt med hensyn til de fleste kvaliteter av død ved og gamle trær.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er rimelig høyt og med innslag av både relativt kontinuitetskrevende arter og arter med strenge krav til stabile fuktighetsforhold. I alt er 11 rødlistearter påvist, noe som anses et ganske høyt antall. Dette omfatter huldregras (NT), huldresty (EN), gubbeskjegg (NT), flatsaltlav (VU), rimnål (NT), rotnål (NT), orenål (NT) "granrustsnyltekuken" *Skeletocutis brevispora* (VU), rynkeskinn (NT), svartonekjuke (NT), og den sjeldne *Antrodia mellita* (NT). Andre signalarter på fuktig gammelskogsmiljø er *Skeletocutis carneogrisea*, *Antrodia pallens*, sukkernål, vortenål, dvergullnål, lungenever, skrubbenever, stiftfittlav, og skorpelavene *Bacidia subincompta* og *Mycobilimbia tetramera*.

Vegetasjon: Bærlingskog (A2), Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudeskovvegetasjon (C), Gråor-heggeskog (C3), Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F)

Verdivurdering: Lokaliteten er rimelig stor og vurderes på dette grunnlag samt god forekomst av høystaudegranskog (LR) og mange påviste rødlistearter som svært viktig (A-verdi).

1522, Kildesaga - MYR OG KILDE, Rikmyr (Åpen intermedier og rikmyr i lavlandet) - Verdi A

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 11. juni 2009. Tidligere har det vært gjort registreringer i området.

Beliggenhet/avgrensning/naturgrunnlag: Avgrensningen gjelder et område rett nord-vest for Rena leir. Området består av en mosaikk av forskjellige naturtyper med innslag av rikmyr.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Avgrensningen er av praktiske årsaker gjort som en naturtypemosaikk med elementer av både hovednaturtypene gammel barskog, sumpskog, gråor-heggeskog og myr og kilde. Flere av disse naturtypene forekommer ofte i smale belter innimellom mer "ordinær" skog. Det er funnet en rekke sjeldne og sårbare arter i området, spesielt i forbindelse med kalkforekomster i fuktige drag og sig. Flere av artene er uvanlige i regionen. Barskogen er grandominert og kontinuiteten er forholdsvis lav, med tydelige spor etter menneskelig aktivitet. Øvre dbh på gran er ca 30-40 cm. Sliktingen er derimot forholdsvis bra og ganske mye død ved forekommer i partier. Innefor avgrensningen finnes og partier som er sterkt påvirket, som plantefelt med ungskog, grøfting og tynning.

Artsmangfold: Flere rødlistearter er registrert: kåltistel (NT), marisko (NT), engmarihånd (NT), brunsjene (NT) og smalmarihånd (VU). I tillegg er følgende arter registrert: langstarr, mogop, kranskonvall, leddved, blåveis, tyrihjel, vårerteknapp, kvitbladtistel, firblad og bukkeblad.

Påvirkning/bruk/trusler: Hugst og tynning har vært utført innefor avgrensningen. Grøfting av enkelte myrpartier har vært utført. Særlig grøfting utgjør en stor trussel, siden de største verdiene i området er knyttet til fuktige habitater.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Blåbærskog (A4), Lavurtskogvegetasjon (B), Høystaude-gran-utf (C2b), Gråorbjørk-viersumpskog og -kratt (E3), Brunskjene-nebbstarr-utf (M3a)

Verdivurdering: Området har store kvaliteter knyttet til smale belter, bl.a. med rikmyr innemellom mer ordinær skog. Flere funn av rødlistearter er gjort, i tillegg forekommer mindre partier med rik sumpskog som er en truet vegetasjonstype (EN). I tillegg forekommer arter som er ikke er vanlige i denne regionen. På bakgrunn av dette gis lokaliteten verdi som viktig naturtype (A).

Skjøtsel og hensyn: Foreslåtte tiltak: Utarbeides for tida av landbrukskontoret. Dessuten har Gjøvik Ingeniørskole, skogavdelingen Brandbu laget retningslinjer for skogsdrift/skjøtsel i området.

1524, Jukulen naturreservat - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Jukulen naturreservat ble vernet som naturreservat 13.12.2002 under vernetema barskog. Området har hatt besøk av mange biologer.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Naturreservatet ligger helt nord i Åmot øst for Løset. Naturreservatet dekker et totalareal på ca. 675 dekar. Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1:10.000 datert Miljøverndepartementet desember 2002.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Jukulen har mye naturskog av lågurtgranskog og edellauvskog og forekomster av en rekke truede plantearter. Formålet med fredningen er å bevare området som økosystem med alt naturlig plante- og dyreliv. Området er enestående i Østerdalen, da dette er eneste sted med ganske store forekomster av hassel, alm, spisslønn og lind. Naturreservatet består av ei bratt granskogli, skogkledd ur, noe rasmark og en lang markert skrent. Nederst i lia dominerer lågurtgranskog. Edellauvskog finnes ved bekker der innslaget av rasmark og ur er større enn ellers. Øverst i lia tar blåbærgranskog over. Gran er dominerende treslag, men skogen har et stort innslag av hengebjørk, vanlig bjørk, selje, rogn og spisslønn. Nederst i lia finnes alm, hassel og lind. På grunnlendt mark og bratte fjellskrenter i lia overtar furu. Hele lia har innslag av gammel naturskog, med mange grove trær og alle nedbrytningsstadier av liggende døde trær (læger). Berggrunnen består av vardalsandstein.

Edellauvskogen har en del gamle og døde trær. Feltsjiktet er rikt på varmekjære eller kravfulle arter som myske, brunrot, storklokke, vårerteknapp, kranskonvall og skogsalat. De truede karplanteartene marisko og huldregras vokser i området. Det er også funnet en rekke truede arter av vedboende sopp innenfor naturreservatet

Artsmangfold: Det er funnet en rekke rødlistede arter i naturreservatet; alm (NT), dalviol (NT), stavklokke (NT), veikstarr (NT), huldregras (NT), Hyphodontia pruni (NT), grovt nåleskinn, Ceraceomerulius albostramineus (VU), Confecticum ravum (VU), duftskinn (NT), sprekk-kjuke (VU), rosenkjuke (NT), skorpepiggsopp (NT), Intextomyces contiguus, sjokoladekjuke (EN), narrepiggsopp (NT), taigapiggsinn (NT), Oligoporus lateritius (VU), svartonekjuke (NT), rynkeskinn (NT), Phlebia subulata (VU), barpiggebeve (DD), lamellviolkjuke (NT), Tubulicrinis hirtellus (DD), Tubulicrinis inornatus (DD).

Fremmede arter: Rødhyll (UR) og vårpengueurt (UR) er registrert i lokaliteten.

Verdivurdering: Formålet med fredningen er å bevare et skogområde som økosystem med alt naturlig plante- og dyreliv. Av spesielle kvaliteter kan nevnes forekomster av urørt naturskog av lågurtgranskog og edelløvskog og forekomster av en rekke truede arter.

1525, Kvannbekken naturreservat - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere undersøkt bl.a. Anders Often i 1990. Området ble fredet som naturreservat ved kgl.res. av 9. juli 1993 under betegnelsen Kvannbekken naturreservat. Naturtypebeskrivelsen er justert i forbindelse med naturtypekartleggingen i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av BioFokus på oppdrag fra Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kvannbekken naturreservat ligger rett sørøst for Digeråsen nord for Rena i Åmot kommune. Det avgrensede området er det samme som avgrensningen for naturreservatet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Kvannbekken går i ei bratt kløft og nedover gjennom en rik sumpskog, fuktig lågurtskog og små rikmyrer. Vegetasjonen er variert og floraen er artsrik med store bestander av nasjonalt sjeldne arter som kåltistel, huldregras, skogsøtgras og marisko. Arter som hassel, blåveis, springfrø og hanekam er regionalt sjeldne og er her nær sine nordgrenser i Hedmark. Det er dessuten gjort funn av internasjonalt trua arter av vedboende sopp, blant annet hvitgul kjuke (*Anomoporia albolutescens*) og *Amylocorticium laceratum*. Disse artene vokser kanskje like utenfor reservatet på nordvestsiden.

Artsmangfold: Området har et meget høyt arts mangfold. Her er det funnet flere rødlistede arter bl.a. hønsehauk (VU), dalfiol (NT), kåltistel (NT), marisko (NT), huldregas (NT), skogsøtgras (NT), hvitgul kjuke (CR), rosenkjuke (NT), skaftjordstjerne (NT), styltejordstjerne (NT), laksekjuke (NT), rødneende vokssopp (NT), ringtrevlesopp (NT), Phlebia bresadolae (EN), gallestorpigg (VU), blåfotstorpigg (VU) og ferskenstorpigg (VU).

Bruk, tilstand og påvirkning: Veien som går til alpinanlegget har ødelagt deler av mariskolokaliteten i området. I dette området som har så sterke økonomiske og miljømessige interesser knyttet til seg, bør det gjøres nøye undersøkelser før eventuelle nye inngrep.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Lavurtskogvegetasjon (B), Rikmyrvegetasjon (M).

Verdivurdering: Formålet med fredningen er å bevare et barskogområde og bekkekløft med et stort mangfold av ulike rike vegetasjonstyper innen et lite areal. I området finnes bl.a. sjeldne arter og arter som befinner seg nær sin nordgrense i Hedmark.

1530, Bubekken - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere undersøkt av Elisabeth Gjems og Arne Heggland. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med naturtypekartlegginga i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bubekken ligger rett sør for Raskiftet helt øst i Åmot kommune på grensa mot Elverum og Trysil kommuner. Avgrensinga gjelder et område med gammel granskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det undersøkte området strekker seg fra stedet der en tømmervei i forlengelsen av skogsbilveien krysser Bubekken og langs bekken til toppen av Rakskiftet. Den nederste delen av bekken er preget av hogster både i eldre og nyere tid. Der hvor bekken går i ei kløft er det noe læger, og på en av dem vokser svartonekjuke. På vestsida av bekken kommer det opp en kilde som det nærmest putrer i. Rundt denne kilden vokser rikkildevegetasjon med maigull og setermjølke. Ellers viser vegetasjonen at området har fattige jordbunnsforhold med skogsnelle og blåbær som dominerende arter. Lenger oppe (680 - 700 moh.) flater terrenget litt ut igjen, og etter et parti der det tydelig har vært hogst, kommer en over i et mer urskogspreget terreng. Her fins død ved i alle nedbrytningsfaser; det står døde graner på rot og det er rikelig av rotvelter og læger. De døde stokkene varierer fra de helt ferske til dem som er overgrodd av mose. Gran er det dominerende treslaget, men det fins også noen bjørker. Skogen er lysåpen med glissen trestilling, slik at den antakelig ikke er voksested for fuktighetskrevenende kontinuitetsarter. Derimot er det mye svartonekjuke i området. Denne blir regnet som god indikator på skog med lang kontinuitet. I området med urskogspreget var det ingen stubber etter hogst å se. Det ble ikke undersøkt hvor stor utstrekning urskogsområdet hadde, men det kunne se ut til at det strakk seg et godt stykke utover fra bekken til begge sider. Mot de høyereliggende partiene av Rakskiftet har skogen mer fjellpreg, og blir delvis avløst av fjellbjørk og furu.

Artsmangfold: Rødlisteartene korallpiggsopp (NT), svartonekjuke (NT), duftskinn (NT) og gubbeskjegg (NT) er registrert i lokaliteten.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Kilde- og sigvegetasjon (N).

Verdivurdering: Langs Bubekken vokser det gammel granskog på lav bonitet, men med relativt rike forekomster av død ved. Partier har lang skoglig kontinuitet. Et utvalg av indikatorarter for middels kontinuitet ble funnet i området. Mer inngående undersøkelser av sopp-floraen kan avsløre nye arter. Det avgrensede området representerer en typisk nøkkelbiotop, og er et type-eksempel på en nokså urørt fjellskogslomme i regionen og har regional verdi (B-verdi).

1532, Skordalen - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble registrert av Terje Blindheim, BioFokus, 17.10.2007 i forbindelse med kartlegging av bekkekløfter i Hedmark fylke.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Naturtypelokaliteten utgjør den nordøstvendte dalsiden av Skordalen, samt fjellskogen på Buøykampen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lidsida i Skordalen er ganske rik med mye høgstaudeskog som stedvis fremstår som eng hvor ikke skogen har fått fotfeste etter tidligere hogster. Her vokser myskegras, strutseving, vendelrot, skogstjerneblom, tyrihjel, ormetelg, taggbregne, mjødurt og rød jonsokblom. På gamle seljer i samme vegetasjon var det rikelig med lungenver, skrubbenever og lodnevreng. I andre partier var det tørrere miljøer med mye berg og ordinær lågurtskog. I mindre vestvendt sidekløft var det rikt og fuktig og her var det begynt å dannes en del død ved av gran. De sørlige delene av lokaliteten ble ikke besøkt, men har ut fra observasjon med kikkert mye av de samme blandede kvalitetene.

På platået rundt Buøykampen finnes gammel fjellskog med store mengder gamle granlæger, men svært lite læger i tidlige- og midlere nedbrytningsstadier. En plukkhogst for rundt 100 år siden har trolig brutt kontinuiteten i død ved og gamle trær. Dette reflekteres også i artsinventaret av vedboende sopp som nesten utelukkende bestod av svartonekjuke som dog var meget frekvent. Gubbeskjegg og hengestry, samt flere andre skjeggglavarter finnes rikelig. Skogen er generelt godt sjiktet og potensialet for nydannelse av død ved er stort de kommende år.

Artsmangfold: Strutseving, ormetelg, taggbregne, rød jonsokblom, skogstjerneblom, tyrihjem, mjødurt, vendelrot, huldregras (NT), myskegras, vassskjue, granstokkjue, svartonekjue (NT), gubbeskjegg (NT), granseterlav, lungenever, skrubbenever, kalknever, storvrenge, glattvrenge, lodnevrenge, hengestry, rustdoggnål (NT).

Vegetasjon: Blåbær-utf (A4a), Høystaude-gran-utf (C2b), Lavurtskogvegetasjon (B).

Verdivurdering: Totalt sett inneholder lokaliteten et stort spenn i vegetasjonstyper, viktige elementer for gammel skog og topografiske forhold, den vurderes derfor å være viktig i regional sammenheng og gis B verdi. Fjellskogsområdene ut over avgrensningen kan være interessante og bør undersøkes.

1534, Turtroa - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Arne Heggland i 1997. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med naturtypekartlegginga i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark, miljøvernavdelingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Turtroa ligger helt nordøst i Åmot kommune ved Volkampen. Avgrensinga gjelder et område med gammel, fuktig granskog og bekkekløft med tilhørende buffersone.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I Turtroa er det fuktig granskog med en bekkekløft. Skogen er grovvokst, men har lav kontinuitet i død ved, og det er svært få stokker som huser signalarter. Det er ikke spor etter nyere menneskelige inngrep i Turtroa, og deler av området har stor verdi som restaureringsbiotop. Bekkekløfta, med refugiekarakter, og partiet langs og nord for Storbekken vil på sikt kunne utvikle seg til verdifulle nøkkelbiotoper.

Artsmangfold: Rødlisterartene duftskinn (NT), svartonekjue (NT) og gubbeskjegg (NT) er registrert i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det finnes ingen inngrep atter menneskelig aktivitet i nyere tid.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F), Småbregneskog (A5), Bærlyngskog (A2).

Verdivurdering: Turtroa er et middels stort område med urørt fuktig granskog. Funnene av de rødlistede artene duftskinn, svartonekjue og gubbeskjegg viser at området har gode verdier som naturtype. Slike urørte barskogsområder er uvanlige og på tilbakegang i regionen. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten inngrep.

1536, Helgtun - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Oddmund Wold. Avgrensing og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på vestsiden av Rena-elva nord for Rød i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en rik sumpskog langs bredden av Rena-elva.

Artsmangfold: Det er funnet veikstarr (NT) og skogsøtgras (NT) i lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4).

Verdivurdering: Rik sumpskog er en sjelden naturtype i Åmot og regionen forøvrig. Her finnes sjeldne og rødlistede arter som veikstarr og skogsøtgras. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten inngrep.

1550, Rødsmoen - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Oddmund Wold. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Rødsmoen øvningsfelt nord for Rena leir i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten inneholder naturtypen rik sumpskog og vegetasjonen her er rik medfunnavbl.a.skogsøtgras. Lokaliteten er liten og sterkt påvirket av aktiviteter som forgår ved og delvis i det avgrensede området.

Artsmangfold: Det er registrert skogsøtgras (NT) i lokaliteten. I tillegg er det registrert myrhauk (VU) ved det avgrensede området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er sterkt påvirket av aktiviteter i og rundt det avgrensede området.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4).

Verdivurdering: Lokaliteten er sterkt påvirket, men inneholder likevel vitige elementer som rik sumpskog. Funn av rødlistearter er med på å heve inntrykket av lokaliteten og den ansees som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør få stå mest mulig upåvirket.

1566, Deia N - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Anders Often. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Søndre Deia, nord for Tjurubua i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område langs elva med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er et begrenset område med rik sumpskog langs elva Søndre Deia. Vegetasjonen er rik og arter som veikstarr og vårerteknapp er registrert her. At vegetasjonen er rik i området kan skyldes kontakt med underliggende kalkstein. Det er grovt sett to vegetasjonstyper langs elva som har ganske stor botanisk interesse, nemlig steinete artsrik, svak varmekjær vegetasjon og flekker med rik sumpskog. Den første vegetasjonstypen er best utformet i nedre del av området. Her er det et stort mangfold av busker og trær langs bekken, bl.a. med gode forekomster av tysbast, kanelrose og krossved. Det er frodig urtevegetasjon med store mengder strandrør, en del kranskonvall og noe vårerteknapp. I øvre del av området er det noe rik sumpgranskog langs Deia, her med store mengder av den regionalt uvanlige arten veikstarr. Her fantes også gode populasjoner av mange lokalt til regionalt sjeldne arter. Området er preget av et kontinuitetsmiljø med saktevoksende trær som er gunstig for sopp, lav og insekter.

Artsmangfold: Det er registrert veikstarr (NT) i lokaliteten.

Påvirkning/bruk/trusler: Hele området ble uthogd for en del år tilbake. Noen av artene som forekommer her, indikerer tidligere beitepåvirkning.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4).

Verdivurdering: Området er vurdert som et svært viktig område for vegetasjon og planteliv. Her finnes det store økologiske variasjoner innenfor et lite areal. Lokaliteten gis regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling, uten inngrep. Selve sumpskogen krever ingen form for skjøtsel. Opphør av beite vil føre til noe gjengroing, men dette vil neppe ha noen negativ innvirkning.

1567, Nysætra SØ - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet (Stabbetorp m. fl. 2002). Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet ved sørøst for Nysætra i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog og ei rikmyr.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består øverst av ei rikmyr som nedenfor går over i en mer eller mindre rik sumpskog. Rikmyra er delvis åpen og delvis tresatt med kratt av bjørk, gråor, gran og noe svartvier. Store deler har tuestruktur, med overganger mot åpen riksump. Rikmyrsarter som jåblom, engmarihand, breiull og tvebustarr forekommer sammen med blant annet myrhatt, bukkeblad, vanlig- og stor myrflol, kvitbladtistel, sløke, sumphaukeskjegg, skogmarihand, maigull, elvesnelle, slirestarr og skogrørkvein. Enkelte små grøfter er dominert av lågurtindikatorer som teiebær, liljekonvall, skogstorkenebb og hengeaks, samt stedvis påfallende store mengder av orkidéen knerot. Bunnsjiktet er torvmosedominert, med mer eller mindre krevende arter som rosetorvmose, men det er også stedvis rikelig av krevende brunmosearter som myrstjernemose, gullmose, blodnøkkemose og rødmaakkemose. Soppfloraen er artsfattig, noe som er normalt for rikmyrer, men det er registrert flere sjeldne arter, bl.a. trevlesoppen *Inocybe nematoloma*. Sumpskogen har tresjikt av gran med spredt dunbjørk, furu og stedvis noe gråor. I de fuktigste partiene er feltsjiktet rikt, med innslag av mye av de samme artene som på myra (slirestarr, skogrørkvein, myrhatt, kvitbladtistel, sumphaukeskjegg, skogmarihand, osv.), mens det mot kantene blir fattigere med noen småbregner samt enkelte planter av skogstorkenebb og teiebær. I kantsonen er det også store forekomster av vintergrønnarter og knerot som sitter i svulmende etasjehusmosematter. Av sopper kan nevnes sumpsvovelriske og røykriske. I et slikt skyggefullt kantområde mot fattig, tørr bærlyngskog ble det også registrert en forekomst av orkidéen huldreblom. Huldreblom er nasjonalt sjelden og regnes som en nasjonal ansvarsart. Arten ble fredet i 2001. Urtesjiktet var svært sparsomt, i største mengde forekom slirestarr. For øvrig ble maiblom, nikkevintergrønn, blåbær, tyttbær, skogsnelle, perlevintergrønn, hjelmorkel, mørkbrun slørsopp, granmatriske, melkehette og mild gul kremle observert.

Artsmangfold: Det er registrert engmarihand, huldreblom (NT) og *Inocybe nematoloma* i lokaliteten.

Påvirkning/bruk/trusler: Skogen er påvirket av gammel plukkhogst, og det er gamle stubberester. Det forekommer noen gamle, grunne og i stor grad gjenvokste grøfter som ikke synes å ha påvirket vannforholdet i myr- og sumpskogen vesentlig.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Rikmyrvegetasjon (M).

Verdivurdering: Området er vurdert som et svært viktig område for vegetasjon og planteliv. Her finnes det store økologiske variasjoner innenfor et lite areal. Lokaliteten inneholder flere rødlistede arter og den ansees som svært viktig (A-verdi). Lokaliteten er karakterisert av et stort innslag av orkidéer. Spesielt interessant er forekomsten av huldreblom og de store forekomstene av knerot.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling, uten inngrep. Det er tidlig på 2000-tallet hogd helt inntill lokaliteten, og rike sumpskogsområder er generelt kraftig uthogd i området. Biomangfoldet generelt, og forekomsten av huldreblom spesielt, vil være sterkt skadelidende ved videre falthogst. Det bør vurderes om de gamle grøftene bør fylles igjen.

1568, Nysætra V - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet (Stabbetorp m.fl. 2002). Avgrensning og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkemannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet vest for Nysætra i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten Nysætra V består av et område med rikere sumpskog og delvis lågurtskog. Kjerneområdet er preget av eldre, tildels meget grov granskog med mange gamle læger. Området er det mest artsrike og interessante soppområdet i Gråfjellområdet. Lokaliteten består av mosaikker av rik lågurtskog, rik- og fattig sumpskog og høystaudeskog. Tørrere partier har blåbærgranskog. I kjerneområdet er store områder påvirket av rike vannsig, mens rikområdet ovenfor begrenser seg til en smalere stripe langs hovedbekken. Kjerneområdet er preget av eldre, til dels meget grov granskog med mange, ofte sterkt mosegrodde læfre. I de fuktigste partiene er det et visst innslag av bjørk, samt litt gråor. På nedsiden av vegen er det mest ungsog, herunder svært fuktige, nærmest engpregete partier med dårlig skoglig foryngelse. Partiene med rik lågurtskog er preget av stor frodighet av teiebær, skogstorkenebb, sveve-arter, legeveronika, firblad, hvitveis, olavstake, perlevintergrønn og knerot. De mest skyggefulle partiene har gjerne teppe med gaukesyre. Bunnsjiktet er godt utviklet, og dominert av etasjemose. De fuktigere, rike sumpskogpartiene har innsalg av blant andre mjødurt, sumphaukeskjegg, kvitbladtistel, stor myrfiol, vendelrot, bekkeblom, skogmarihand, hengeving, slirestarr, skogørkvein og sølvbunke. Alle overganger mot mer utpreget høystaudemark forekommer, med bl.a. turt, tyrihjelms og kranskonvall. Fattige sumpskogspartier er gjerne dominert av skogsnelle og torvmosearter. Soppfloraen er meget artsrik og karakterisert av en rekke regionalt sjeldne, østlige og til dels kalkkrevende arter. Det er registrert bl.a. rosaskiveslørsopp, stålbilå slørsopp, barstrøslørsopp, duftkorallsopp, kjerneklubbe og skjegghatt. Av andre sjeldne, kravfulle arter kan nevnes gulfiltet parasollsopp, melsneglehatt og stor melrøds-kivesopp. Elementet av østlige, nordboreale arter er velutviklet, særlig med hensyn til slørsopper med arter som granring-slørsopp, liten bukkesopp og Cortinarius acidophilus. Av sjeldnere vedboende sopper kan nevnes granstokkjuke og hyllekjuke.

Artsmangfold: Det er registrert flere interessante arter i lokaliteten, bl.a. rosaskiveslørsopp (EN), barstrøslørsopp (NT), Cortinarius spectabilis (EN) og skjegghatt (NT).

Påvirkning/bruk/trusler: Området er omkranset av hogstflater og ungsog. En eksisterende veg som leder vestover fra Nysætra går gjennom lokalitetens sørlige deler. Skogen er noe påvirket av gammel plukkhogst. Det forekommer grøfter, særlig i det fuktigste kjerneområdet, men det synes ikke å ha påvirket vann- og næringsforholdene i sumpskogen vesentlig.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Lavurtskogvegetasjon (B)

Verdivurdering: Området utmerker seg som den soppmessig mest artsrike og interessante lokaliteten i Gråfjellområdet, og er en av få lokaliteter i regionen med en velutviklet lågurtgranskogsflora. Lokaliteten representerer en utpost av et østlig, kalkkrevende element. Området er vurdert som et svært viktig område for vegetasjon og planteliv. Her finnes det store økologiske variasjoner innenfor et lite areal. Lokaliteten inneholder flere rødlistede arter og den ansees som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området bør i størst mulig grad ligge urørt. Også i bufferområdet rundt lokaliteten bør skogsvegetasjonen få utvikle seg fritt. En forsiktig gjenfylling av gamle grøfter bør vurderes.

1569, Deia - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning, beliggenhet og naturgrunnlag: Deia ligger like ved Deset nord for Deifjellet, og like øst for Rena-vassdraget i Åmot kommune og er undersøkt under et program for kartlegging av bekkeløfter i regi av DN i 2007: Avgrensningen for lokaliteten, som er identisk med naturtypelokaliteten, følger i all hovedsak brekket på kløfta, men i sør er dette mer diffust, særlig på nordsiden. Det har her vært et poeng å ta med noe rikere og høyproduktiv mark på løsmasser med en del yngre løvsuksesjoner innenfor avgrensningen. Det øker variasjonen innenfor avgrensningen og inkluderer markslag som er underrepresentert i bevaringssammenheng. Grensa er trukket helt ned til dam for å få med en gammelskogslomme med noe død ved og forekomst av flere rødlistearter. I de midtre partiene er grensen trukket opp til gammel skogsbilvei nordvest for elva, mens den er ført mot yngre skog sør og øst for elva. I øvre deler går grensene helt opp mot vei på begge sider av kløfta. Arronderingen vurderes som middels god totalt sett for å ivareta og videreutvikle de kvalitetene som finnes i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonen er variert med spenn i både rikhets- og fuktighetsgradienten. I mindre partier i nedre del av elva finnes godt utvikle gråor-heggeskog av flommarkstype hvor strutseving dominerer. På flattere partier langs elva og i fuktige sig kommer det inn høgstaudeskog. Blåbærskog og småbregneskog dominerer i de mer skyggefulle nord- og vestvendte lisdene, mens lågurtskog er vanligere i de sør og sørvestvendte liene. I partier med mye blokkmark og berg er vegetasjonen nesten helt dominert av moser. Innenfor forslaget til avgrensning av biotopen er gammel skog av gran, furu og lauv dominerende, men i partier er det også inkludert noe yngre skog. Stedvis er gran plantet inn i områder som trolig har vært åpnere beitearealer tidligere. Skogen er ganske ensjiktet over større arealer, men i partier finnes noe bedre sjiktet skog. Det er få nyere inngrep i lokaliteten, men det er mange spor etter tidligere hogsaktivitet og i flere fosser sitter det fast vaser med fløtningstømmer. Hele kløfta har vært tilgjengelig for skobruksdrift og bærer også preg av dette med få virkelig gamle trær og lite gammel død ved. Det som finnes av død ved er i all hovedsak av ganske ny dato og skyldes mange ganger kanteffekter fra tilstøtende hogster. Det er generelt lite elementer som høystubber, gadd og grove læger. Kløfta fremstår imidlertid i dag som en kløft med liten grad av fragmentering i de nedre deler og helt uten spesielle tekniske inngrep.

Artsmangfold: Stor variasjon i vegetasjonstyper, eksposisjoner, terrengforhold, løsmasser, rikhet og fuktighetsforhold gir samlet sett en mengde ulike nisjer for arter fra ulike organismegrupper. Når skogen på sikt blir eldre og mengden gammelskogselementer øker vil grunnlaget for å få inn flere arter som i dag er sjeldne i landskapet bli bedre. Hittil er det registrert 9 ulike rødlistede arter blandt vedboende sopp og lav. Den direkte truete arter huldrestry er funne svært sparsomt og knyttet til gran på begge sider av elva i øvre del. Trådrag (VU) er funnet på noen få bergvegger i midtre del av kløfta. Det er funnet 4 NT arter av vedboende sopp som er knyttet til granlæger i tidlige nedbrytningsstadier. Flere av lavartene er avhengig av stabile fuktighetsforhold over tid, mens soppene er begünstiget av stadig tíførsel av død ved. Det forventes at det finnes flere sjeldne og trua arter av sopp, lav, moser og insekter som ikke er påvist innenfor rammene av dette prosjektet.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Verdivurdering: Naturtypeverdien vurderes til svært viktig (A verdi) på bakgrunn av funn av rødlistearter med en EN art, stor variasjon i vegetasjon og topografi, størrelse, arrondering og helhetlig skogbilde uten nyere hogster og en del elementer som død ved, bergvegger og små fosser.

1570, Fallbua N - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: På oppdrag av fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 9. september 2009. Den er tidligere registrert av Egil Bendiksen i 2002.

Beliggenhet/avgrensning/naturgrunnlag: Parti med rik grandominert sumpskog litt nord for Fallbua på vestsiden av Slemdalen. Lokaliteten ligger på rundt 600 m.o.h. og dekker et område på begge sider av en skogsbilveg. Største delen ligger nedenfor vegen. Avgrensningen er dels basert på registreringer i felt, dels gjort på bakgrunn av flyfoto.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Avgrensningen omfatter et parti stort sett bestående av grandominert sumpskog. Mindre bekker og fuktdrag drenerer gjennom her, men utenfor disse finnes og partier med tørrere eldre blåbærskog. Dimensjonene på grana er stort sett 30-40 cm dbh, men i enkelte parter forekommer større trær med dimensjoner opp mot 50 dbh. I feltskiktet forekommer tyrihjel, en god del turt, trollbær, saue/geiettelg, skogburkne, noe mjødurt, hengeving og noe teiebær. Her og der forekommer hesthov. En del død ved forekommer i partier og alle nedbrytningsstadier er representert. Skogen er allikevel preget av drift; den er forholdsvis enskiktet og her og der finnes gamle stubber.

Artsmangfold: Gubbeskjegg (NT) ble påvist på flere grantrær. Vassjuke ble registrert på levende granstamme. I løpet av en kort runde ble 91 arter sopp registrert her (Stabbetorp m. fl. 2002).

Påvirkning/bruk/trusler: Skogsdrift er klart en trussel mot denne lokaliteten. Skogen i området rundt er hardt drevet, og flere hugstflater går mot lokaliteten. Sannsynligvis er allerede viktige skogsforekomster godt tapt i dette området.

Fremmede arter: Ingen funnet.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Blåbærskog (A4).

Verdivurdering: Rik sumpskog er en sterkt truet naturtype (EN). Lokaliteten er forholdsvis stor, men den er tydelig påvirket. Nyere inngrep rundt på alle kanter og tildels inn i lokaliteten er negativt. Sumpskogen er forholdsvis ung, og det er ikke påvist rødlistearter ut over gubbeskjegg, som er forholdsvis vanlig i regionen. Lokaliteten har allikevel potensial for flere arter. På bakgrunn av dette vurderes lokaliteten som viktig naturtype (B).

Skjøtsel og hensyn: Bør få ligge urørt. Skogeier er orientert (Statsskog).

1571, Steinfjellet Ø - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: På oppdrag av fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 10. september 2009. Det er tidligere gjort registreringer i deler av området.

Beliggenhet/avgrensning/naturgrunnlag: Avgrensningen utgjør et forholdsvis bratt parti med gammel granskog langs Steinfjellets nord-øst side i Slemdalen. Lokaliteten er omgitt av mindre prioritert skogsmark og fjell.

Avgrensningen utgjør en utvidelse og justering av tidligere avgrensning. Avgrensningen er dels gjort ut i fra feltundersøkelser og dels ut fra flyfoto.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Avgrensningen utgjør et område preget av gammel granskog. Kontinuiteten er god. Mye død ved forekommer, særlig i enkelte partier, og alle stadier er representert. Grana har en øvre dbh på ca 70 cm. Området har svært god bonitet. På en ca 70 cm bred granstubbe ved en hugstflate utenfor avgrensningen ble det talt åreringer, dette treet hadde oppnådd en alder på ca 120 år. Innemellom forekommer enkelte gamle rogn og selje. Enkelte gamle grove morkne stubber vinter om at det har vært utført noe hugst her tidligere. Feltsjiktet utgjøres i store partier av høystaude utforminger med mye turt, vendelrot, gullris, skogstorkenebb, firblad, tyrihjel, noe hvitsolleie og mye gras. Under strølaget til en gammel gran, ble noen morkne sjampinjonger sp. registrert. Andre partier er mer ordinære, og dominert av blåbær.

Artsmangfold: På gran forekommer til dels store mengder gubbeskjegg (NT). Singulartene lungenever og lodnevrenge forekommer på gamle rogn. Gamle spor etter tretåspett (NT) ble observert på gran. Fra tidligere registreringer i området skal gulskivesopp, svartsoneskjegg (NT), skrubbenever og huldregras (NT) være registrert her.

Femmede arter: Ingen registrert.

Vegetasjon: Høystaude-gran-utf (C2b), Blåbærskog (A4).

Verdivurdering: Både høystaude- og granskog rik på død ved er i henhold til Framstad et al., (2003) prioriterte skogstyper i mellomboreal sone i Øst-Norge. Flere rødlistearter er registrert her og området må sies å ha et stort potensial for lav samt vedboende og krevende arter jorboende sopp. Nærmere undersøkelser bør absolutt prioriteres fremover med hensyn på disse gruppene. Området kan også utgjøre en viktig biotop for enkelte fugler. På bakgrunn av dette og områdets størrelse gis det verdi som svært viktig naturtype (A).

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt. Skogsdrift er den største trusselen for dette området.

1572, Deisjøvegen - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensning og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for vegen til Deisjøen i Åmot kommune. Avgrensninga gjelder et område med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Her finnes en næringsrik og fuktig skog som gir grunnlag for høy biologisk produksjon og et stort arts mangfold. Området har rik og fattig sumpskog med et tresjikt av gran og dunbjørk. Stedvis forekommer tett yngre skog. Feltsjiktet har stedvis skogsrørkvein som dominant art i de rike deler av sumpskogen. Stor myrflor er også funnet her. I feltsjiktet er det bl.a. registrert langstarr, nubbestarr og veikstarr i noen store tuer. Dette indikerer en rik sumpskog som plantesosiologisk står meget nært svartor- sumpskog. Sumpfagermose vokser i våte partier i bunnsjiktet. Den rike delen av sumpskogen dekker et beskjedent areal. Fattigere utforminger av sumpskogen er dominert av skogsnelle. For øvrig får en inn de vanligste feltsjiktartene fra blåbærskog på tuer i sumpskogen. Bunnsjiktet preges av torvmose. Særlig er det mye av grantorvmose. I overgangen mot rikere typer kommer det inn skartorvmose. Av epifytter på trærne ble det registrert piggstry, hengestry, bleikskjegg, mørkskjegg, gullroselav, gubbeskjegg, papirlav, kvistlav og barkfrynslav. Av saprophytter ble det funnet knuskskjegg på bjørk.

Artsmangfold: Det er registrert veikstarr (NT) og gubbeskjegg (NT) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har til dels tett tresetting, spesielt i den yngre delen som ligger lenger bort fra bilvegen. Hogst og vindfall, særlig av bjørk, gir deler av den rike sumpskogen en opprevet karakter. Lokaliteten har vært gjenstand for tidligere grøfting.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4).

Verdivurdering: Botanisk og plantegeografisk er lokaliteten interessant med innslag av de regionalt sjeldne artene veikstarr og nubbestarr. Gråorskog er forholdsvis sjeldent i Åmot og sammen med arts mangfoldet her er dette en lokalt viktig lokalitet (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten inngrep.

1573, Bjønnsetsetra - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensning og lokalitetsbeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet ved Bjønnsetsætra i Åmot kommune. Avgrensninga gjelder en setervoll og en nærliggende sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Her finnes en næringsrik og fuktig skog som gir grunnlag for høy biologisk produksjon og et stort artsmangfold. Naturbeitemarka på setervollen innehar også viktige elementer og det er registrert interessante sopper begge steder.

Artsmangfold: 3 rødlistearter med sopp. 2 i sumpskogen og 1 på vollen.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Kulturbetinget engvegetasjon (G).

Verdivurdering: Både sumpskogen og naturbeitemarka innehar regionalt viktige elementer som samlet sett gir B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Setervollen er i ferd med å gro til. Rydding av gjenvekst kan med fordel gjøres.

Sumpskogen bør hverken hogges eller dreneres ytterligere.

1574, Knubba - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi B

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, Biofokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Knubba ligger mellom Desetknubben og Løsetknubben på vestsiden av Slemdalen i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder den topografisk mest markerte delen av Knubba-dalen hvor det samtidig står gammelskog. Avgrensingen avviker lite fra den gitt av Korsmo m. fl. (1996).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonen varierer som regel etter et typisk mønster der storbregne- og høystaudevegetasjonen dominerer på slak og konstant fuktig mark nærmest vassdraget, mens småbregne- og blåbærutforminger dominerer markdekket opp i lisdene og de slake skogområdene omkring. Storrapp utgjør et interessant innslag i fuktig høystaudevegetasjon. Skogtilstanden varierer mellom optimalfase og tidlig aldersfase der dødvedproduksjonen så vidt er kommet i gang. Andelen eldre naturskog er generelt noe høyere i øvre del av avgrensingen og med økt avstand fra bekken. Langs bekken er skogen sjelden over ca 100 år, men enkelte grantrær opp mot 150 år forekommer. Mengden dødved er generelt lav, men stedvis med noe høyere konsentrasjon i spesielt produktive, eldre skogparti. Kontinuiteten i dødved og gamle trær er brutt innenfor avgrensingen. Stubbetettheten er alltid høy. Bergveggmiljøet er noenlunde velutviklet i sentrale deler hvor kløftepreget er markert.

Artsmangfold: Blant annet inngår småstylte, rødmuslingmose og randkvistlav. Også en liten forekomst av kort trolskjegg (NT) er påvist. Rogn og selje er ganske vanlig langs vassdraget er på disse inngår vanlige Lobaria-arter som lungenever, skrubbenever, lodnevrenge, glattvrenge, stiftfjelllav, filthinnelav og Mycobilimbia tetramera. Gubbeskjegg (NT) opptre stort sett rikelig i eldre gran. I tillegg er påvist rimnål (NT) og sukkernål på eldre gran ved bekken. Mangfoldet av vedboende sopp er lavt og av noenlunde krevende arter foreligger kun ett gammelt funn av svartsoneskjute (NT).

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudevegetasjon (C), Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F).

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes på grunnlag av størrelse, utforming og artsinventar som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Hogst bør unngås.

1575, Løyntantsmyra Ø - MYR OG KILDE, Rikmyr (Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning av Rena leir/Rødsmoen øvningsområde. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging i Åmot kommune 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Løyntantsmyra i Rødsmoen øvningsområde rett nord for Rena leir i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder to rikmyrområder med tilhørende kantsoner.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har naturtype rikmyr med utforming åpen intermediær og rikmyr i lavlandet.

Artsmangfold: Det er registrert kåltistel (NT), marisko (NT), engmarihand (NT) og nattfiol i lokaliteten.

Vegetasjon: Rikmyrvegetasjon (M).

Verdivurdering: Lokaliteten gis B-verdi på bakgrunn av naturtype og funn av rødlisteartene kåltistel, marisko og engmarihand.

1576, Asprusta S - SKOG, Kalkskog (Kalkgranskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning av Rena leir/Rødsmoen øvningsfelt. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag fra Fylkesmannen i Hedmark, miljøvernavdelingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Asprusta på Rødsmoen øvingsområde nord for Rena leir. Avgrensingen gjelder et område med eldre kalkskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området består av grandominert skog av ulik alder, mindre hogstflater og fuktige sig.

Artsmangfold: Stor konsentrasjon av krevende plantearter. Det finnes flere forekomster av marisko (fredet, hensynskrevende) - i 1996 ble det telt opp 479 blomstrende individer. Natthiol ble samme år registrert med 72 blomstrende individer. Stortveblad finnes øverst i området, og nederst vokser grønnkurle flere steder.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hogstpreget.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi A pga. den store forekomsten av den fredede orkidéen marisko.

1577, Løvåsen Ø - MYR OG KILDE, Rikmyr (Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere kartlagt i forbindelse med konsekvensutredning for Rena leir/Rødsmoen øvingsområde. Beskrivelse og avgrensing er justert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot, Elverum og Våler kommuner i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark, miljøvernavdelingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i øst for Løvåsen i Rødsmoen øvingsområde, nord for Rena leir. Avgrensingen gjelder ei rikmyr.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Denne forholdsvis store rikmyra har en rik forekomst av engmarihånd. Antallet har variert fra 271 blomstrende individer i 1996 til hele 661 i 1998, og 440 i 1999. Blant disse har det vært en del av den mørke underarten blodmarihånd, varierende fra 37 til 172 individer.

Artsmangfold: Det er registrert engmarihånd i lokaliteten som er en regional sjelden plante.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er sterkt påvirket av aktivitetene på Rødsmoen øvingsfelt.

Vegetasjon: Rikmyrvegetasjon (M).

Verdivurdering: Lokaliteten er vurdert som viktig - B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

1578, Østhagen - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark (Våt/fuktig, middels næringsrik eng) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Oddmund Wold. Avgrensing og beskrivelse av naturtypen er justert i forbindelse med naturtypekartlegginga i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sørvest for utløpet av Løpsjøen, mellom utløpet og Østhagen ved Rødsmoen. Avgrensinga gjelder en delvis igjengrodd kulturmark langs Rena.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en fuktig og næringsrik eng langs Renas nordvestbredd. Dette tyder på å være en gammel naturbeitemark, men store deler er delvis gjengrodd.

Artsmangfold: Ingen rødlistede arter er registrert i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Delvis gjengrodd.

Vegetasjon: Våt/fuktig, middels næringsrik eng (G12).

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en nokså sjelden naturtypeutforming i Åmot. Lokaliteten er delvis gjengrodd og kan således være en god restaureringsbiotop. Lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturbeitemarka bør åpnes opp og beite gjeninnføres.

1580, Åstdalsbekken - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensingen gjelder et parti med eldre granskog omkring Åstdalsbekken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen varierer noe mellom sen optimalfase og aldersfase. Den er rimelig godt flersjiktet, men med noe dårlig aldersspredning. Spredte læger i lave og midlere nedbrytningsklasser forekommer. Skogen er ganske produktiv og storvokst med stammediametere på typisk 40-50 cm dbh og inntil 60 cm. Enkelte overstandere på inntil 250-300 år finnes i sørøstre del. Småbregne- og blåbærvegetasjon dominerer, men det er også relativt store areal med storbregne og staudevegetasjon. Særlig rik høystaudegranskog (hensynskrevende vegetasjonstype - LR) forekommer i nordvest der feltsjiktet preges av urter som tyrihjel, skogstjerneblom, maigull, kranskonvall, trollbær og myskegras.

Artsmangfold: Enkelte typiske arter for kontinuitetspreget, fuktig granskog er påvist: Granrustkjuke, gammelgranskål (NT), sukkernål og gubbeskjegg (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Den nordre delen av lokaliteten, som grenser til hogstflate, er kvalitetsmessig sterkt forringet grunnet negative kanteffekter (uttørring, økt solinnstråling). Kanteffektene er synlig på lavfloraen nesten 50 meter inn i gammelskogsbestandet. Over tid bør det etableres en bredere buffer omkring lokaliteten.

Vegetasjon: Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudeskogvegetasjon (C), Lavurtskog (B1), Blåbærskog (A4).

Verdivurdering: Nåværende tilstand, artsinventar og utforming tilsier at lokaliteten er viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er laget forslag til skjøtelsesplan for de verneverdige lokalitetene i området i samråd med grunneier.

1582, Arnestutjennet - MYR OG KILDE, Rikmyr (Åpen intermediaær og rikmyr i lavlandet) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune (Korsmo & Wold 1999). Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten ble ikke befart i 2009-2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Arnestutjennet ligger rett nord for Deset rett ved elva Rena i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder selve tjernet og omkringliggende myrområder.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten ligger tett på elva Rena og består av et tjern med omkringliggende myrområder. Myra er klassifisert som ei rikmyr, med utforming åpen intermediaær og rikmyr i lavlandet.

Artsmangfold: Det er registrert flere rødlistede arter i lokaliteten; dragehode (VU), engmarihand (NT), smalmarihand (VU), vestlig evjestarr (VU) og jemtlandsstarr (VU). Lokaliteten har en rik flora.

Fremmede arter: Det er registrert gjedde (HR) og mort (HR) i lokaliteten.

Vegetasjon: Rikmyrvegetasjon (M).

Verdivurdering: Lokaliteten innehar flere rødlistede arter og lokaliteten har stor verdi for artene som er knyttet til denne naturtypen. Lokaliteten er svært viktig - A-verdi.

1583, Tilsetfjellet - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvern avdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 10. september 2009. Den er tidligere registrert og vurdert i forbindelse med barskogvernet (Korsmo & Larsen, 1994).

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på rundt 800 m.o.h øst for Osensjøens nordende. Området består av gammel høytliggende grandominert glissen barskog på lav bonitet med innslag av mindre myrpartier. Flere steder er fjellet frem i dagen. Avgrensingen omfatter området rundt Tilsetfjellet og følger i sør og øst kommunegrensen mot Trysil. Resten av lokaliteten avgrenses mot skogsmark med lavaere naturverdier.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Tresjiktet domineres av sentvoksende gran med dimensjoner 30-40 cm bdh. Litt småvokst bjørk forekommer også. På myrpartiene finnes dvergbjørk. Skogen er ganske glissen. Feltskjiktet domineres av blåbær.

Artsmangfold: Gubbeskjegg (NT) finnes spredt på gran. Gamle spor etter tretåspett (NT) ble registrert på en gran.

Påvirkning/bruk/trusler: Inn mot lokaliteten finnes flere hugsflater av forsskjellig størrelse og alder. En nylig anlagt traktorveg kommer inn i sør-vest.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4).

Verdivurdering: Området er fattig og høytliggende og potensialet for et stort arts mangfold er derfor begrenset. Allikevel har området et vist potensial, bl.a. for fugl og det er relativt uberørt med store mengder død ved i form av gadd. På bakgrunn av dette gis det lokal verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå i fred.

1584, Vollbakken - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Ulvåa rett øst for Vollbakken i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av gråor-istervierskog langs Ulvåa. Her finnes det et rikt miljø som er gunstig for sopp, lav, moser og insekter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteter, men potensialet for slike arter synes å være stort.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4).

Verdivurdering: Området er forholdsvis lite, men har en rik vegetasjon. Potensiale for rødlistede og sjeldne arter av sopp, lav, moser og insekter ansees å være høyt. Lokaliteten har lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

1585, Bjørbekken - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved og rett nord for Østre Åera flyplass i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med kilder og rik sumpskog langs Bjørbekken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den rike sumpskogen langs Bjørbekken er en næringsrik og fuktig skog som gir grunnlag for høy biologisk produksjon og et stort arts mangfold. Det finnes også kildeframsprang i lokaliteten. Slike kildeframsprang har trolig et relativt lavt arts mangfold, men det kan finnes arter her som ikke finnes ellers i vassdraget. Selve kildeframsprangene har ofte en spesiell og artsrik moseflora.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten, men potensiale for slike arter innen gruppene moser, sopp, lav og insekter ansees å være godt.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Kilde- og sigvegetasjon (N).

Verdivurdering: Lokaliteten består av to forholdsvis sjeldne naturtyper i regionen; rik sumpskog og kilder. Potensialet for spennende arter innen grupper som moser, sopp, lav og insekter ansees for å være godt, selv om det ikke er påvist slike arter her ennå. Området har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling, uten inngrep.

1587, Slemma ved Buøya - SKOG, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi C

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvern avdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve 9. september 2009. Den er tidligere registrert av Harald Korsmo i 1996.

Beliggenhet/avgrensing/ naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et smalt parti gråorskog langs elva Slemma, og strekker seg ca 3 km fra Buøya i nord og sørøst. Lokaliteten grenser mot skogsmark med lavere verdi. En skogsbilveg går oppover langs Slemme, og lokaliteten grenser derfor også til denne.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Avgrensingen omfatter en sone med oreskog langs Slemma. Bredden og utformingen på denne sonen varierer noe. Vegetasjonen domineres først og fremst av gråor. Utformingen må karakteriseres som flommarksskog. Dimensjonene på trærne er maks 20-30 cm dbh. Noe død ved forekommer her og der, men mengden av dette er forholdsvis lav. Innslag av andre treslag varierer, men bjørk, rogn, gran og vier (*Salix* sp.) forekommer. I feltsjiktet finnes litt mjødurt, ryllik, skogsveve, prestekrage, bringebær og villrips. Litt granmatriske ble og registrert. En vintererle ble observert langs elva den 9. september, og det ble funnet spor etter bever.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter er registrert.

Påvirkning/bruk/trusler: Hugst av/i kantsonen. Naturlig spredning av vrifuru kan kanskje representere en trussel på sikt.

Fremmede arter: Ved et parti langs elva er det plantet amerikansk vrifuru.

Vegetasjon: Gråor-heggeskog (C3).

Verdivurdering: Gråor-Heggeskog er en skogtype med høy biologisk produksjon og stort biologisk mangfold. Den er dessuten en prioritert skogtype i mellomboreal sone i Øst-Norge (Framstad et. al., 2003). Mange insekter er knyttet til gråor, både de levende delene (bladverk) og som død ved. Gråor-heggsaker er på høyde med tropiske regnskoger når det gjelder tetthet av fugl. Dette er ikke en veldig godt utformet gråor-heggeskog, men viktigheten denne skogtypen har for biologisk mangfold og som et element i et område dominert av barskog gjør at den vurderes som en lokalt viktig naturtype (C).

Skjøtsel og hensyn: Kantonen må få lov til å utvikle seg fritt.

1588, Østre Æra - SKOG, Rik sumpskog - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for Regionfelt Østlandet. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Østra Æra på nordsiden av vegen ved Østra Æra Campingplass. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Langs Østra Æra finnes det et område med rik sumpskog. Skogen er næringsrik og fuktig, noe som gir grunnlag for høy biologisk produksjon og et stort artsmangfold.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4).

Verdivurdering: Området er middels stort og potensialet for spennede arter av sopp, lav, moser og insekter er godt. Lokaliteten gis lokal verdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

1589, Knubblia - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Sølvbunke-eng) - Verdi C

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 9. september 2009. Den er tidligere registrert av Harald Korsmo i 1996.

Sammendrag: Gammel beite-/slåttemark preget av opphør av drift.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på rundt 750 m.o.h. på østsiden av Slemdalen 7-8 km nord-vest for Osensjøen. Avgrensingen gjelder en gammel betite-/slåttemark. Lokaliteten grenser mot mindre prioritert skogsmark samt regionfeltet for Forsvaret på Østlandet. Et felt med plantet vrifuru finnes rett utenfor avgrensningen på nordsiden av lokaliteten.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Avgrensingen omfatter et ganske veldefinert område med naturbeitemark. Flere bygninger står her, tildels i svært dårlig forfatning. Engarealet rundt er sterkt preget av opphør av drift og domineres av sølvbunke og begynnende gjengroing med små busker her og der. Flere urter som gullris, skogsveve, engsolieie, kvitbladtistel, rød jonsokblom, blåklomme og nyseryllik ble registrert, men forekomstene av urter var svært sparsom. I kantene finnes enkelte gamle og grove rogn i tillegg til noe bjørk og vierkratt (bl.a. lapp- og sølvvier). En liten bekk renner i kanten av lokaliteten. Langs denne bekken er det litt høgstude-bjørkeskog med innslag av tyrihjel, skogsnelle, ballblom, mjødukt og skogstorkenebb. Sannsynligvis har det ikke vært drift her de siste 10 årene. Rester etter gjerder står fremdeles. Langs den gamle låven kommer det inn nitrofile arter som geitrams og stornesle.

Artsmangfold: Ingen spesielle ble funnet 9. september, men i følge Artskart er en del fugl registrert her.

Påvirkning/bruk/trusler: Opphøret av drift er et stort problem for denne lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen funnet.

Verdivurdering: Gamle slåttenger er en naturtype som mange steder er på sterk tilbakegang. Dette gjelder også mange steder i Hedmark. Gitt at denne lokaliteten blir skjøttet på riktig måte har den et bra potensial for en rekke organismer knyttet til slike miljøer (f.eks beitemarkssopp og insekter). Lokaliteten er fremdeles ganske inntakt, selv om sølvbunke har tatt grep over store arealer. Kantene har dessuten bra potensial for fugl og insekter. På bakgrunn av dette gis lokaliteten lokal verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør skjøttes. Gjengroingen har enda ikke tatt overhånd, og det er derfor fullt mulig og rehabilitere denne. Innføring av beitedyr (storfe) bør sterkt vurderes.

1590, Bolstad-Klingen - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert som naturtype i nøkkelbiotop kartlegging in Åmot kommune. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom gårdene Bolstad og Klingen øst for Søndre Skramstadberget vest for Rena sentrum. Avgrensinga gjelder et område med naturbeitemark og innslag av edelløvskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Ved Bolstad finnes det en naturbeitemark som strekker seg et stykke nordover mot Klingen. Her finnes det videre en blandingsskog med innslag av Edelløvskogstrær som hassel. Naturbeitemarka har utformingen frisk fattigeng.

Artsmangfold: Det er registrert hassel i lokaliteten.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G), Edelløvskogvegetasjon (D).

Verdivurdering: Lokaliteten fremstår som noe triviell, men innslaget av edelløvskog gjør at lokaliteten har lokal verdi (C-verdi).

1591, Skynndalen - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere meldt inn som naturtype (Korsmo & Wold 1999). Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest for Engulvfjellet i Åmot. Avgrensingen gjelder eldre naturbeitemark i forbindelse med en rekke setervoller.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: På setervollene finnes det eldre naturbeitemark med utformingen frisk fattigeng. Det er ikke gjort noen botanisk kartlegging av engene.

Artsmangfold: Det er ikke registrert sjeldne eller rødlistede arter i lokaliteten.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G).

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en naturtype som er på tilbakegang i Åmot og regionen forøvrig. Lokaliteten har lokal verdi (C-verdi).

1593, Hovda-Hemla - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning: Området inngår i arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter, et felles prosjekt i regi av Direktoratet for Naturforvaltning og NVE. Dette er første ledd i systematiske biologiske undersøkelser av spesielt prioriterte og biologisk viktigste skogtyper i Norge. Området er registrert av BioFokus v/Sigve Reiso. Tidligere delvis registrert av Sigve Reiso 30.6.2005 (Reiso og Hofton 2005).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hovda ligger 9 km nord- nordvest for Rena og utgjør grenseelva mellom Stor-Elvdal og Åmot kommuner. Hovda utgjør en markert v-formet østvendt bekkekløft med variert topografi med dels jevne hellinger, dels brattsreinter og framspring, partvis med høye bergvegger. Best utviklet er kløfta mellom 400-500 m.o.h.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonen langs Hovda er variert og mosaikkartet, med nokså god dekning av rike vegetasjonstyper. Vegetasjonen har i midtre deler en klar sonering fra bunnen til kantene av kløfta, samt en markert forskjell mellom sør og nordvendte lier. Bunn av kløfta og konkave partier i lisidene har en del høgstaudekog, med økende innslag av gråor-heggeskog i midtre- og nedre deler. Opp nordsiden dominerer storbregne og småbregneskog, med jevnt innslag av fattige til intermediære sumppartier på flattere mark. Blåbærgranskog er av stor betydning i øvre deler. Solsiden har mer innslag av lågurtskog og stedvis rik rasmarkvegetasjon. Dekningen av rike typer avtar gradvis inn langs Hemla.

Eldre, høyreist og virkesrik granskog i sen optimalfase dominerer lisidene. På solsiden inngår også et betydelige innslag av boreal løvskog. Skogen er svakt fleraldret og sjiktningen er brukbar, særlig på lave til midlere boniteter. Skogen er tidligere hardt påvirket av harde gjennomhogster, noe som gir et skogbilde med svært få tydelig gamle grovbarkedede bartrær (kun spredt på vanskelig tilgjengelige hyller), og dårlig kontinuitet i død ved. Ferske til middels nedbrutte læger finnes kun spredt, med stedvise små konsentrasjoner etter lokale sammenbrudd. Løvskogen er bedre utviklet med jevne forekomster av gamle trær (særlig selje og gråor, noe osp), men også her dominerer ferske læger. Hele kløfta har et fuktig og stabilt lokalklima betinget av topografien, spesielt i de nordvendte skråningene, fosserøyksoner og på flattere partier langs elva.

Artsmangfold: Hovda har først og fremst verdier for biologisk mangfold knyttet til rik berggrunn og humide gran og løvskoger. Karplantefloraen er stedvis rik med en rekke krevende arter. Lobarion-samfunn var rikt forekommende på løvtrær (særlig selje og rogn) og stedvis på berg. Skjeggglavsamfunnet på gran var også godt utviklet, med mye gubbeskjegg (NT) og sprikskjegg (NT). Som følge av tidligere harde hogsttinnegrep var mangfoldet av råtevedbetingede gammelskogsarter på gran svært utarmet, uten forekomster av høyt rødlistede arter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Hovda.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2), Gråor-heggeskog (C3), Storbregneskog (C1), Lavurtskog (B1), Fattig sumpskog (E1), Rasmak (F1).

Verdivurdering: Totalt sett vurderes Hovda-Hemla til svært viktig (A), der størrelse, variasjon, kløftas intakte preg og er tillagt stor vekt. Mest negativt er lav tetthet av viktige nøkkelementer for krevende gammelskogsarter (gamle trær og død ved), men restaureringspotensialet for disse regnes som godt.

1594, Heden - SKOG, Gammel barskog (Gammel furuskog) - Verdi B

Innledning: På oppdrag av Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvern avdelingen ble lokaliteten undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 10. september 2009. Det har tidligere vært foretatt registreringer her av Harald Korsmo og Arne Heggland.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et større område med høytliggende (mellom 600-650 m.o.h.) eldre furudominert barskog lokalisert nord-øst i Slemdalen ikke langt fra kommunegrensen mot Rendalen.

Avgrensingen er primært basert på flyfoto. Lokaliteten grenser mot skogsmark og myr med lavere verdi samt hugstflater.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Skogen domineres av eldre furu, men med et betydelig innslag av småfallen gran og noe bjørk. Furu har en øvre dbh på ca 50 cm. Feltsjiktet domineres av blåbær, tyttebær og røsslyng. Området er generelt fattig og grunnlendt og skogen er åpen. Kontinuiteten er forholdsvis lav, mens sjiktingen ganske god. Mengden død ved er lav, men alle stadier er representert.

Artsmangfold: Gubbeskjegg (NT) er hyppig tilstede på gran. Svartsonekjuke (NT) og rynkeskinn(NT) er tidligere registrert her.

Påvirkning/bruk/trusler: Gamle stubber indikerer at det har vært drevet hugst her, men det er ganske lenge siden. Skogen rundt lokaliteten er tildels sterkt hugspåvirket. En forholdsvis nylig anlagt skogsbilveg går inn i den nordlige delen av området.

Vegetasjon: Lav/mose og lyngskogvegetasjon (A).

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis stor, men ganske ensartet. Den er videre ganske preget av tidligere tiders hugst. Allikevel er det gjort funn av rødlistearter her, bl. a ser det ut til at det er mye gubbeskjegg i området. Sannsynligvis er de største biologiske verdiene knyttet til gran. Dette bør undersøkes bedre. Av andre ting som bør nevnes, er at det er ganske sannsynlig innenfor avgrensingen finnes spillplass for storfugl. Pga av størrelsen og funn av flere rødlistearter vurderes derfor området som en viktig naturtype (B), men verdien ligger i det nedre sjiktet av B (svak B).

Skjøtsel og hensyn: Skogsdrift.

1595, Julussa - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Kompleks med meanderende elveparti, kroksjøer og dammer) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er ikke befart. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kartlegging og kvalitetssikring av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Julussa fra sør for Torinusenga til Julussbrua. Avgrensingen gjelder en strekning langs Julussa med mange kroksjøer og meanderende partier.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Flere av kroksjøene er gamle og gjenvokste, men det fines også flere åpne og fine kroksjøer bl.a. ved Elvergløtt og Torinusenga.

Artsmangfold: Det er antatt at lokaliteten kan inneholde en rekke spennende arter.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

1596, Slemma - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er ikke befart. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kartlegging og kvalitetssikring av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Slemma nord for Søndre Slemsjøen fra Jensbua brua til utløpet i Søndre Slemsjøen. Avgrensingen gjelder en strekning langs Slemma med mange kroksjøer og meanderende partier.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Flere av kroksjøene er gamle og gjenvokste, men det fines også flere åpne og fine kroksjøer.

Artsmangfold: Det er antatt at lokaliteten kan inneholde en rekke spennende arter.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

1597, Halasbukjølen - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto fra 2004 der dette er tilgjengelig, ellers er ØK-kart benyttet. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested.

Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønsmessig til utforming blandingsmyr (A0702).

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone.

1598, Kjølsætra - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet (Stabbetorp m.fl. 2002). Avgrensning og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet ble utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sør for Østra Æra flyplass i Åmot. Avgrensinga gjelder ei kalkfattig tørreng.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Undergrunnen er ganske grovsteinet elveør, med noe finere avsetninger på toppen. Den tørre undergrunnen er ganske sikkert årsaken til at vollen er lite gjengrodd enda det trolig er ganske mange år siden den har vært i bruk. Vollen er dominert av smyle, finnskjegg og småvokst sølvbunke. Det er stedvis et uvanlig velutviklet bunnsjikt av furumose og vanlig bjørnemose, noe som gjenspeiler at vollen ikke lenger er i aktivt bruk. På nordre del av vollen er det noen små flekker med tørrbakkevegetasjon.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G).

Verdivurdering: De mest verdifulle botaniske forekomstene på Kjølsætra er de ulike formene av hårsvever som finnes her. Det finnes et relativt høyt artsantall på setervollen som gjør at området har lokal verdi. Lokaliteten har først og fremst verdi som åpen lite gjengrodd naturbeitemark med innslag av beitemarksarter. Lokaliteten har lokal verdi (C-verdi).

1599, Deset-Nordsætra - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med konsekvensutredning for opprettelsen av Regionfelt Østlandet. Avgrensning og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger innenfor Regionfelt Østlandet rett vest for Store Haraåsen. Avgrensinga gjelder naturbeitemarka i forbindelse med sætervollen på Deset-Nordsætra.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av naturbeitemark rundt sætervollen på Deset-Nordsætra. Det er ikke gjort noen grundig undersøkelse av vegetasjonen her.

Artsmangfold: Konglebit (VU) er registrert i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Beitemarka er beitet av sau.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G).

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en naturtype som er under generelt gjengroing i regionen. Denne sætervollen er åpen og liten gjengrodd. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

1600, Brannsmyrkjølen - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi B

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon. Nokså sterkt grøftet i SØ.

Artsmangfold: Det er registrert høstmarinøkkel (VU) og huldreblom (NT) i lokaliteten.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi B da den er over 50 daa. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønsmessig til utforming blandingsmyr (A0702).

1601, Hemmeldalen, øvre deler - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Flatmyr) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune (Korsmo & Wold 1999). Avgrensning og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging i Åmot kommune 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i øvre deler av Hemmeldalen i Åmot kommune. Lokaliteten ligger innenfor naturreservatets grenser. Avgrensingen gjelder selve myrområdene, men også noe skog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har naturtypen intakt lavlandsmyr i innlandet med utforming flatmyr. I tillegg finnes det noe gammel skog i tilknytning til lokaliteten.

Artsmangfold: Ingen registrerte arter.

Verdivurdering: Lokaliteten inneholder elementer som er lokalt viktige i Åmot kommune. Lokaliteten gis C-verdi.

1602, Sutharankjølen - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet (Blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe myrtyper) - Verdi C

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon. Myra er en rest etter meandere som er gjengrodd som myr (bananmyr).

Verdivurdering: Lokaliteten er forholdsvis liten og mangelen på registrering gjør at lokaliteten får lokal verdi (C-verdi).

1605, Posttjennet - MYR OG KILDE, Intakt lavlandsmyr i innlandet - Verdi C

Generelt: Myrområde som synes å være intakt ut fra studier på ortofoto fra 2004 der dette er tilgjengelig, ellers er ØK-kart benyttet. Myra er ikke undersøkt i felt, og status pr. i dag kan derfor ikke fastsettes endelig. Det vites derfor heller ikke om myra er minerotrof (jordvannsmyr), ombrotrof (nedbørsmyr), eller et kompleks av slike partier, utforming er derfor satt til blandingsmyr. Større myrområder i sørboreal sone har generelt vært under hardt press fra grøfting over flere hundre år. En rekke arter i vår flora og fauna har myra som sitt eneste levested. Mange av disse artene kan være sjeldne og omfattes av rødlista, det gjelder spesielt karplanter og insektarter, men også mange fuglearter. Noen av myrtypene er naturtyper som er regionalt/ nasjonalt sjeldne pga. størrelse, spesiell utforming e.l. Mange myrer har en spesiell landskapsøkologisk funksjon. Myras tilstand er sjekket på ortofoto, men er ikke feltsjekket. Naturtypen er satt skjønnsmessig til utforming blandingsmyr (A0702). Området er både tjernet og omkringliggende myr.

Verdivurdering: Lokaliteten er gitt verdi C da den er under 50 daa og ligger i sørboreal vegetasjonssone.

1623, Bolstadmarka - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere kartlagt av Anders Often. Avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Bolstadmarka øst for Almus i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med rik sumpskog langs Engåa.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Sumpskogen strekker seg mellom to fattigmyrer på nordsiden av bekken og er avgrenset til ca 20-80 m på begge sider av åa. Området rundt sumpskogen er preget av fattig lyng- og lavskog. Landskapet er nesten helt flatt og Engåa bukte seg i små svinger gjennom sumpgranskogen. Det er noe innslag av svartvier, bjørk og gråor. Feltsjiktet er frodig og artsrikt og varierer mellom høystaudeskog og sumpskog- til myrvegetasjon. I skogen vokser blant annet strutseving, hvitveis, tyrihjel, gulldusk, turt, kranskonvall, sumpseterstarr, granstarr, strandrør og hundekveke. Langs bekken vokser det en stor bestand av skogsøtgras.

Artsmangfold: Det er registrert skogsøtgras (NT) i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er omgitt av hogstflater på alle kanter.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2).

Verdivurdering: Dette er en liten lokalitet med rik sumpskog som er helt omgitt av hogstflater. Lokaliteten inneholder en stor bestand av rødlistearten skogsøtgras. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling og spares for inngrep.

1626, Heien N - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Innledning: På oppdrag av fylkesmannen i Hedmark, Miljøvern avdelingen ble området undersøkt av Biofokus ved Ole J. Lønnve den 11.06.2009.

Beliggenhet/avgrensning/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Rena-elva, og utgjør et skogområde som strekker seg fra Renabakken i sør til Skredderstua i nord. I nord-vest grenser området mot RV-215 og i sør-øst mot annen skogsmark med lavere verdi. Avgrensningen er i hovsak basert på flyfoto. Området utgjøres av en bratt nord-vest vendt lisse med eldre grandominert barskog. Området er dels svært utilgjengelig med bratte bergvegger og dels blokkmark. Området var tidligere avgrenset som en del av lokaliteten 1520 Heien, men på grunn av unøyaktig avgrensning, ulike kvaliteter og at Renabakken var en del av denne avgrensningen, er den nå delt i to.

Naturtyper og utforminger: Området omfatter et parti eldre grandominert barskog med innslag av løvtrær som bjørk, selje, osp og rogn. feltsjiktet må karakteriseres som fattig blåbærskog, men med litt innslag av andre ting som gullris, jordbær, lineå, fugletelg og skogburkne. I enkelte partier forekommer en del død ved. Sjuktingen på skogen er forholdsvis bra, men dimensjonene er ganske små (30-40 cm dbh). Enkelte eldre og halvgrove løvtrær står innemellom. Sannsynligvis har det vært drevet en viss hugst her. I kantene mot RV-215 finnes enkelte partier med plantet ungsog.

Artsmangfold: Intet spesielt registrert.

Fremmede arter: Intet spesielt registrert.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Rasmå-, berg- og kantvegetasjon (F).

Verdivurdering: Avgrensningen utgjør et relativt urørt område i et ellers veldig drevet skogsmiljø. Selv om det ikke er påvist noen spesielle arter her, er ikke dette godt nok undersøkt til at dette kan avvises. Området kan ha potensial for arter knyttet til eldre skog samt bergvegger. Dessuten kan området være viktig hekkeområde for enkelte fugler, f. eks. hakkespetter. På bakgrunn av dette gis området lokal verdi (C).

Skjøtsel og hensyn: Området bør få stå urørt, både av estetiske grunner og som potensiell restaureringsbiotop.

1630, Alme, tjern nord for - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam (Eldre fisketom dam) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 16.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av dammen/tjernet nord for gården Alme, nordøst for Koksøya i Glomma – sannsynligvis har det hele opprinnelig vært en dødisgrop.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området kan best beskrives som et myrtjern, med relativt brede starrsumpbelter rundt, og en del myr i form av flytetorv. Muligens er berggrunnen eller jordsmonnet i området noe kalkrikt, ettersom det står en del gulstorr i området nord for tjernet. I og rundt selve tjernet dominerer elvesnelle, trådstorr, flaskestorr og vanlig tjørnaks. Ellers finnes myrklegg, myrhatt, myrmaure, gråor, svartvier, stortranebær, blåtopp, kvitlyng, tepperot, myrflol, bukkeblad, vassrørkvein, gul nykkerose, stor nykkerose, myrmjølke, gulldusk og en ubestemt blærerot.

Artsmangfold: Vegetasjonen er ganske triviell, men det er et visst potensial for interessant ferskvannsfauna, bl.a. salamandre. Noen øyestikkere ble observert, samt spor etter beveraktivitet. Det er tatt prøver av ferskvannsfaunaen, men disse er ikke viderebehandlet. Området kan være viktig også for andre villarter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen nord for tjernet har nokså nylig blitt hogd. Spor etter firehjuling synlig i starrsumpen.

Fremmede arter: Ingen observert.

Verdivurdering: Myrpreget tjern med noe vegetasjon og et visst potensial for interessant ferskvannsfauna, verdi C (om enn svak).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling. Kjøring i området bør opphøre.

1631, Nordby - KULTURLANDSKAP, Slåttemark (Frisk/tørr, middels baserik eng) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 16.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av tunet på gården Nordby, ca. 5 km nordøst for Rena sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Slåtteeeng, som i dag antakelig mer skjøttes som plen, med en del typiske slåtte- og beitemarksplanter og -sopp. Det er først og fremst delen sør for veien over tunet som er interessant, men også selve veien og delene like sør for stabburet i vest inneholder noen typiske slåtte- og beitemarksplanter. I oppkjørselen til låvebroen er det også fin sopp- og karplanteflora. Delene nord og øst for våningshuset er mindre interessante, uten særlig krevende arter. Engarealene inneholder bl.a. bakkesøte (NT), marinøkkel (NT), gjeldkarve, dunkjempe, blåklokke, beitemarikåpe, kvitmaure, gullris, knollerteknapp, flekkgriseøyre, prestekrage, harerug, hårsvæve, raudknapp, engsmelle og aurikkesvæve, samt en rekke mer trivielle engarter. Det er en god del ulike sopparter som vanligvis er knyttet til slåtte- og beitemarker, som bl.a. engvokssopp, kritt vokssopp, sannsynlig kjeglevokssopp, spissvokssopp, gul småfingersopp, jordtunger og diverse øvrige små vokssopper.

Artsmangfold: Viktigst er en bestand på over 100 bakkesøter (NT), samt en (sannsynligvis liten) bestand av marinøkkel (kun ett eks. funnet). Dessuten finnes et godt knippe beitemarkssopp ulike steder i området, inklusive oppover på låvebroen.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gården er ikke lenger helårsbolig, og stedet benytte sannsynligvis kun i ferier. Usikkert hvordan området skjøttes, men sannsynligvis slås det med gressklipper et fåtall ganger i året.

Fremmede arter: Ingen observert.

Verdivurdering: Artsrikt engareal med flere typiske slåttemarksarter, bl.a. bakkesøte (NT), marinøkkel (NT) og beitemarkssopper, verdi (minst) B.

Skjøtsel og hensyn: I hvert fall bakkesøte ser ut til å trives godt med den skjøtselen som drives i dag, så det er ingen grunn til å endre praksis. Dersom gresset/urtene som slås ikke blir fjernet fra arealet, kan man eventuelt vurdere om dette bør rakes bort for å hindre for stor næringstilførsel til enga.

1632, Prestsjøen NV - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam (Eldre fisketom dam) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 16.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot. Området har også vært kartlagt tidligere (Lokalitetsnummer 1023), av bl.a. Oddmund Wold og Eli Fremstad, men både beskrivelse, verdi og avgrensing er justert i 2009. Lok.nr. 1023 inneholdt både selve Prestsjøen og dammen nordvest for sjøen, men i 2009 ble sistnevnte skilt ut som egen lokalitet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dammen ligger like nordvest for Prestsjøen (i nordre del av Rena sentrum) og i samme høyde som denne; sannsynligvis er det utveksling av vann og fauna ved høy vannstand.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonsrik dam som er omkranset av skog rundt det meste, men nokså åpent i sør. Noe av kantsonen består av vierkratt, deriblant mandelpil (mot veien i øst) og svartvier. Den øvrige vegetasjonen domineres av kvasstorr. Ellers finnes guldusk, strandrøyr, vasslirekne, soleihåv, åkersvineblom, krypsleie, sløkje, myrmaure, mjødurt, åkertistel, stornesle og brunnkarse.

Artsmangfold: Noen øyenstikkere og buttsnutefrosk ble observert. Dammen vurderes som potensiell for salamandre. Det er tatt prøver av ferskvannsfauunaen, men disse er ikke viderebehandlet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dammen har sannsynligvis inntil relativt nylig hatt større vannspeil, dette er nå redusert på grunn av fylling og pumpehus. Det er også dumpet kvisthauger både ute i dammen og langs kanten.

Fremmede arter: Det står noe kornell i vierkrattet.

Del av helhetlig landskap: Dammen er nært knyttet til selve Prestsjøen.

Verdivurdering: Vegetasjonsrik dam med potensial for sjedne og turete ferskvannsorganismer, verdi C.

Skjøtsel og hensyn: Alle typer utfyllinger og henleggelse av avfall må opphøre.

1633, Prestsjøen - FERSKVANN/VÅTMARK, Rik kulturlandskapssjø (Kalkfattigere utforming) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 16.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot. Området har også vært kartlagt tidligere (Lokalitetsnummer 1023), av bl.a. Oddmund Wold og Eli Fremstad, men både beskrivelse, verdi og avgrensing er justert i 2009. Lok.nr. 1023 inneholdt både selve Prestsjøen og dammen nordvest for sjøen, men i 2009 ble sistnevnte skilt ut som egen lokalitet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Tjernet ligger like nord for bebyggelsen i Rena sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stort tjern med rik vegetasjon. I nord går jordbruksarealer nesten helt ned til vannet, men både der og rundt det meste ellers er det en bredere eller smalere kantsone av trær og vierkratt, bl.a. gråor, hegg, mandelpil (en god del langs vestsiden), svartvier, lappvier og istervier. Rundt mesteparten av tjernet er det også et bredt belte med elvesnelle- og starrsump, dominert av elvesnelle, flaskestorr og vasslirekne. Ute i tjernet dominerer stor nykkerose. Ellers finnes bl.a. gul nykkerose, guldusk, slyngsøtvier, myrhatt, kvasstorr, mannasøtgras, soleihov, bekkedarse, åkermynte, vassrøyrkvein, strandrøyr og myrmaure. På vestsiden løper en nokså rasktstrømmende bekk inn til tjernet.

Artsmangfold: Relativt god bestand av mandelpil (VU) langs vestsiden. Noe øyenstikkere. Det er tatt prøver av ferskvannsfauunaen, men disse er ikke viderebehandlet. Tjernet anses å ha stort potensial for interessante ferskvannsorganismer.

Bruk, tilstand og påvirkning: En tursti går langs deler av vestsiden, rundt nordsiden og ned igjen langs hele østsiden. I sørøst er det tilrettelagt for bading og annen menneskelig aktivitet, og her mangler kantsone. Kommunalt vanninntak i nordenden. En del mandelpil har vært hogd for få år siden.

Fremmede arter: Noe kornell på vestsiden.

Verdivurdering: Vegetasjonsrikt tjern med bra potensial for interessant ferskvannsflora og -fauna, en sterk verdi B.

Skjøtsel og hensyn: Man bør vurdere nøye hvorvidt det er nødvendig å hugge rødlistearten mandelpil.

1634, Rødstjern - FERSKVANN/VÅTMARK, Rik kulturlandskapssjø (Kalkfattigere utforming) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 16.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot. Området har også vært kartlagt tidligere (Lokalitetsnummer 1084), av bl.a. Oddmund Wold, Jon Bekken og Eli Fremstad, men både beskrivelse, verdi og avgrensing er justert i 2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Tjernet ligger like sørvest for bebyggelsen i Rena sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stort tjern med rik vegetasjon. Mesteparten av tjernet er antakelig ganske grunt, ettersom det er åpent vannspeil på kun en tredjedel av tjernet. Rundt det meste er det en bredere eller smalere kantsone av trær og vierkratt, bl.a. gråor, mandelpil, svartvierr og istervier. Rundt, og delvis i, mesteparten av tjernet er det også et bredt belte med elvesnelle- og starrsump, dominert av elvesnelle. Det er også partier som domineres av sjøsivaks. Ellers finnes bl.a. skjoldberar, sløkje, gulldusk, myrmaure, krypssoleie, selsnepe, mjørdurt, stornesle, bukkeblad, flaskestorr, stor nykkerose, flotgras, vassrøyrkvein og en ubestemt blærerot.

Artsmangfold: Noen få busker av mandelpil (VU). Det er tatt prøver av ferskvannsfaunaen, men disse er ikke viderebehandlet. Tjernet anses å ha stort potensial for interessante ferskvannsorganismer.

Bruk, tilstand og påvirkning: Mye utfyllinger av ulike slag, inkl. industrivirksomhet, på øst- og sørsiden. Den sørligste delen utgjøres av en stor, gammel flisfylling.

Fremmede arter: Vanlig amerikamjølke er nærmest en dominerende art i sørenden, muligens også andre steder.

Verdivurdering: Vegetasjonsrikt tjern med bra potensial for interessant ferskvannsflora og -fauna, en sterk verdi B.

Skjøtsel og hensyn: Videre utfylling må forhindres.

1635, Amundstadtjennet - FERSKVANN/VÅTMARK, Rik kulturlandskapssjø (Kalkfattigere utforming) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 16.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Tjernet ligger på østsiden av Glomma, ca. 1,5 km sør for Rena sentrum.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonsrikt tjern med bred kantsone og bredt elvesnelle-/starrsumpbelte, omgitt av jordbruksarealer på alle kanter. Bredest kantsone i nord og delvis i øst. Tre- og busksjiktet består for en stor del av viere, samt noe bjørk. Bl.a. inngår mandelpil (VU), istervier, svartvier og lappvier. Vegetasjonen langs land domineres av kvasstorr og elvesnelle, mens gul nykkerose og vanleg tjørnaks dominerer i tjernet. Ellers finnes bl.a. storveronika, vassrøyrkvein, myrhatt, gulldusk, myrmaure, krypssoleie, flaskestorr, myrrapp, skogsivaks, soleihov, mjuksivaks, vassgro, sumpkarse, vasslirekne, grastjørnaks, bukkeblad, trådsiv, langstorr, skjolberar og sennegrass.

Artsmangfold: God bestand av mandelpil (VU). Den sørnorske typen av storveronika er her nær sin nordgrense. Det er tatt prøver av ferskvannsfaunaen, men disse er ikke viderebehandlet. Potensialet for interessante arter anses som stort.

Bruk, tilstand og påvirkning: En høyspentgate skjærer gjennom vestre deler av området. Antakelig påvirkes det noe av avrenning fra omkringliggende jordbruksarealer.

Fremmede arter: Noe kornell finnes, i hvert fall på østsiden, og sannsynligvis er dette en innført art.

Verdivurdering: Vegetasjonsrikt tjern med bra potensial for interessant ferskvannsflora og -fauna, en sterk verdi B.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling. Beholde den brede kantsonen som finnes i dag.

1636, Bergsliveien - KULTURLANDSKAP, Artsrik veikant - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 16.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten befinner seg langs veien fra Fv535 og opp mot Bergslien/Bergslia. Hovedpopulasjonen befinner seg på strekningen UTM 32V 627991 6774323 til 628298 6775068, men det befinner seg også enkeltplanter ved 627974 6775001, 627848 6775140 og 627849 6775123.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den eneste grunnen til at lokaliteten kartlegges, er tilstedeværelsen av rødlistearten kåltistel (NT). Denne står i veikanten, som utover kåltistel ikke inneholder andre særlig interessante arter, og området kartlegges derfor som artsrik veikant, til tross for at den ikke er spesielt artsrik. Kåltistel står særlig på østsiden av veien(e), men i nordre del er det også en del eksemplarer vest for veien.

Artsmangfold: Kåltistel (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Veikanten slås antakelig en gang i blant. Storfebeite sør for kåltistelen i svingen.

Fremmede arter: Det er mye hagelupin i området, særlig i nordre halvdel, og denne er en direkte trussel mot kåltistelen.

Verdivurdering: Veikant med god bestand av rødlistearten kåltistel (NT), verdi C.

Skjøtsel og hensyn: Hagelupin bør utryddes i området. Bortsett fra det, fortsette dagens skjøtsel, i hvert fall inntil det kan påvises en nedgang i kåltistelbestanden.

1637, Bremersenga - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 17.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot. Området har også vært kartlagt tidligere (Lokalitetsnummer 528), men både beskrivelse og avgrensing er kraftig justert i 2009.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en rekke på fem dødisgrøper, samt et vårmarksområde sør for den sørligste dammen, midt i jordbrukslandskapet øst for Korperud gård. Det ligger også et par dammer noe lenger sør, men disse er ikke vurdert i 2009. Området kan eventuelt utvides til også å omfatte disse, men da bør nytt feltarbeid gjennomføres.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mer eller mindre vegetasjonsrike dammer midt i kulturlandskapet – dammene kunne også vært kartlagt som rike kulturlandskapssjøer. Det hadde også vært mulig å splitte området opp i mindre, selvstendige naturtyper, men de anses å ha en viktig funksjon som en helhet, og det er viktig at alt sees under ett. De ulike delene av området beskrives imidlertid her kort hver for seg, dammene nummereres med romertall fra nord mot sør. Dam I: Ganske tett og høy kantsone rundt hele, og kun et smalt starr- og elvesnellebelte rundt deler av dammen. Klart vann. En åtte-ti trær av mandelpil. Ellers finnes bl.a. grastjørnaks og flotgras. Dam II: Meget frodig dam med en del kantvegetasjon, bl.a. av mandelpil. I og rundt dammen dominerer elvesnelle, kvasstorr, vanleg tjørnaks og fredlaus. Dam III: Dam med fin sonering i vegetasjonen. Kantsone i tre- og busksjikt mangler – kun en håndfull busker finnes, bl.a. mandelpil. Ellers domineres vegetasjonen i tydelige soner med rekkefølgen strandøyr – kvasstorr – elvesnelle – stor nykkerose. Det er lite åpent vannspeil og noe grønналgeguffe på overflaten. Dam IV: Stor dam med mye vegetasjon. Ganske tett og fin kantsone rundt det meste, hvoriblandt noen få mandelpil; stedvis er den også ganske bred, opp til 15–20 m. Kvasstorr, sjøsivaks og stor nykkerose er dominerende arter. Dam V: En relativt lite brukt vei går mellom dam IV og V. Dammen har fin og variert kantsone rundt hele, bl.a. med endel mandelpil. Kvasstorr er dominerende rundt dammen, sammen med bl.a. stor nykkerose. Det er kun mindre partier med helt åpent vann. Sumpområdet helt i sør: Sentrale deler utgjøres av et stort, tett og lavt (ca. 1–1,5 m) svartvierkratt. Rundt dette er det viersumpskog med bl.a. langstorr, mjødurt og fredlaus. Stedvis er det også gråor–heggeskog.

Artsmangfold: Mandelpil (VU) finnes i større eller mindre mengder ved alle dammene. Sangsvane (NT) med unger ble observert, men det er helt uvisst hvor disse har hatt reirplassen sin. Svært lite tid ble brukt til å samle ferskvannsrelaterte dyr, men potensialet for at det finnes sjeldne og truede arter i området anses som meget stort.

Bruk, tilstand og påvirkning: I hvert fall i dam IV hentes det vann til vanning av jordbruksarealene.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdivurdering: Område med en rekke på fem mer eller mindre vegetasjonsrike dammer, samt et vårmarksområde i sør, hvor potensialet for sjeldne og truede arter anses som meget stort, verdi A.

Skjøtsel og hensyn: Sannsynligvis er dagen skjøtsel grei i forhold til biologisk mangfold i området, men det er også grunn til å tro at vannforekomstene påvirkes negativt av det omkringliggende jordbruksområdet. Avrenning til dammene må begrenses til et minimum.

1638, Nabbset N - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 17.IX.2009 av Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av en dam like sørøst for veikrysset mellom Fv535 og Fv604, vest for Bergslien/Bergsli.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Oval dam, sannsynligvis en dødisgrøp, med mye vegetasjon – dominert av elvesnelle, kvasstorr, myrhatt, vasslirekne og vanleg tjørnaks. Ellers finnes gulldusk, flaskestorr, langstorr, sløkje, soleihov, mjødurt, skogburkne, broddtelg, engsnelle, stornesle, vendelrot, myrmaure, åkermynste, sauetelg og en ubestemt vasshår. Sør for hoveddammen ligger også en mindre dam, forbundet med en liten bekk/kanal. Både kanalen og den sørlige dammen er svært gjengrodd med flaskestorr og elvesnelle. Rundt dammen(e) er det skog, bortsett fra helt i nord. Skogen består av gråor, gran, bjørk, istervier, selje og gråselje.

Artsmangfold: Det ble ikke påvist spesielt nevneverdige arter under feltarbeidet, men dammen har et visst potensial, bl.a. for salamandre. Det er tatt prøver av ferskvannsfaunaen, men disse er ikke viderebehandlet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ikke i bruk.

Fremmede arter: Vanleg amerikamjølke.

Verdivurdering: Vegetasjonsrik dam med potensial for sjeldne ferskvannsorganismer, verdi C.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling. Bestanden av amerikamjølke bør overvåkes, og eventuelt bekjempes hvis den tar overhånd.

1639, Holsethaugen - KULTURLANDSKAP, Hagemark (Bjørkehage) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er kartlagt 24. juni 2009 av Øivind Gammelmo, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtyper i Våler, Elverum og Åmot.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Holsethaugen ligger i Bergslia på østsida av Glomma helt sør i Åmot kommune. Lokaliteten består av et større område med naturbeitemark og hagemark.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av et større sammenhengende område med naturbeitemark og hagemark som er delvis tresatt med bjørk, osp, gran og furu.. Storfebeitet er i god hevd og med intermediær engvegetasjon. Beitet er delvis tresatt med bjørk, osp, gran og furu, og har hagemarkpreg i større partier.

Artsmangfold: Ingen rødlistede eller sjeldne arter registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området beites aktivt med storfe og er i god hevd.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter registrert.

Del av helhetlig landskap: Området er en del av et større kulturlandskapsområde, men er detn eneste naturbeitemarka som er i god hevd. Området bør imidlertid sees i sammenheng med et edelløvskogsområde litt lengre nede i lia hvor det er registrert en rekke rødlistede og sjeldne arter.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en skjøttet hagemark i god hevd. Floraen er artsfattig, men lokaliteten vurderes å ha verdi viktig (B) som naturtype, både på grunn av størrelse og hevd.

1640, Vivelstad - KULTURLANDSKAP, Artsrik vegkant - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus v/Øivind Gammelmo på oppdrag fro Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Åsbygda på vestsiden av Glomma ved Rena i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder en artsrik vegkant ved gården Vivelstad.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har hovednaturtype "kulturlandskap" og naturtype "artsrik vegkant". Området viser et stort potensiale og her finnes arter som flekkgrisor, tiriltunge, prestekrage, engnellik, teiebær, skogstorkenebb, ballblom, tveskjeggveronika, rød jonsokkblom, knollerteknapp, markjordbær og rødknapp.

Artsmangfold: Lokaliteten har en variert og rik flora. Ingen rødlistede arter er registrert.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Den artsrike vegkanten bør sees i sammenheng med kulturlandskapet i Øvre Åsbygda. Nord for Lokaliteten ligger verdifulle beitemarker og området som helhet ar stor verdi som kulturlandskap.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G)

Verdivurdering: Lokaliteten har potensial for en rik karplanteflora og ansees som regionalt viktig (B-verdi).

1641, Hole - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er registrert av BioFokus v/Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot, Elverum og Våler 2009-2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for gården Hole i Øvre Åsbygda på vestsiden av Glomma ved Rena i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder ei naturbeitemark i tilknytning til gården Hole.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har hovednaturtype "kulturlandskap" og naturtype "naturbeitemark". Berggrunnen består av kalkstein, sandstein og skifer, noe som er grunnlag for en rik karplanteflora. Det er imidlertid ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten, men rester etter verdifulle engsamfunn finnes spredt i lokaliteten og i Øvre Åsbygda forøvrig.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er aktivt beitet og virker godt skjøttet.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øvre Åsbygda er et variert jordbruksområde med velskjøttede beitemarker beliggende omkring intensivt drevne åkrer. Området bør sees i sammenheng med det resterende kulturlandskapet i Øvre Åsbygda.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G).

Verdivurdering: Beitemarka fremstår som godt skjøttet og ligger blant intensivt drevne åkrer. Lokaliteten ansees som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Beitetrykket i området bør opprettholdes, men bruk av kunstgjødsling bør unngås.

1642, Holehagen - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark ((D04) Frisk fattigeng) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er registrert av BioFokus v/Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark, Miljøvernavdelingen i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot, Elverum og Våler 2009-2010.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger nord for gården Hole i Øvre Åsbygda på vestsiden av Glomma ved Rena i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder ei naturbeitemark i tilknytning til gården Hole.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten har hovednaturtype "kulturlandskap" og naturtype "naturbeitemark" og utforming "frisk fattigeng". Beitemarka fremstår som godt skjøttet og ligger blant intensivt drevne åkrer.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er aktivt beitet og virker godt skjøttet.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Øvre Åsbygda er et variert jordbruksområde med velskjøttede beitemarker beliggende omkring intensivt drevne åkrer. Området bør sees i sammenheng med det resterende kulturlandskapet i Øvre Åsbygda.

Vegetasjon: Kulturbetinget engvegetasjon (G).

Verdivurdering: Beitemarka fremstår som godt skjøttet og ligger blant intensivt drevne åkrer. Lokaliteten ansees som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Beitetrykket i området bør opprettholdes, men bruk av kunstgjødsling bør unngås.

1643, Kvannbekken, nedre - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kvannbekken ligger like under og øst for Gråfjellet i øvre og vestre del av Slemdalen i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder nedre del av vassdraget med omkringliggende dalsider der hvor bekken faller ned i en stor dalgryte. Topografien er dramatisk høye bergvegger, sva, kløfter, ur og bratte skrånninger.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Bekken går i flere små fossefall, og det største av disse produserer et merkbart fosseyr. Den har likevel tilsynelatende ikke kraft nok til at dette gir grunnlag for såkalt fosserøksamfunn i kontaktsonen eller enkeltarter spesielt tilknyttet fosserøksoner. Skogen nede i dalgryta er forholdsvis gammel med enkelte tydelig gamle trær og spredte læger i ulike nedbrytningstrinn. Mange ulike eksposisjoner og terrengvinkler gir utslag i mange ulike vegetasjonsutforminger fra høystaude-eng til blåbærskog og lågurtmark. Habitatdiversiteten er med andre ord stor og dette gir utslag i ganske høyt arts mangfold.

Artsmangfold: Av mer eller mindre kontinuitetskrevene råtevedarter er påvist rynkeskinn *Phlebia centrifuga* (NT), svartonekjuke *Phellinus nigrolimitatus* (NT), duftskinn *Cystostereum murayii* (NT), granrustkjuke *Phellinus ferrugineofuscus*, tjærekjuke *Ischnoderma benzoinum*, hyllekjuke *Phellinus viticola* og pusledraugmose *Anastrophyllum hellerianum*. Trådragg (VU) har meget strenge krav til stabilt høy luftfuktighet (typisk for bekkekløfter) og er funnet tre steder innenfor naturtypelokaliteten. I tillegg foreligger funn av hva som med største sannsynlighet er taiganål *Chaenotheca laevigata* (VU). Andre mindre fuktighetskrevene gammelskogsarter med signalverdi omfatter sukkernål, dvergullnål, kystårenever, lungenever, skrubbenever, grynvreng, lodnevrenge, småfiltlav, stiftfiltlav og gubbeskjegg (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er delvis intakt og er påvirket av skogsdrift.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med resten av bekkekløft-systemet innover langs Kvannbekken.

Vegetasjon: Bergsprekk og bergvegg / Bergvegg og bergsprekk (Rødlistebetegnelse) (F2), Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudeskogvegetasjon (C), Lavurtskog (B1).

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes på grunnlag av stor naturvariasjon, brukbar skogtilstand og ganske rikt artsinventar (seks rødlistearter, hvorav to sårbare) som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Området bør settes av til fri utvikling.

1644, Luvdalsætra V - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, Biofokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger øst for Gråfjellet i øvre og vestre del av Slemdalen i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder en liten bekkedal like ved Luvdalsætra og det nærmeste skogarealet omkring.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er i aldersfase i øvre del og nærmest bekken også i nedre del. Her inngår spredte granlæger. Trærne er ganske storvokste, inntil 60 cm dbh. Ut på sidene er skogen noe yngre, tretettheten høyere og det er lite død ved. Langs bekken er det en del beskyttete, mosekleddede bergvegger. Lokaliteten er ikke nøye underøkt p.g.a. dårlige lysforhold ved inventering (kveldsmørke).

Artsmangfold: Signalartene granrustkjuke og hyllekjuke er påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er påvirket av skogsdrift.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudeskogvegetasjon (C).

Verdivurdering: Bergveggene virket artsrike og kan huse enkelte sjeldne eller rødlistete kryptogamer. Lokaliteten er forholdsvis liten, og ut fra skogstruktur og påvist artsamangfold tilsier dette foreløpig lokal naturtypeverdi (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

1645, Kvernbekken - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi B

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kvernbekken ligger like ved Deset og Deifjellet og like øst for Rena-vassdraget i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder gammelskogen innenfor den mest markerte delen av bekkedalen omkring Kvernbekken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Langs bekken er det typisk innslag av høystaudevekster som tyrihjel, turt, skogstorkenebb, skogburkne, skogrørkvein, og sjeldnere strutseving. Oppover i de sørvest vendte og bratte lisidene er det flekkvis lågurtmark med bl.a. snerprørkvein (mye), markjordbær, teiebær, skogvikke, vårerteknapp, kranskonvall og storkransemose. Småbregne- og blåbærskog er likevel arealmessig dominerende. Innenfor avgrensingen er det overveiende gammelskog. I nedre tredjedel er skogen relativt ung, typisk i optimalfase. Spredte eldre gråor inngår også der. I den mest utliggjengelige delen av bekkekløften, dvs i høydelaget mellom ca 440 og 500 m.o.h. står det derimot aldersfaseskog. Særlig viktige egenskaper ved lokaliteten er dets kombinasjon av relativt god vannføring og stor topografisk variasjon inkludert partier med svært dyp bekkedalprofil. Den store topografiske variasjonen medfører også stor naturgitt habitatdiversitet, og den dype profilen virker konserverende på luftfuktigheten. Nederst faller vassdraget ned i en markert graben-formasjon med høye, dels loddrette bergvegger omkring. Her skapes et merkbart fosseyr, men fosseyret har likevel ganske begrenset rekkevidde og mangfoldet av typiske "fosserøykarter" er lavt.

Artsmangfold: I grabenformasjonen er påvist rynkeskinn (NT), granrustkjuke, skrubbenever og *Normandina acroglypta*. Langs vassdraget for øvrig er påvist krusfellmose *Neckera crispa*, glansperlemose *Lejeunea cavifolia*, småstylte *Bazzania tricenata*, matteblæremose *Frullania tamarisci*, putevrinmose *Tortella tortuosa*, stivlommemose *Fissidens osmundoides*, kildeflik *Leiocolea bantriensis*, kort trollskjegg (NT), sprikeskjegg (NT), randkvistlav, frysenEVER og svartburkne, furuplett (NT) og grandverggaffel *Calocera furcata*. Gubbeskjegg (NT) opptrer ganske vanlig i eldre grantrær, og gammelgranslav er også utbredt på trær nær bekken øverst. Det er også gjort enkeltfunn av de noe fuktighetskrevenne gammelskogsartene sukkernål og skyggenål.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er lite påvirket av hogst.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert i lokaliteten.

Vegetasjon: Bærlingskog (A2), Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Lavurtskog (B1), Storbregne- og høystaudeskogvegetasjon (C), Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F).

Verdivurdering: Lokaliteten er rimelig velarrondert og stor som naturtypelokalitet og vurderes videre på grunnlag av artsinventar og skogtilstand som viktig (B-verdi).

1646, Grønvollbekken, midtre - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi B

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Grønvollbekken ligger under Kloppåsen helt nordvest i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder den topografisk mest markerte delen av Grønvollbakkens dalprofil, fra ca 440 til 510 m.o.h., en strekning på knappe 300 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er avgrenset av hogstflate i øst (dalbunnen er for få år siden hogd ut) og helt ung granskog i vest (dalbunnen oppstrøms). Noenlunde storvokst granskog i aldersfase er begrenset til nedre del av avgrensingen. Spredte læger i lave og midlere nedbrytningsstadier opptrer der. For øvrig er skogen forholdsvis ung (tidlig til sen optimalfase) og uten nevneverdig innslag av dødvedelementer. Langs bekken opptrer parti med høystaudevegetasjon og mer flompåvirket lågurt- og grasdominert vegetasjon.

Eksempelvis inngår strutseving, tyrihjel, mjødurt, maigull og skogøryrkvein. Småbregne- og blåbærvegetasjon preger lisidene. Langs kanten omkring bekkekløften er det småvokst furu på bærlyngmark. Blokkmark er vanlig i øvre del av bekkekløften. Her inngår en del rogn, bjørk og selje, men dimensjonene er små og alderen lav. Enkelte grove seljer forekommer på sedimenter langs bekken lenger ned. Særlig langs sørsiden av vassdraget er det mye bergvegger. Disse er strukturelle og varierer mye m.h.t. fuktighet, vinkling og eksponering.

Artsmangfold: Interessante innslag tilknyttet bergveggene er huldregras (sparsomt) (NT), grønburkne, småstylte, tråddraugmose, matteblæremose, eplekulemose, småfyllav, runeve, åregrønneve, grynvene og pulverrag. Gubbeskjegg (NT) er ganske vanlig i grantrær og nederst er det også bra med gammelgranslav. På eldre selje er de litt krevende artene lodnevene og Lecidea erythrophaea påvist. Eneste påviste vedsopp med noe signalverdi er granstokkjuke og rutetømmersopp.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de andre naturtypelokalitetene i bekkekløfta Grønvollbekken.

Vegetasjon: Bærlyngskog (A2), Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudeskogvegetasjon (C), Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F).

Verdivurdering: lokaliteten er liten og mangler kontinuitet i gammelskogselementer, men den er velarrondert og på grunn av topografien godt beskyttet mot kanteffekter og huser enkelte rødlistearter. Den vurderes derfor som viktig (B-verdi).

1647, Grønvollbekken, nedre - SKOG, Gammel lauvskog (Gammelt ospeholt) - Verdi C

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Grønvollbekken ligger under Kloppåsen helt nordvest i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder en noenlunde alderspreget løvrik granskog langs nedre del av Grønvollbekken.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Ider en noenlunde alderspreget løvrik granskog langs nedre del av Grønvollbekken. I øvre del av lokaliteten er det forholdsvis mye middelaldret bjørk og osp. Enkelte av disse er grovvokste, inntil 50 cm dbh for bjørk og 55 cm dbh for osp. I nedre del er det betydelig innslag av både osp, selje og gråor. Gran dominerer likevel skogbildet. Granskogen er i optimalfase (øverste) og sen optimalfase. Spredte læger av nyere dato forekommer. Fattige vegetasjonstyper dominerer, men akkurat langs bekken inngår enkelte mer krevende urter og gras som hundekveke og vårteknapp.

Artsmangfold: Lungeneve og glattvene er observert på eldre selje. På osp inngår Mycobilimbia carneoalbida. I nedre halvdel er bekken kantet av lave, mosekledd bergvegger.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er noe plukkhogd i øvre del og krysses der også av en skogsbilvei.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de andre naturtypelokalitetene i bekkekløfta Grønvollbekken.

Vegetasjon: Bergsprekk og bergvegg / Bergvegg og bergsprekk (Rødlistebetegnelse) (F2), Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Lavurtskog (B1), Storbregne- og høystaudeskogvegetasjon (C).

Verdivurdering: Samlet vurderes lokaliteten på grunnlag av høy løvandel, variert skogbilde og rimelig velutviklet skogtilstand som lokalt viktig (C-verdi).

1648, Grønvollbekken, midtre N - SKOG, Gammel lauvskog (Gammelt ospeholt) - Verdi C

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, Biofokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Grønvollbekken ligger under Kloppåsen helt nordvest i Åmot kommune. Avgrensingen gjelder en større samling med gamle og uvanlig grovvokste trær gjenstående etter gjennomhogst, samt et tilgrensende bestand med relativt gammel og godt flersjiktet granskog med lignende elementinnslag.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Elementsamlingen består av storvokst furu, bjørk og osp. Disse er trolig i alderen 120-160 år. Elementsamlingen er såpass tett at den fremdeles har et skoglig preg mer enn en hogstflate, og det vitner om at det er tatt gode flerbrukshensyn. Slike grove, gamle trær er viktige nøkkelement som er blitt sjeldne i dagens skoglandskap. Foryngelsen av både osp, furu og bjørk er dårlig i motsetning til foryngelsen av gran og lokaliteten vil etter ganske få år derfor endre karakter mot aldershomogen granskog.

Artsmangfold: Signalarten lungeneve finnes på osp, men den er noe lysskadd.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er gjennomhogd.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de andre naturtypelokalitetene i bekkekløfta Grønvollbekken.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4).

Verdivurdering: Lokaliteten (det vil si furu-, osp- og bjørketrærne) vurderes som lokalt viktig (C-verdi).

1649, Søre Glesåa, foss - FERSKVANN/VÅTMARK, Fossesprøytsone - Verdi A

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 09.07.2007, og av Reidar Haugan 12.8.2004.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Søre Glesåa ligger nord i Åmot kommune, i de lange vestvendte liene opp fra sørenden av Storsjøen. Området tangerer nordvestligste hjørne av Regionfelt Østlandet (skytefelt). Lokaliteten ligger i den trangeste delen av gjelet til Søndre Glesåa, og består av partiet i tilknytning til en høy foss som faller bratt ned fra øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Her er ei markert fossegrype omgitt av bergskrenter på sørsiden og glissent tresatte bratte skråninger på nordsiden. Miljøet er svært fuktig, og preget av mer eller mindre konstant fosseyr, med fosse-eng, moserike bergvegger og steinblokker, og frodig høgstaudevegetasjon langs bekken. Skogen er glissen og oppbrutt pga det rotete miljøet, men relativt gammel. Spredte løvtrær inngår (bl.a. gammel rogn).

Artsmangfold: Enkelte grantrær har innslag av fosserøyksamfunn i form av lungeneversamfunnet (stiftfylltav, glattvreng), samt en del randkvistlav, dessuten gubbeskjegg (NT), sprireskjegg (NT) og store mengder gammelgranlav. Sjeldne arter ble imidlertid ikke påvist, og som fosserøykskog (boreal regnskog) er den ikke spesielt velutviklet. Mosefloraen er trolig rikere, særlig på bergveggene hvor det også er potensial for sjeldne, fuktighetskrevenne arter, bl.a. er den suboseaniske rødmuslingmose svært vanlig. På berg er det også påvist gammelgranlav (Haugan 1995), et fenomen som er sjelden i innlandet. Karplantefloraen er nokså spesiell, med bl.a. de regionalt sjeldne grønneburkne, blårapp og snøsildre. Mest spesielle funn var enkorntvebladmose *Scapania brevicaulis*, som ble funnet på ei våt grani i elvekanten for 3. gang i Norge (rødliste DD).

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele bekkekløftsystemet Søre Glesåa.

Vegetasjon: Fosse-eng (Q4), Høystaude-gran-utf (C2b).

Verdivurdering: Lokaliteten er en velutviklet fosserøyksone med konstant svært fuktig miljø, med ganske gammel skog og mye bergvegger, og har utvilsomt stor betydning for fuktighetskrevenne arter (trolig spesielt for moser på bergvegger). Verdien settes derfor til A – svært viktig.

1650, Søre Glesåa, kløft - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (Biofokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 09.07.2007. og Reidar Haugan 12.08.2004.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av Søndre Glesåas bekkekløft (unntatt fossemiljøet), samt de bratte sør- til vestvendte skråningene på nordsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Solsideskråningene har gjennomgående et tørt og varmt preg, og domineres av grunnlendt barblandingsskog, lokalt mer ren furuskog. Lia er til dels svært bratt og skogen brytes en del opp av ur, skrenter og bergvegger. Ned mot dalbunnen overtar grana etter hvert dominans (blåbærskog og tørr, middelsrik lågurtskog). En del løvtrær, bl.a. osp, står innimellom. Nede i bekkekløfta går den tørre skogen temmelig skarpt over i frodig og fuktig høgstaudeuskog, som dominerer langs mye av bekkeløpet.

Trolig har hele området tidligere vært plukkhogd, men dette ligger relativt langt tilbake i tid, og store deler av skogen har i dag utviklet en naturskogsnaer struktur, med vekslende tetthet, god flersjiktning, stor spredning på alder og dimensjoner, og relativt gamle trær. Det er også brukbar alder og dimensjoner på furua (kanskje rundt 350 år på en del), med trær som har dannet en del strukturer typiske for høy alder (flate kroner, grov bark, døde og grove greiner). I de bratteste partiene har tidligere plukkhogstpåvirkning vært mer beskjeden, og her finner en trær av større dimensjoner og høyere alder enn ellers. Her er også mengden læger større. Generelt har skogen ganske mye læger, stedvis finnes også gamle, grove furulæger. Stort sett mangler imidlertid gamle stokker, og kontinuiteten er ikke spesielt god. Brannspor er ganske vanlig i lia, men det er nå lenge siden det har brent. Granskogen nede i bekkedalen skiller seg fra skogen i lia ved å være til dels svært fuktig, og overgangen er temmelig skarp. I brattgjelet er det et ganske særegent bekkekløftmiljø, med noe glissen tresetting av gammel (men delvis nokså smådimensjonert) gran. Nederst (og delvis også i den slakere øvre delen) har en derimot grovdimensjonert og høyreist gran. Store mengder gubbeskjegg draperer granene i bekkedalen.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er variert og relativt rikt, med stor spredning på ulike økologiske grupper (vedboende sopp på gran og furu, epifyttisk lav i fuktig granskog, lav og moser på bergvegger), men uten at det er påvist spesielt kravfulle arter.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kløftsystemet Søre Glesåa.

Vegetasjon: Bærlyngskog (A2), Lavurtskog (B1), Blåbærskog (A4), Høystaude-gran-utf (C2b).

Verdivurdering: Lokaliteten har stor variasjon og viktige naturverdier knyttet til både gammel granskog, gammel furuskog og bekkekløftmiljø, og sammen med et relativt rikt artsamangfold (inkludert 10 rødlistearter (alle NT)) settes verdien til A – svært viktig.

1651, Nordre Glesåa N - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Nordre Glesåa ligger helt nord i Åmot kommune, nesten på grensen til Rendalen, og like øst for Storsjøen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området er ei relativt stor bekkekløft med flat dalbunn til typisk V-dal struktur med bratte bergrike sider. Noe flat og flompåvirket høystaudegranskog inngår i nedre del. Skogen har stort sett middels til høy bonitet. Mye av arealet er vanskelig tilgjengelig. De dominerende vegetasjonstypene er blåbærgranskog, småbregnegranskog og høgstaudeggranskog (LR). Mindre partier har storbregnegranskog og bærlyngskog. Det kommer fram kilder flere steder i liene, og området er preget av ganske rikt sivevann. Den rikeste skogen er "engpreget" og glissen, dvs med store grantrær med djup krone som står glissent på en høystaudeeng med bl.a. strutseving, vendelrot, fjellfiol, turt, kvann, skogstorkenebb, fjellkvann, tyrihjel, skoggrøyrkvein, engsyre, mjødukt, firblad, skogstjerneblom, hengeving og myskegras. Vegetasjonstypen fortsetter også inn i tettere granskog. Typisk er de ganske store mengdene fjellkvann som finnes langs elva. Dominerende treslag er gran og furu. Noe bjørk, selje, gråor og rogn. En del grove trær finnes, og arter typiske for grov granbark er gammelgranslav, skjellnål, gulgrønnål, grønnstobeger, hvitringnål og krukkenål. Tretåspett har fast opphold i området. I de bratteste partiene er det bergvegg-/berghyllevegetasjon og rasmarkvegetasjon. Bergene er sparagmittiske av middels rik type. Det forekommer rikelig med store steinblokker i de bratteste områdene.

Artsmangfold: På bergvegger vokser bl.a. sisselrot, skjørlok, fjellfiol og snøildre (som er en fjellplante med sørgrense i området). Bergene er rike på kryptogamer. Bl.a. forekommer to adskilte populasjoner av rødlistearten trådragg (VU), og én forekomst av langt trolleskjegg (VU). Ellers lavararter som skålfiltlav, kalkfiltlav, moseskjell, fingernever, hinnenever, åregrønnever, randkvistlav, grå fargelav og pulverragg. Gubbeskjegg (NT) er relativt vanlig i eldre grantrær. Rustdoggnål (NT) og skyggenål er sjeldnere arter som er påvist. Mosefloraen er også ganske rik i øvre del hvor kløfta er markert. Her inngår småstylte, glansperlemose, dunflette, rødmslingmose, rødmakkemose og rødlistearten enkorntvebladmose (DD). Det er mye steinblokker i elva, med typisk vanntilnyttet lav og mosevegetasjon, bl.a. *Hymenelia lacustris*, *Amygdalaria panaeola* og *Rhizocarpon badioatrum*. Enkelte kontinuitetskrevede vedsopp er påvist. Dette gjelder svartsoneskjue (NT), granstokksjue, rosenkjue (NT) og rynkeskinn (NT) (to sistnevnte på samme stikk). Det jordboende elementet er dårligere undersøkt, men det foreligger et funn av gråfiolett kølesopp *Clavaria purpurea* (NT) fra høystaudegranskog nede i kløfta.

Del av helhetlig landskap: Området bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Nordre Glesåa.

Vegetasjon: Bærlyngskog (A2), Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudekogvegetasjon (C), Rasmark-, berg- og kantvegetasjon (F).

Verdivurdering: Lokaliteten er variert og har til dels utpreget bekkekløftkarakter med tilhørende typisk artsinventar. Den vurderes på grunnlag av størrelse, arrondering, skogtilstand og artsinventar som svært viktig (A-verdi).

1652, Skjærbekken - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Naturtypelokaliteten er registrert av Jon T. Klepsland, BioFokus i forbindelse med bekkekløftprosjektet (2007) i regi av DN og NVE.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensingen omfatter en liten sidebekkedal til Nordre Glesåa hvor det fremdeles står noe eldre granskog. Lokaliteten grenser til nye og eldre hogstflater og ettersom bekkedalen er relativt grunn og smal så er den gjenstående eldre granskogen noe utsatt for negative kanteffekter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Skogen er i aldersfase og er ganske storvokst nederst mot bekken, men gradvis mer tynnstammet mot dalbrinken. Skogen er rimelig godt flersjiktet og fleraldret, trolig med trær inntil 150 år. En del læger i hovedsakelig lave nedbrytningstrinn forekommer. Det er en typisk vegetasjonssonering med blåbærskog øverst mot dalbrinken, småbregneskog i sidene og innslag av noe mer frodig storbregnestaudekog nederst langs bekken.

Artsmangfold: Gubbeskjegg (NT) opptreer ganske hyppig og i tillegg finnes en del av den fuktighetskrevede "lavlandsarten" gammelgranslav. I 2004 ble også sprikeskjegg (NT) påvist (Botanisk museum 2008b). Svartsoneskjue (NT) ble påvist i 2007.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Storbregne- og høystaudekogvegetasjon (C).

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes på grunnlag av skogtilstand, skogtypevariasjon og artsinventar som viktig (B-verdi).

1653, Løa N for Knøsen - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (Biofokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 10.07.2007., og av Egil Bendiksen 09.07.1996 og Geir Gaarder 15.09.2001 ifbm med Regionfelt Østlandet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i øvre deler av Løa bekkekløft rett nord for Knøsen, og består av et vestvendt bekkedal-/kløftparti. Den er et gjenværende restparti gammelskog etter at resten av juvet ble hogd på 1980-tallet, og grenser til veianlegg både i sør og øst, samt at det går en vei gjennom lokaliteten på nordsiden.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dalen er relativt slak i øvre del, men tiltar i bratthet nedover. Dalbunnen, som delvis er nokså flat, domineres av en bred sone frodig høgstaudeskog, som stedvis strekker seg et stykke oppover i sidene (særlig i tilknytning til små søkk og kildehorisonter). Her står spredte løvtrær (bjørk, rogn, hegg, gråor) isprengt grana. Ellers dominerer blåbærskog oppover på skyggesida, mens det på solsida også inngår mye småbregneskog. Se Stabbetorp m. fl. 2002 for en grundigere beskrivelse av vegetasjonen.

Store deler har urskogspreget med minimal påvirkning gjennom lang tid. Skogen er uvanlig grovdimensjonert og storvokst, med dimensjoner i spennet 40-70 cm (flere opptil 80-90 cm), og med høy trealder (250-300 år vanlig). Skogstrukturen veksler mellom kompakt aldersfase og mer glissen bledningsfase betinget av små sammenbruddspartier med velutviklet glennedynamikk. På bakken ligger rikelig med granlæger i grove dimensjoner og alle nedbrytningsstadier, og kontinuiteten i død ved er god. Skogen på oversiden av veien er mer påvirket (mer homogent preg, yngre trær, mindre død ved).

Artsmangfold: Forholdene ligger godt til rette for en rik flora av vedboende sopp på granlæger, skorpelav på grove gamle graner, og skjeggglav. Det er da også påvist en god del rødliste- og signalarter. Stort sett begrenser det seg likevel til standardarter for naturskog (duftskinn, svartonekjuke, rynkeskinn, praktbarksopp etc.), men det er også gjort enkeltfunn av mer kravfulle arter (taiganål på grov stående gran, og taigakjuka på granlåg). Store mengder gubbeskjegg preger skogen. Samlet sett var arts mangfoldet noe fattigere enn ventet ut fra skogstrukturen.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Løa.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Høystaude-gran-utf (C2b).

Verdivurdering: Lokaliteten har gammel naturskog med urskogspreget, høy tetthet og kontinuitet av gamle trær og død ved, og et relativt rikt arts mangfold (inkl 10 rødlistearter), og verdien settes til A – svært viktig.

1654, Løa Ø for Knøsen - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (Biofokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 10.07.2007.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i øvre deler av Løas bekkedal, nordøst for Knøsen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er en slak bekkedal med tung fjellgranskog. I bunnen er det partvis ganske flatt og vegetasjonen veksler mellom høgstaudeskog og sumpskog, mens de slake skråningene har for det meste blåbærskog. Dalen dekkes av gammel naturskog, med trær av grove dimensjoner (vanlig 60-70 cm dbh (de største rundt 80 cm)) og gamle trær med aldre sikkert rundt 250-300 år. Det er også en del død ved i ulike stadier og i grove dimensjoner (inkludert gamle stokker), men tettheten er ikke spesielt stor (plukkhogst langt tilbake i tid?). Skogbildet er partvis noe åpent, i andre deler relativt kompakt.

Artsmangfold: Det er et brukbart utvalg av "standardsettet" av naturskogsarter både av vedboende sopp og lav (svartonekjuka, duftskinn, rynkeskinn, mye gubbeskjegg, sprikeskjegg etc.), men mer kravfulle arter ble ikke påvist (men kan godt finnes, bl.a. er det gode betingelser for knappenålslav på grove granstammer).

Bruk, tilstand og påvirkning: Området grenser til hogstflater i vest-sørvest, mens avgrensningen innover langs dalen er usikker, og det kan godt hende at den gamle skogen fortsetter et stykke.

Del av helhetlig landskap: Området bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Løa.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Høystaude-gran-utf (C2b).

Verdivurdering: Dette er fuktig, gammel naturskog med grove, gamle trær og en del død ved, og med et brukbart arts mangfold av naturskogsarter settes verdien til B – viktig.

1655, Løas gjelmunning - SKOG, Rik blandingsskog i lavlandet (Sørboreal blandingsskog) - Verdi B

Innledning: Sett på avstand av Tom H. Hofton (Biofokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 11.07.2007, feltundersøkt av Anders Often 26.06.1991.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en bratt solvendt skrent ved Løas munning, og utgjør et mindre restareal mer eller mindre gammel skog etter at resten av skogen i kløfta er hogd.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: I dalbunnen er det en del inngrep i form av vei og dam for et gammelt småkraftverk. Skrenten har en rotete og heterogen gammel blandingsskog med furu, gran, en del grov osp og bjørk, samt noen få spisslønn. Det ligger en del læger i skrenten. En del ur, rasmak og skrenter bryter opp skogen. Lokalklimaet er solrikt, varmt og tørt, og floraen er rik, med bl.a. mange erteplanter (som lakrismjelt), krattfiol, tårnurt, filt kongsløys, takhaukeskjegg, hengepiggefrø (NT), piggestarr, marinøkkel (NT). Nede langs bekken finnes litt huldregras (NT), skogkarse, og på skyggefulle berghyller ved en ca 10 meter høy foss i øst finnes svartstarr og snøsildre. Ungskog omgir fossen.

Artsmangfold: Rik flora med mange varmekjære arter, og med bra potensial for insekter.

Vegetasjon: Lavurtskog (B1), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2), Rasmak-, berg- og kantvegetasjon (F).

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør et ganske lite og noe fragmentert, men artsrikt og spesielt gammelskogs- og rasmaksparti, og på bakgrunn av rik flora med mange varmekjære arter, og med bra potensial for insekter, settes verdien til B – viktig.

1656, Søndre Løset N - SKOG, Kalkskog - Verdi A

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 11.07.2007

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord for Søndre Løset gård, og består av et mindre parti gammel sandbarskog i ei slak vesthelling, avgrenset av kraftlinje i øst og traktorvei i vest.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mens det meste av skogen som står på de mektige bresjøsedimentene i dalbunnen sør for Storsjøen er kulturskog, står det her igjen et lite restareal med gammel skog. Det er en fleraldret, relativt grov barblendingsskog dominert av furu, og med vekslende under- og mellomsjikt av gran. Vegetasjonstypen er stort sett tørr bærlyng, men det inngår også enkelte lågurter, som indikerer baserike forhold. Mengden død ved er sparsom.

Artsmangfold: Skogen har betydelig potensial for en rik jordboende soppfunga (inkl mange rødlistearter), og området burde undersøkes i en god soppsesong.

Vegetasjon: Bærlyngskog (A2), Lavurtskog (B1).

Verdivurdering: Det er svært lite igjen av så velutviklet og gammel "sandfuruskog" som dette, spesielt på baserike avsetninger i lavlandet. Skogen har betydelig potensial for en rik jordboende soppfunga (inkl mange rødlistearter), og området burde undersøkes i en god soppsesong. På bakgrunn av å være gammel, velutviklet sandbarskog settes verdien til A – svært viktig.

1658, Syljubekkkoia S - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning: Området inngår i arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter, et felles prosjekt i regi av Direktoratet for Naturforvaltning og NVE. Dette er første ledd i systematiske biologiske undersøkelser av spesielt prioriterte og biologisk viktigste skogtyper i Norge. Området er registrert av BioFokus v/Sigve Reiso.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hovda ligger 9 km nord-nordvest for Rena og utgjør grenseelva mellom Stor-Elvdal og Åmot kommuner.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Markert kløfteparti/canyon langs Hovdas nedre deler, med steile loddrette, nokså rike bergvegger og bratte skogkledde lier. Gran dominerer skogkledde areal, med stedvis stort løvinnslag med gråor, rogn og bjørk. Skogen er en del hogstpåvirket og nokså ung, død ved er kun svært spredt forekommende. Partier med gammel granskog finnes riktignok lengst øst, med flere småvokste sturere. Fattig blåbærskog og bærlyngfuruskog finnes på kantene, nede i kløfta veksler det mellom frodig gråor-heggeskog, høgstaudekog og lågurtskog.

Artsmangfold: Ved en liten foss ned en 5 m høy bergvegg, var det endel trådrag på berget. Fossefall hekket under fossen. I den noe eldre skogen lengst øst (nordvendt side) var det et par trær med trådrag, samt duftskinn på et par læger og randkvistlav på berg. Trådrag ble også registrert på en enkelt gran lengst vest i lokaliteten. Epifyttisk trådrag er sjeldent i regionen og kun kjent fra bekkekløfter med jevn og høy luftfuktighet.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Bærlyngskog (A2), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2), Gråor-heggeskog (C3), Lavurtskog (B1).

Verdivurdering: Partiet er vurdert til svært viktig (A) på bakgrunn av markert kløfteformasjon, forekomst av det sårbare trådrag og godt potensial for flere fuktighetskrevede arter, særlig på fuktige bergvegger.

1659, Grytbua Ø - SKOG, Kystgranskog - Verdi A

Innledning: Området inngår i arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter, et felles prosjekt i regi av Direktoratet for Naturforvaltning og NVE. Dette er første ledd i systematiske biologiske undersøkelser av spesielt prioriterte og biologisk viktigste skogtyper i Norge. Området er registrert av BioFokus v/Sigve Reiso.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hovda ligger 9 km nord-nordvest for Rena og utgjør grenseelva mellom Stor-Elvdal og Åmot kommuner.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Trang del av Hovdas bekkekløft med flere fossefall og tilhørende fosserøyksoner. Steile bergvegger med skogkledde hyller omkranser fossene. Småvokst granskog med nokså frodig små- og storbregnevegetasjon inngår på fosserøypåvirkede areal. Her ble fragmenter av boreal regnskog påvist, med rikelige forekomster av glattvreng, grynvreng og den svært krevende fossefylltav på 4 undertrykte grantrær. Terrenget rundt fossene var svært vanskelig tilgjengelig og elementet kan godt finnes på flere trær. Fossefylltav er meget sjelden og bare kjent fra lokaliteter med svært høy og jevn luftfuktighet.

Artsmangfold: Vassskjuke, rosenkjuke (NT), granrustkjuke, svartsonekjuke (NT), rynkeskinn (NT), gammelgranskål (NT), skjelliglye, fossefylltav, randkvistlav, lungenever, skrubbenever, rimnål (NT).

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Hovda.

Vegetasjon: Småbregneskog (A5), Storbregneskog (C1).

Verdivurdering: Fosserøyksone utforming av boreal regnskog med den krevende fossefylltav er svært sjeldent forekommende og vurderes til svært viktig (A). Viktig å opprettholde naturlig vannføring i elva for å ivareta registrerte verdier.

1660, Hemla, øvre - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi C

Innledning: Området inngår i arbeidet med systematiske undersøkelser av bekkekløfter, et felles prosjekt i regi av Direktoratet for Naturforvaltning og NVE. Dette er første ledd i systematiske biologiske undersøkelser av spesielt prioriterte og biologisk viktigste skogtyper i Norge. Lokaliteten er kartlagt av BioFokus v/Sigve Reiso.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hemla ligger 9 km nord-nordvest for Rena og utgjør grenseelva mellom Stor-Elvdal og Åmot kommuner.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Beitepåvirket gammel granskog, i nokså åpen bekkekløft/bekkedal langs Hemla. Skogen er høyreist og nokså grov, men glissent tresatt og nesten helt uten død ved. Fattig blåbærgranskog dominerer med innslag av småbregneskog og gran-bjørkesumpskog på flatt terreng. Noe høgstaudeskog kommer inn i smale soner langs søkk.

Artsmangfold: Hengelavsamfunnet er godt utviklet med rikelig med gubbeskjegg. Gammelgranskål ble funnet på en gammel gran, svartonekjuke på en gammel granlåg og lungenever på rogn.

Del av helhetlig landskap: Bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Hovda-Hemla.

Vegetasjon: Blåbærskog (A4), Småbregneskog (A5), Fattig sumpskog (E1), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2).

Verdivurdering: Eldre men nokså strukturfattig granskog med få krevende arter gir lokal verdi (C).

1661, Gita SV for Levanger - SKOG, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi A

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (Biofokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 7.11.2007, og av Reidar Haugan 18.6.1998.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en bratt til middels bratt sørøstvendt helling langs Gita vest for Levanger, gråor-heggeskog langs bekken, og også litt av mer ordinær granskog på nordvendt side.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lia dekket av fuktig, høyproduktiv og varmekjær gammel blandingsskog, dels dominert av ulike løvtrær, dels av gran. Det meste er av høgstaudentype og gråor-heggeskogstype, med lokale islett av lågurtskog (særlig under store graner). Gunstig lokalklima (sørvendt, solrikt) kombinert med godt jordsmonn (brunjord) fører til at vegetasjonen er svært frodig og rik. Det inngår bl.a. spredt alm, til dels ganske gamle. Skogen er generelt gammel, svært variert og heterogen, med et uryddig skogbilde og med mange gamle løvtrær og mye av både stående og liggende døde løvtrær (og antakelig kontinuitet). Det er også en del grove, stående graner og død ved av gran (dels kraftige læger), men bare ferskt og middels nedbrutt (ikke kontinuitet). Stedvis er det glissent tresatte høgstaude- og strutsevingenger.

Artsmangfold: Naturverdiene er store, særlig knyttet til varmekjær, svært rik og gammel løvskog. Artsmangfoldet er i liten grad undersøkt, men er trolig rikt. Huldregras forekommer bl.a. vanlig, og også bl.a. moskusurt, vårerte knapp og skogvikke er påvist. Bleikdoggnål finnes på alm.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Gita.

Vegetasjon: Lavurtskog (B1), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2), Gråor-heggeskog (C3), Gråor-almeskog (D5).

Verdivurdering: Skogmiljøet er sjeldent, spesielt og artsrikt, og lokaliteten anses svært viktig – verdi A.

1662, Gita N for Rustadhesten - SKOG, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi B

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (Biofokus) ifbm "bekkekløftprosjektet" 7.11.2007, og av Reidar Haugan 18.6.1998.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Gitas bekkekløft rett nedenfor samløp med Fiskbekken, og består av ei nordvendt helling og slakere mark langs elva.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Fuktig, rik og frodig høgstaudeskog dominerer. Mye er en relativt åpen blandingsskog med mye grove og gamle løvtrær (særlig selje og rogn, samt noe gråor) og spredt, storvokst gran. Tresettingen er til dels glissen, bl.a. finnes flere kildedråg med åpne høgstaudeenger. Langs elva står velutviklet, gammel gråor-heggeskog langs hele strekningen. Mer kompakt, storvokst, men tidligere tydelig hardt påvirket granskog (dårlig kontinuitet) kommer inn i vest. Det er til dels mye døde løvtrær, mens død gran bare finnes sparsomt.

Artsmangfold: Floraen er rik og frodig, med arter som turt, fjellminneblom og kvitsoleie i høgstaude-skogen, og langs elva er det mye huldregras og litt stor rapp. Løvtrærne har frodige (men ikke særlig artsrike) lungeneversamfunn preget av mye lungenever, og dessuten er den regionalt sjeldne skorpelaven Pertusaria ophthalmiza påvist. På gran finnes en del gubbeskjegg og sparsomt gammelgranlav.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kløftesystemet Gita.

Vegetasjon: Lavurtskog (B1), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2), Gråor-heggeskog (C3).

Verdivurdering: Kvalitetene er særlig knyttet til at dette er fuktig og frodig skog med mange gamle løvtrær, men også til høgstaudeenger og til høyproduktiv, nokså gammel granskog, og lokaliteten vurderes som viktig – verdi B.

1670, Ygleøya, vestsida - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Artsrik lavlandsform under gjengroing) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en bit av den nordvestlige delen av Ygleøya, som ligger en kilometer sør for utløpet av Åsta i Glomma. Området ligger på elvedeponier og utgjør to gamle flomløp som er mer og mindre gjengrodd med lågurtgranskog og gråor-heggeskog i kantene. Ute mot elva er det sandig elveør. Avgrensningene er gjort mot nylig hogd skog på alle kanter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Den nordlige og østlige utstikkeren består av gamle flomløp og deres kantsoner. De øvre partiene består av forholdsvis tørr og veldrenert lågurtgranskog, med til dels grov granskog og spredt med død ved og tørrtrær som en effekt av tilstøtende hogst. I de fuktigere områdene er det gråor-heggeskog, dels som strutsevingutforming. I disse partiene er det også en del læger og gadd. Andre boreale løvtrær finnes spredt på lokaliteten og er til dels ganske grove. Langs glomma er det sandig elveør, dels åpen og dels gjengrodd med vier og gråor. Begge de to sårbare vegetasjonstypene av elveør-pionervegetasjon med doggpil- og mandelpil-utforming er representert her.

Artsmangfold: I tillegg til mandelpil og doggpil ble det funne flere tuer med skogsøtgras i de øvre delene av elveøra. Det ble ikke funnet noen spesielle arter i de indre delene av området, men det bør være potensial for arter knyttet både til vann i flomdammer og eldre skog med ulike treslag. Det ble samlet insekter på denne og tilstøtende lokaliteter og to arter som er rødlistet som NT i 2010 ble funnet: plantevepsen *Allantus togatus* og smelleren *Selatosomus cruciatus*. Øverige påviste arter er mer trivielle.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er en del påvirket av kanteffekter etter tilstøtende flatehogst. Ellers ikke påvirket negativt i senere år.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3e), Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f).

Verdivurdering: Lokaliteten inneholder flere viktige elementer som er typiske for aktive flommarkssystemer. To sjeldne og trua vegetasjonstyper og flere rødlistede arter av karplanter og insekter. Nyere påvirkning med en del kanteffekter og en dårlig arrondering trekker verdien ned fra A- til B-verdi (viktig).

Skjøtsel og hensyn: Området bør overlates til fri utvikling.

1671, Ygleøya, liten øy sørvest for - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en liten øy på vestsiden av Ygleøya, som ligger en kilometer sør for utløpet av Åsta i Glomma. Området ligger på elvedeponier.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området er typisk utformet med en grov steinør i nord, hvor det bl.a. finnes en del doggpil. Sør for denne er det en stor røys med grov stein og bakenfor finere sandområder som er mer og mindre beveget med ung skog og pionerkratt, bl.a. mandelpilkratt. Den sandige marka har fjellplanter som kongsspir, fjellkvann og fjellsmelle. I områder med varierende fuktighetsgrad finnes smårørkvein, skogørkvein, strandrør, sumpkarse, lappvier, harerug, perlevintergrønn, sløke, åkermynthe og bekkkarse. Gråor og bjørk er de viktigste treslagene på øya.

Artsmangfold: Doggpil og mandelpil finnes i ganske store mengder. Bra potensialet for insekter knyttet til sandig mark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det finnes ingen nyere påvirkning på øya.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3e)Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f).

Verdivurdering: Helhetlig øy med kvaliteter knyttet særlig til sandig elveør. Liten størrelse gir verdi som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Anbefales overlatt til fri utvikling.

1672, Ygleøya, stor øy sørvest for - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en hel skogbevokst sedimentasjonsøy i Glomma, ca. 1 kilometer sør for utløpet av Åsta i Glomma.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dominerende naturtype er en granskogsdominert blandingsskog, hvor lågurtskog er herskende vegetasjonstype, med arter som hengeaks, liljekonvall, firblad og myskegras. På de aller høyestliggende områdene i vest er det innslag av blåbærskog og i de lavereliggende delene, og da særlig grøfta i øst, er det antydning til rik sumpskog og høgstaudekog. Her vokser tyrihjel, ballblom, bekkekarse, bekkeveronika og sumphaukeskjegg. I mindre partier finnes flompåvirket gråor-heggeskog med mye strutseving. Gran er dominerende treslag, men her finnes også bjørk, selje, rogn, osp, hegg og noe furu i vest. I det sørøstre hjørnet er det en liten starr-/gressbevokst sandbanke. Skogen er til dels meget grov, med gran på 40–70 cm. I hele området finnes grove læger av bartrær og løv i alle nedbrytningsstadier. Skogen er flersjiktet, glennepreget og svært frodig.

Artsmangfold: Rosenkjuke ble funnet på ei grani. Potensialet for fugler, insekter og vedboende sopp knyttet til gammel skog vurderes som stort.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er trolig tidligere beiteland, men har nå alle sine kvaliteter knyttet til elementer i skog. Ingen nyere påvirkning er registrert.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Verdivurdering: Svært sjelden og velutviklet grov skog som påvirkes jevnlig av flom. Til tross for lite areal vurderes området og være svært viktig (A-verdi) for ivaretagelse av biologisk mangfold.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

1673, Ygleøya, sørspiss og øyer sørøst for - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området utgjør sydspissen av Ygleøya og øya sørøst for denne, og er todelt med elveør i vest og sluttet blandingsskog i øst.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Sydspissen av Ygleøya er i hovedsak grovsteinet elveør med en del doggpil og andre vierarter. Midtre deler består av sandige ører med mye mandelpil og svartvier og fjellarter som fjellsmelle, harerug og noe som trolig er elvemarigras. Helt i nordøst er det dominans av grovsteinet ør med doggpil. Skogen i øst er en blandingstype av boreal løvskog, gråor-heggeskog og lågurtgranskog. Det finnes en del grove trær og spredt med læger og gadd av flere ulike treslag. Vegetasjonen veksler med arter som bringebær, skogrodkvein, liljekonvall, villrips, firblad, engsnelle, mjødukt, myskegras og strutseving. Øya er flompåvirket og ulike suksesjonsstadier fra nydannet ør til etablert skog.

Artsmangfold: I tillegg til mandelpil og doggpil på ørene ble det registrert skogsøtgras inne i skogen i øst. Også elvemarigras står på rødlisten fra 2010, men plantene som ble funnet er ikke sikkert artsbestemt. Det ble også registrert en del insekter på lokaliteten, men ingen spesielt nevneverdige arter er bestemt ennå.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lite påvirket.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3e), Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f).

Verdivurdering: Intakt flommarksmiljø med en rekke ulike suksesjonsstadier representert og funn av flere sårbare arter og vegetasjonstyper gir verdi som svært viktig (A-verdi), selv om arealet ikke er så stort. Arealet må også sees i sammenheng med nærliggende lignende lokaliteter.

Skjøtsel og hensyn: Det anbefales fri utvikling av lokaliteten.

1674, Fjerdungsøyene - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området består av to øyer i Glomma. I sør er kun den nordre delen av øya tatt med, da skogen på denne er vurdert som for homogen og elementfattig til å tas med som naturtype. Dersom denne skogen får utvikle seg i noen år til uten inngrep, vil den ganske raskt kunne utvikle kvaliteter som gjør det naturlig å innlemme den i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: På øya i sør er det kun en steinete ør som er del av lokaliteten. Denne er stort sett åpen, men med noe krattsamfunn av bl.a. doggpil. Den nordlige øya har noe stein- og sandør lengst i nord, men er ellers stort sett skogkledd. Skogen er delvis løv av gråor-heggeskogstype, med noen mindre flomdammer og søkk hvor det tenderer til sumpskog. Ved enkelte av de små vannansamlingene står bl.a. skogsøtgras. Andre deler av skogen ligger noe høyere og er atskillig tørrere, av lågurtgranskogstype, hvor feltsjiktet er dominert av liljekonvall, firblad og teiebær.

Artsmangfold: Duggpil og skogsøtgras, samt et strandsnipereir med fire egg, ellers ingen spesielt nevneverdige arter påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning: Øyene er ikke påvirket negativt i nyere tid. Trolig beitet for en god stund tilbake. Det finnes bygninger på begge øyene.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f), Lavurtskogvegetasjon (B)

Verdivurdering: Lokaliteten inneholder flere viktige elementer som er typiske for aktive flommarkssystemer. En sjelden og trua vegetasjonstype og flere rødlistede arter av karplanter og fugler. B-verdi (viktig).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

1675, Bærøya, øy nord for - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Liten sedimentasjonsøy i Glomma, rett nord for den større Bærøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Mosaikk av sandør og steinør, hvor steinøra er mest utviklet i nord, med mye doggpil i krattene. I sør er det til dels svært tett kratt, men også ganske velutviklet urterik flora. Vanlige arter her er strandør, gullris, gresstjerneblom, småmarimjelle, vendelrot, skogrørkvein, hvitmaure, skogstorkenebb, lundrapp, skjermesveve, kongsspir, fjellsmelle, smårørkvein og engtjæreblom.

Artsmangfold: Mandelpil finnes på sandmark. I tillegg forventes det å kunne finnes andre arter knyttet til åpen sandmark og urterik sandmark.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er trolig lite påvirket av ingrep.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f).

Verdivurdering: Pionerørsamfunn med intakt flompåvirkning er sjeldne i hele landet. Lokalitetens størrelse tilsier i dette tilfelle verdi som viktig (B-verdi).

1676, Lukasøya, sørspiss og øy sørøst for - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 28.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør de sørøstre delene av Lukasøya og småøyene mellom denne og fastlandet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hovedfokus for lokaliteten er å fange opp elveørvegetasjon med naturlig flompåvirkning. Det finnes tette krattsamfunn på sand med 3–5 meter høy vegetasjon vest på den største av øyene. På østsiden av denne er det den åpen krattbevokst ør på grovere steinmateriale, samt noe urte- og gressrik ør. Kantsonene på Lukasøya og fastlandet har noe mer storvokst skog med gråor og bjørk.

Artsmangfold: Det vokser doggpil og mandelpil på ørene, og det er potensial for insekter knyttet til særlig sandområdene.

Bruk, tilstand og påvirkning: Øyene virker forholdsvis nydannet og er trolig lite påvirket. Innenfor kantsonen på den sørligste delen av Lukasøya er det ert jordbruksareal.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f), Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3e)

Verdivurdering: Elveør som oversvømmes i perioder er en viktig naturtype for mange sjeldne og trua arter og vegetasjonssamfunn. Lokalitetens størrelse og utforming tiliser verdi som viktig (B-verdi)

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling på ørene. Kantsonene mot fulldyrka mark kan plukkhogges, men det bør legges vinn på å få frem enkelte gamle trær, og det bør ryddes suksessivt mindre fra jordet og ned mot elva.

1677, Marka - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området ligger på sørsiden av de ca. 600 nederste metrene av Åsta, og strekker seg ca. 350 m sørover langs Glomma.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturbeitemark som beites av kyr, delvis på åpne enger, delvis i skog, og ute langs elvene på mer eller mindre sanddominerte flater. Floraen på engene og sanflatene viser at det her har vært beiting over lang tid, med flere typiske slåtte- og beitemarksarter, som flekkgrisøyre, engtjærebloms, harerug, engsoleie, krattssoleie, beitemarikåpe, tepperot, knollerteknapp, tviskjeggveronika, lækjeveronika, dunkjempe, raudknapp, blåklukke, aurikkelsvæve, hårsvæve, prestekrage, kvitmaure, engfrytle, bleikstorr, dunhavre og fjelltimotei. I engene finnes også mindre ønskelige arter, som f.eks. sølvbunke og soleier, men dette er ikke veldig fremtredende. På de mer sandete flatene vokser en del av de samme artene, samt bl.a. takhaukeskjegg, småsyre og raudkløver. I kanten av, og delvis i, engene står spredte busker og trær av bl.a. bjørk og gran. Skogen ellers har variert treslagssammensetning, med både gran, furu og diverse boreale løvtrær. I Åstas deltaområde på ellers på ører langs Glomma vokser bl.a. doggpil, og innenfor disse noe gråor-heggeskog. Langs breddene ligger også en del oppskyllet drivved.

Artsmangfold: Det er tidligere funnet huldregras på en elveør her. Bortsett fra doggpil, ble det ikke påvist rødlistearter i 2010, men her er potensial for flere slike, både vekster og dyr. En del biller ble samlet inn fra storfemøkk, men dette var bare nokså trivielle arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Muligens er noen av de flateste engene noe gjødslet. I 2010 var ca. ti relativt kraftige kyr på beite i området.

Fremmede arter: Ingen observert.

Verdivurdering: Stort og variert område, med kvaliteter både som naturbeitemark, deltaområde, elveører og skog, verdi B.

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt beite. Gjødning bør ikke forekomme. Det er fullt mulig å rydde noe skog, slik at det blir mer åpen beitemark.

1678, Ulvstueholmen - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en smal sedimentasjons øy ca. en kilometer nedenfor Åsta sitt utløp i Glomma.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er ganske variert med tanke på forekommende naturtyper. I nord er det en grov steinør som delvis er uten vegetasjon og delvis bevakst med moser og urter eller kratt i indre deler. Her finnes bl.a. gode bestander av doggpil. Sør for øra er det store mengder med gammelt og dels langt nedbrutt drivtømmer, hovedsaklig av gran og furu. Dette tømmeret stammer trolig fra Storofsen. Innenfor denne bremmen av død ved finnes en blanding av ganske velutviklet lågurtgranskog med mye løv i mosaikk med reinere bestander av løvskog, hvor det også kommer inn grov gråor og hegg i tillegg til selje, bjørk, rogn og osp. Lengst sør er det yngre blandingsskoger som tilsynelatende vokser i rein sand uten noe særlig vegetasjonsdekke. Området overleires muligens av sand ved større flommer. På vestsiden av denne sandskogen ligger det en svær voll av grov stein som trolig er kunstig.

Artsmangfold: Potensial for en rekke arter knyttet til eldre bar- og løvskog, død ved og elveør.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er ikke påvirket i senere tid.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Elveørkratt (Q3), Lavurtskogvegetasjon (B).

Verdivurdering: Lokalitet med mange kvaliteter samlet i en enhetlig øy. Intakt flompåvirkning og forekomst av flere suksessjonstrinn gir verdi som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

1679, Killingholmen - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av flere grove steinører og en mindre skogteig på den største øya. Området ligger en drøy kilometer sør for utløpet av Åsta i Glomma, og består av flere små øyer. Skogsområdet med gran er avgrenset mot syd av nyere hogster.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Grov steinør med doggpilsamfunn og til dels urterik ør på stein, stedvis dominerer sand. På den største øya er det tatt med en granskogsbrem med mye drivved innenfor lokalitetesgrensene. Tømmeret er langt nedbrutt og stammer trolig fra Storofsen.

Artsmangfold: Potensial for arter knyttet til åpen kratt- og urtebevakst ør, samt i tilknytning til store mender drivtømmer inne i granskog.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen nyere påvirkning bortsett fra hogst i sør.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebeegnelse) (Q3e).

Verdivurdering: Åpne, intakte ører og forekomst av store mengder død ved i form av drivtømmer gir verdi som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling anbefales.

1680, Bjørnstadøya, sørspiss - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger en drøy kilometer sør for utløpet av Åsta i Glomma. Lokaliteten er avgrenset mot mer hogstpåvirket skog i nord.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Sørensen av Bjørnstadøya består av tilvoksende granskog og smale partier med sandig ør i sørøst og sør. Dette er en av få øyer i Glomma som har en svært frodig engvegetasjon i mosaikk med løv- og barskog. Engene er blomsterrike og i mindre grad enn andre steder preget av bringebær. Engene er rike på mysegras, skogstorkenebb, sennegress, strutseving, villrips, liljekonvall, rød jonsokblom, skogsvinerot, hundekjeks og engsoleie. Enkelttrær av gran og løvtrær er ganske grove. Langs østsiden og på sørspissen er det sandig ør som delvis er åpen og delvis gras- og krattbevakst, delvis med mandelpilkratt.

Artsmangfold: Utenom mandelpil er det ikke påvist noen spesielle arter på lokaliteten, men det antas et høyt potensial for insekter knyttet til urterike enger og skogsbryn.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det antas at området har vært mer åpen beitemark tidligere. Ikke beitet på en god stund.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebeegnelse) (Q3f).

Verdivurdering: Urterik utforming av skogsenger i et flompåvirket miljø er sjeldent. Engene står trolig kun under vann ved de aller største flommene, da øya er ganske høy. Dette, i sammenheng med pionervegetasjon langs breddene av elva, gir verdi som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: To scenarier kan tenkes: 1) Noe åpning av skogen og gjeninnføring av beitedyr med et moderat beitetrykk. 2) Fri utvikling med fokus på skog.

1681, Morøya, nordspiss - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Morøya ligger i Glomma like nord for Gardøya, øst for Nyjordet.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stor elveør av grus og sand, og med typisk, men noe glissen, krattskog av doggpil, mandelpil og svartvier. Langs østsiden av øya strekker det kartfestede arealet seg ned til og med en liten evje, og i nordkant av denne er det mer sluttet skog av gråor og hegg. Resten av øya er kledd av sterkt påvirket skog.

Artsmangfold: Doggpil og mandelpil. Den store gulløyearten *Nineta vittata* er ikke så vanlig å treffe på, men den har antakelig en vid utbredelse i Sør-Norge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Liten eller ingen påvirkning på den delen som er innlemmet i naturtypen. På resten av øya er det kraftig påvirket; her ligger også flere bygninger.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3e), Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f)

Verdivurdering: Stor elveør av typisk utforming, verdi B.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

1682, Vålsholmen, søndre del - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Vålsholmen ligger nær østbredden av Glomma, like øst for Morøya.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en mosaikk av elveør, flommarksskog og flomdammer, samt et lite system av småøyer og kanaler helt i sør. På elveøren i den nordligste delen av området vokser bl.a. doggpil og mandelpil i ganske grov steinør, sammen med mer engpreget urtevegetasjon. Rundt dammene er det dels frodig vegetasjon ute i vannet, dels fuktige mudder- og sandflater på land. På disse fuktige flatene lever flere spesielt tilpassede insekter og andre invertebrater. Ved dammene ligger store hauger av drivtømmer.

Artsmangfold: Bra utvalg av ferskvanns- og sumptilknyttete invertebrater i og ved dammene. Snutebillen *Grypus equiseti* er knyttet til gråor i flommarkssystemer, og er ikke så vanlig. Bever ble observert i en av dammene, og det er mye spor og spor tegn etter arten i området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Systemet er noe påvirket av bever, ellers lite spor etter påvirkninger.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Duggpil-utf/Duggpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3e), Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f).

Verdivurdering: Variert område med kvaliteter knyttet til flere naturtyper, verdi B.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

1683, Vålsholmen, øy sør for - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen. Lokaliteten er kun sett på fra elva.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør en forholdsvis nydannet øy sør for Vålsholmen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Krattør med til dels åpen gress- og urterik ør i vest.

Artsmangfold: Mandelpil og doggpil ble registrert.

Bruk, tilstand og påvirkning: Ingen påvirkning registrert.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Mandelpil-utf/Mandelpilkratt (Rødlistebetegnelse) (Q3f).

Verdivurdering: Lokaliteten utgjør en viktig pionerør i Glomma, og har en viktig funksjon sammen med nærliggende områder for å ivareta arts mangfoldet i denne type miljøer.

Skjøtsel og hensyn: Ingen tiltak nødvendig, fri utvikling.

1684, Gardøya, nordspiss og øy nord for - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim og Kjell Magne Olsen, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av nordspissen av Gardøya i Glomma og den lille øya som ligger nord for dette.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Stein- og sandøra på nordspissen er velutviklet, og kan stå som eksempel på hvordan vegetasjonen på slike ører "stabiliserer" seg når ørene har eksistert en tid. Ytterst mot elven er det relativt grove, rundslippte steiner med lite vegetasjon mellom, oftest bare noen små busker av vierarter, enten mandel- eller doggpil, eller svartvier. Innenfor dette finnes mer sand, enten mellom steinene, eller heldekkende, og stedvis er det i disse områdene ganske tette vierkratt, fremdeles avde nevnte arter, men doggpil og mandelpil dominerer oftest mot kanten, mens svartvier finnes lenger fra vannkanten. Spredte busker og (små)trær av gran, furu, rogn, gråor, osp, dunbjørk og selje forekommer også. I feltsjiktet er det i de fleste tilfeller tiriltunge som er den mest dominerende arten, gjerne fulgt av sølvbunke, kvitmaure og skjermsvæve. Andre arter som opptrer mer eller mindre hyppig er blåkløkke, engsoleie, ugrasløvetann, vanleg arve, følblom, kongsspir, gjeldkarve, skogstjerneblom, engkvein, engsmelle, liljekonvall, engsnelle, blåkoll, geitrams, strandrøyr, myrhatt, vendelrot, krypsoleie, myrfiol, mjødurt, sløkje, soleihov, hestehov, kvann, prestekrage, engsyre, ryllik, fjelltimotei, gullris, fuglevikke, tepperot, blåknapp, fjellminneblom, myrmaure, beitesvæve, nyseryllik, bringebær, engfrytle, gulaks, sumpkarse, guldusk, teiebær, slåttestorr, sauesvingel, raudsvingel, raudknapp, hengjeaks, reinfann, sumpmaure, skogstorkenebb, blåtopp, kvitkløver, myrrapp, småmarimjelle, hårfrytle, engfiol, flatrapp, grasstjerneblom, tytebær, smyle og en ubestemt marikåpe. Alle disse artene ble funnet på Gardøyas nordspiss, men i de fleste tilfeller mangler en del av dem på ørene på øyene i Glomma. Videre sørover i lokaliteten finnes noe høyereliggende og tørrere skog, men ispedd dypere søkk og flomdammer. Her finnes bl.a. gråor-heggeskog med hogstauder som vendelrot, skogsvinerot, skogstorkenebb, hundekjeks, strutseving og skogsøtgras. På de tørreste partiene vokser ren granskog med feltsjikt dominert av liljekonvall. Noen av granene er av grove dimensjoner. Langs østsiden av Gardøya ligger en liten evje, innenfor en stor, naken grus- og sandør.

Arts mangfold: Skogsøtgras og doggpil finnes i gode bestand. Vårfluen Glossosoma nylanderi var tidligere på rødlisten, men ble i 2010 tatt av. Arten er uansett uvanlig, men er kjent fra Hedmark fra tidligere.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den kartlagte delen er ikke særlig påvirket, men sør for denne er det både hogstflater (tilplantet på nytt) og jordbruksarealer. Muligens er noe av granskogen plantet.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantsonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Verdivurdering: Stor og velutviklet elveør, samt flere andre flommarkstilknyttede elementer og rødlistearter, verdi A.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling.

1685, Gardøya, vestside - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Artsrik lavlandsform under gjengroing) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten ble undersøkt 29.06.2010 av Terje Blindheim, BioFokus, i forbindelse med oppdatering og kvalitetssikring av naturtypelokaliteter i kommunen.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et gammelt flomløp og tilliggende rik sumpskog på vestsiden av Gardøya i Glomma.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Hoveddelen av arealet utgjøres av et langt og smalt, gammelt flomløp som i juni fortsatt var noe fylt med vann. Langs kantene av dette er det rik og fuktighetskrevenne vegetasjon med mye skogsøtgras, langstarr og skogburkne. I vannet vokser det uidentifiserte tjønnaksarter. I den vestlige utstikkeren er det forsøkt fanget opp en forsenkning med en stor eng av skogsøtgras med mange hundre skudd av denne arten. Skogen langs kantene er hardt påvirket av skogbrukstiltak og det finnes få kvaliteter igjen.

Artsmangfold: Det er registrert huldregas på øya tidligere, men det er ukjent om det er i den avgrensede lokaliteten. Potensial for insekter knyttet til fuktige miljøer og dammer.

Bruk, tilstand og påvirkning: Selve skogen er hardt påvirket av hogst og tynninger. Store deler av Gardøya er sterk skogbrukspåvirket, plantasjeskog.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten utgjør en av flere øyer i Glomma som er dannet og fortsatt nydannes av naturlige sedimentasjonsprosesser. Øyene har i så måte vist seg å være meget verdifulle, da kantonene til elva i stor grad er påvirket av ulike flomforebyggende tiltak.

Vegetasjon: Høystaude-gran-utf (C2b).

Verdivurdering: Store flomløp som dette, med tilhørende rik vegetasjon og potensial for fersvannstilknyttede arter, er begynt å bli sjeldne i hele landet. Lokaliteten vurderes derfor som en viktig naturtype (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det anbefales at skogen innenfor avgrensningen får utvikle seg fritt, særlig bør løvtrær få utvikle seg langs kantene.

1686, Bjørslund - SKOG, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert i forbindelse med Kvannbekken naturreservat av Andres Often 1. oktober 2002. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med naturtypekartlegging i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus ved Øivind Gammelmo.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett nord/nordvest for Golfbanen ved Bjørslund. Det avgrensede området gjelder en gråor-heggeskog der elveløpene til Skynna og Kvannbekken går sammen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området i møtet mellom Kvannbekken og Skynna er dominert av en velutviklet gråor-heggeskog. Oretrærne er opp til 50 cm i diameter i brysthøyde. Strutseving er dominerende i feltsjiktet. Bestanden er svært frodig til Østerdalen å være. Enkelte av individene er opp til 1,50 m høye. Langs bekken vokser en stor bestand av skogsøtgras og spredte tuer av huldregas og strandrør. Ellers forekommer for Østerdalen sjeldne fuktarter som hanekam, springfrø og mannasøtgras.

Artsmangfold: Rødlisteartene huldregas (NT) og skogsøtgras (NT) er registrert i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området er påvirket av nærliggende veger og golfbane.

Vegetasjon: Gråor-heggeskog (C3).

Verdivurdering: Dette er et svært frodig område til Østerdalen å være. Her finnes det flere arter som ikke er vanlige i regionen. Lokaliteten har regional verdi (B-verdi).

1687, Lauvåa, nedre - SKOG, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten ble kartlagt i forbindelse med bekekløftkartleggingen i regi av DN i 2007, og gjenbesøkt i forbindelse med tilbud om frivillig vern 11. september 2009, begge ganger av Jon T. Klepsland (BioFokus).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Avgrensningen omfatter den mest produktive og samtidig tilstandsmessig best utviklete granskogen langs Lauvåa (i allefall nedstrøms Kattugldalen). Granskogen står i stor grad på tykke sedimenter, dels elvetransporterte løsmasser. Lokaliteten er avgrenset mot brattere dalsider med mer trivielle vegetasjonstyper, lavere produktivitet og mer kulturpreget skogstruktur.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: En høy andel av granskogen er høystaudegranskog med bl.a. tyrihjel, mysegras, strutseving og firblad. Denne vegetasjonstypen regnes som hensynskrevende (Aarrestad et al. 2001). Noe yngre skog befinner seg innenfor avgrenset areal, men det meste tilhører aldersfase. Denne er halvgodt sjiktet med øvre alder omkring 120 år og spredt til ganske mye læger i hovedsakelig lave nedbrytningsstadier (skyldes vesentlig selvtynning). Et lite antall eldre læger forekommer likevel. Største målte stammediameter er 60 cm ved brysthøyde. Noen fuktige bergvegger inngår i avgrensningen. Enkelte eldre seljer og gråor inngår. Unntaksvis også rogn og småvokst osp.

Artsmangfold: På ribbarkstrær inngår lungenever, skrubbenever, glattvreng og randkvistlav. Noe gubbeskjegg (NT) forekommer i grantrær. Andre signalarter på gran omfatter sukkernål, gammelgranslav, *Lopadium disciforme* og praktbarksopp. På fuktig berg inngår randkvistlav, småstyte og bergfoldmose. Kjølelvemose i hovedbekken. Ved ny befaring i 2009 ble den sjeldne sjokoladejuken funnet på ett av de ytterst få middels nedbrutte granlægerne i området.

Vegetasjon: Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2), Lavurtskog (B1), Småbregneskog (A5), Blåbærskog (A4).

Verdivurdering: Positivt er ganske stort areal med rik høystaudegranskog (truet vegetasjonstype) i gammelskogstilstand. Sammen med funn av sterkt truet art vurderes lokaliteten nå som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til egenskaper ved gammelskogen. Lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling uten inngrep.

1688, Bekkelaget - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten er tidligere registrert som amfibielokalitet, men ikke som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dammen ligger ved Bekkelaget på vestsiden av Glomma, sør for Rena sentrum. Avgrensinga gjelder selve dammen og kantsone rundt denne.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en skogsdam som er viktig for amfibier. Det er i tillegg til småsalamander registrert diverse øyenstikkere i lokaliteten.

Artsmangfold: Det er registrert småsalamander (NT) i lokaliteten.

Verdivurdering: På grunn av naturtypens tilbakegang generelt og funnet av småsalamander (NT) gis lokaliteten B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Forvaltning av dammer innebærer hensyn til at dyra utenom larvestadiet og reproduksjonfasen er landlevende dyr. Adkomst til og fra dammer må sikres, og bebygninger og veier må ikke anlegges kloss inntil bredden. Intensivt skogbruk i dammens nærområde må unngås.

1689, Smalteigbrua - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten er tidligere registrert som amfibielokalitet, men ikke som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er en skogsdam som ligger ved Smalteigbrua vest for Kråksæterberget i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder selve dammen og kantsonen rundt denne.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en skogsdam som ikke skiller seg spesielt ut fra andre dammer i Åmot mht. flora. Dette er imidlertid en god amfibielokalitet.

Artsmangfold: Det er registrert småsalamander (NT) i lokaliteten.

Verdivurdering: På grunn av naturtypens tilbakegang generelt og funnet av småsalamander (NT) gis lokaliteten B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Forvaltning av dammer innebærer hensyn til at dyra utenom larvestadiet og reproduksjonfasen er landlevende dyr. Adkomst til og fra dammer må sikres, og bebygninger og veier må ikke anlegges kloss inntil bredden. Intensivt skogbruk i dammens nærområde må unngås.

1690, Kåsmoen, skogsdam - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Ole J. Lønnve (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten er tidligere registrert som amfibielokalitet, men ikke som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på Kåsmoen rett nord for Rena Leir. Avgrensingen gjelder en skogsdam med tilhørende kantsone.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en skogsdam som ikke skiller seg spesielt ut fra andre dammer i Åmot mht. flora. Dette er imidlertid en god amfibielokalitet.

Artsmangfold: Det er registrert småsalamander (NT) i lokaliteten.

Verdivurdering: På grunn av naturtypens tilbakegang generelt og funnet av småsalamander (NT) gis lokaliteten B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Forvaltning av dammer innebærer hensyn til at dyra utenom larvestadiet og reproduksjonfasen er landlevende dyr. Adkomst til og fra dammer må sikres, og bebygninger og veier må ikke anlegges kloss inntil bredden. Intensivt skogbruk i dammens nærområde må unngås.

1691, Svarttjennet - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten er tidligere registrert som amfibielokalitet, men ikke som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett sørøst for flystripa i Rena Leir, nord for Rena sentrum i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et skogstjern med tilhørende kantsone.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en skogsdam som ikke skiller seg spesielt ut fra andre dammer i Åmot mht. flora. Dette er imidlertid en god amfibielokalitet.

Artsmangfold: Det er registrert liten salamander (NT) og storsalamander (VU). I tillegg er det registrert diverse øyenstikkere og marflo.

Verdivurdering: Dammer er viktige oaser i landskapet og huser ofte et stort antall arter. Naturtypens tilbakegang har ført til at mange damarter er rødlistet. Svarttjennet er en viktig amfibielokalitet med funn av både småsalamander og storsalamander. Lokaliteten har A-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Forvaltning av dammer innebærer hensyn til at dyra utenom larvestadiet og reproduksjonfasen er landlevende dyr. Adkomst til og fra dammer må sikres, og bebygninger og veier må ikke anlegges kloss inntil bredden. Intensivt skogbruk i dammens nærområde må unngås.

1692, Tuvtjennet VSV - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten er tidligere registrert som amfibielokalitet, men ikke som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett øst for Osa kraftverk og ca. 750 m vest-sørvest for Tuvtjennet i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder en skogsdam med tilhørende kantsone.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en skogsdam som ikke skiller seg spesielt ut fra andre dammer i Åmot mht. flora. Dette er imidlertid en god amfibielokalitet.

Artsmangfold: Det er registrert småsalamander (NT) i lokaliteten.

Verdivurdering: På grunn av naturtypens tilbakegang generelt og funnet av småsalamander (NT) gis lokaliteten B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Forvaltning av dammer innebærer hensyn til at dyra utenom larvestadiet og reproduksjonfasen er landlevende dyr. Adkomst til og fra dammer må sikres, og bebygninger og veier må ikke anlegges kloss inntil bredden. Intensivt skogbruk i dammens nærområde må unngås.

1693, Haug - FERSKVANN/VÅTMARK, Naturlig fisketomme innsjøer og tjern (Små myrtjern og myrpytter) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten er tidligere registrert som amfibielokalitet, men ikke som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger rett vest for Haug på Tjukkrismyra. Den ligger øst for riksvegen ved Løpsjøen i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et myrtjern med tilhørende myrområder.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er et myrtjern på ei ellers nokså triviell myr, men området synes å være en meget god amfibielokalitet.

Artsmangfold: Det er registrert storsalamander (VU) i lokaliteten.

Verdivurdering: På grunn av naturtypens tilbakegang generelt og funnet av småsalamander (NT) gis lokaliteten B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Forvaltning av dammer innebærer hensyn til at dyra utenom larvestadiet og reproduksjonfasen er landlevende dyr. Adkomst til og fra dammer må sikres, og bebygninger og veier må ikke anlegges kloss inntil bredden. Intensivt skogbruk i dammens nærområde må unngås.

1694, Aldershvile - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med naturtypekartlegging i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark. Lokaliteten er tidligere registrert som amfibielokalitet, men ikke som naturtype.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Løset, nord for Deset i mot grensa til Rendalen kommune. Avgrensinga gjelder et skogstjern med registrerte amfibiefunn.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er en skogsdam som ikke skiller seg spesielt ut fra andre dammer i Åmot mht. flora. Dette er imidlertid en god amfibielokalitet.

Artsmangfold: Det er registrert småsalamander (VU) i lokaliteten.

Verdivurdering: På grunn av naturtypens tilbakegang generelt og funnet av småsalamander (NT) gis lokaliteten B-verdi.

Skjøtsel og hensyn: Forvaltning av dammer innebærer hensyn til at dyra utenom larvestadiet og reproduksjonfasen er landlevende dyr. Adkomst til og fra dammer må sikres, og bebygninger og veier må ikke anlegges kloss inntil bredden. Intensivt skogbruk i dammens nærområde må unngås.

1695, Løas delta - SKOG, Rik sumpskog (Rik sumpskog) - Verdi B

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert av Anders Often. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av Øivind Gammelmo (BioFokus) på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Løas utløp ved Søndre Løsset i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder et område med gråor-heggeskog og fragmenter av rikmyr og slåttemark langs Rena og Løas delta.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Rett ved Løas utløp i Rena er ei lita rikmyr med noen tuer av langstarr. Langs elva er en frodig gråor-heggeskog med mye strutseving. Granskogen er storvokst og veksler mellom høystaude-, lågurt-, og fuktig blåbærskog. Her vokser mye sumpseterstarr og en stor bestand av huldregras. I utkanten av granskogen, på nordsiden er en gammel slåtteeeng. Her vokser slåttebegunstiga, svakt varmekjære arter som prikkperikum, knollerteknapp, gjeldkarve og flekkgrisøre. Disse artene er ikke vanlige i Østerdalen. På enga vokser det også flekkmure og smalfrøstjerne. Enga er i ferd med å gro igjen av einer, gran, svartvier og bjørk.

Artsmangfold: Det er registrert huldregras (NT) i lokaliteten.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4), Høystaudebjørkeskog og -granskog (C2), Lavurtskog (B1), Blåbærskog (A4), Kulturbetinget engvegetasjon (G), Rikmyrvegetasjon (M).

Verdivurdering: Lokaliteten er en mosaikk av flere sjeldne naturtyper i Åmot og regionen ellers. Området er lite, men inneholder likevel verdier av reional verdi (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Skogen bør settes av til fri utvikling uten inngrep. Slåttemarka bør slås, minimum hvert tredje år.

1696, Bellbekkfossen N - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er ikke befart. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kartlegging og kvalitetssikring av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Julussa rett Nord for Bellbekkfossen. Avgrensinga gjelder ei gammel gjenvokst kroksjø.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Kroksjøen fremstår som nokså gammel og gjenvokst. Lokaliteten er ikke besøkt i felt, men er avgrenset på ortofoto.

Artsmangfold: Det er antatt at lokaliteten kan inneholde en rekke spennende arter.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

1697, Langenga - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er ikke befart. Avgrensing og beskrivelse er justert i forbindelse med kartlegging og kvalitetssikring av naturtyper i Åmot i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet/avgrensing/naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Langenga langs Julussa. Avgrensinga gjelder en gammel og delvis gjenvokst kroksjø.

Naturtyper/vegetasjonstyper: Kroksjøen fremstår som nokså gammel og er noe gjenvokst.

Artsmangfold: Det er antatt at lokaliteten kan inneholde en rekke spennende arter.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

1698, Gammelstuenga - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Åmot 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus/Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Julussa vest for Blikberget i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder ei gammel, delvis gjenvokst, kroksjø og skogen langs denne.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Gammelstuenga er ei gammel og delvis gjenvokst kroksjø langs Julussa. Vegetasjonen er nokså fattig, men området representerer likevel en "oase" i Julussa-vassdraget og er trolig et viktig habitat for mange arter, spesielt av insekter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert sjeldne eller rødlistede arter i lokaliteten. Potensialet for insekter er stort og lokaliteten bør undersøkes for akvatiske insektsarter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er undergjengroing, noe som er en naturlig prosess i avsnørte kroksjøer.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de andre avgrensede naturtypene i Julussa-vassdraget i Åmot og Elverum kommuner.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

1700, Jonasenga - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Åmot 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokusv/Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger mellom Julussbrua og Damkoia i Julussdalen i Åmot. Avgrensinga gjelder en liten, delvis, gjenvokst korksjo langs Julussa.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Jonasenga er ei gammel og delvis gjenvokst kroksjø langs Julussa. Vegetasjonen er nokså fattig, men området representerer likevel en "oase" i Julussa-vassdraget og er trolig et viktig habitat for mange arter, spesielt av insekter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert sjeldne eller rødlistede arter i lokaliteten. Potensialet for insekter er stort og lokaliteten bør undersøkes for akvatiske insektsarter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er undergjengroing, noe som er en naturlig prosess i avsnørte kroksjøer.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de andre avgrensede naturtypene i Julussa-vassdraget i Åmot og Elverum kommuner.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

1701, Øverby - KULTURLANDSKAP, Slåttemark - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Åmot 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokusv/Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Øverbu ligger i Blikberget, om lag 15 km øst for Rena i Julussdalen, på grensa mellom Åmot og Elverum. Avgrensinga gjelder ei lita eng ved gårdene

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det finnes lite området med gammel engvegetasjon ved Øverby i Blikberget. Området har samme vegetasjon som området ved Svea og Solvang, men er mye mindre i størrelse. Det er heller ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter her.

Artsmangfold: Området er preget av vanlig engarter, men det ble ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Området virker å ikke være gjødslet.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med hele kulturlandskapet i Blikberget.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er forholdsvis liten. Det er ikke registrert sjeldne eller rødlistede arter i lokaliteten. Enga virker å ikke være gjødslet. Lokaliteten vurderes til å ha lokal verdi (C-verdi).

1702, Midtre Slemma - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelsen med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Åmot kommune 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus v/Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Slemma sør for Nordheim i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder en gammel, avsnørt kroksjø.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Midtre Slemma er ei gammel og delvis gjenvokst kroksjø langs Slemma. Vegetasjonen er nokså fattig, men området representerer likevel en "oase" i Slemmavassdraget og er trolig et viktig habitat for mange arter, spesielt av insekter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne insekter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med resten av lokalitetene langs Slemmavassdarget.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling uten inngrep.

1703, Marisbua V - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi C

Innledning: Lokaliteten er registrert i forbindelse med kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Åmot kommune i 2009-2010. Dette arbeidet er utført av BioFokus v/Øivind Gammelmo på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langes Slemmavassdraget vest for Marisbua i Åmot kommune. Avgrensinga gjelder en gammel, delvis tilgrodd kroksjø.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Marisbua V er ei gammel og delvis gjenvokst kroksjø langs Slemma. Vegetasjonen er nokså fattig, men området representerer likevel en "oase" i Slemmavassdraget og er trolig et viktig habitat for mange arter, spesielt av insekter.

Artsmangfold: Det er ikke registrert rødlistede eller sjeldne arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten bør sees i sammenheng med de andre naturtypelokalitetene langs Slemmavassdraget.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer en "oase" i vassdraget, og det er antatt at det finnes en rekke interessante arter her, spesielt insekter. Slike områder er under sterkt press i Åmot og regionen forøvrig i form av bl.a. kanalisering, forbygging, gjenfyllinger etc... Lokalitetens insektfauna bør undersøkes. Lokaliteten er lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør settes av til fri utvikling.

1704, Åsta - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Innledning: Lokaliteten er tidligere registrert som naturtype, men med meget usikker avgrensing. Lokaliteten er ikke besøkt i felt i 2009-2010, men avgrensing og naturtypebeskrivelse er justert. Dette arbeidet er utført av BioFokus på oppdrag for Fylkesmannen i Hedmark.

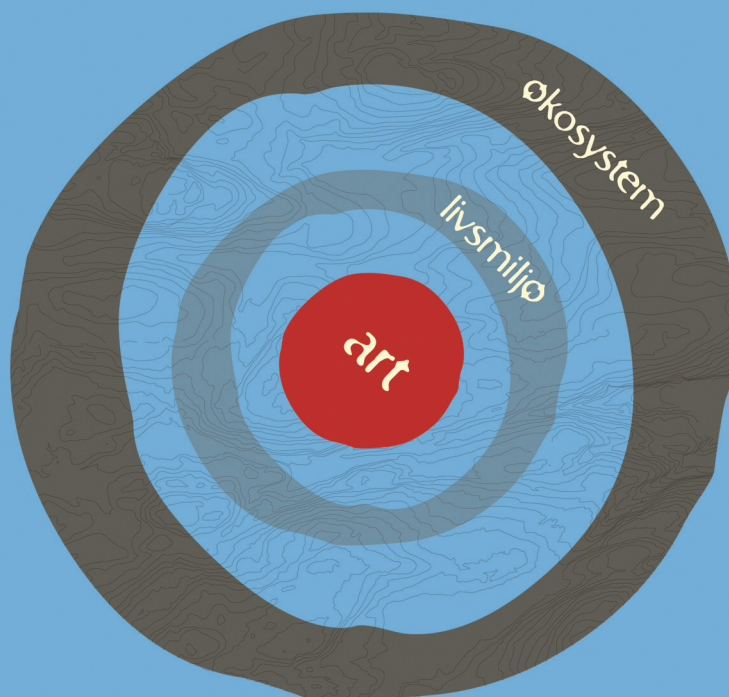
Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Åstavassdraget vest i Åmot kommune fra grensa mot Hamar kommune og til utløpet til Glomma. Avgrensinga gjelder bekkekløfta med tilhørende skogsareal.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Åstadalen er en lang og varierende naturtype. Ift naturtyperegistrering består den både av vassdraget, bekkekløfter og urskog/gammelskog.

Artsmangfold: Det er registrert flere interessante arter i lokaliteten bl.a. duggpil (VU), alm (NT), huldregras (NT), skogsøtgras (NT) og huldrestry (EN).

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten bærer sterkt preg av hogst.

Verdivurdering: Lokaliteten inneholder en rekke gammelskogs- og bekkekløftelementer som sammen med artsfunnene gir A-verdi. Lokaliteten bør likevel undersøkes nærmere for å eventuelt dele den opp i mindre, mer funksjonible enheter.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir en digital rapportserie som heter BioFokus-rapport, <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>